

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1968 மார்ச் 21]

“பொறியியல் கல்லூரிகளில் அடுத்த நடப்பு ஆண்டிலிருந்து மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதால் மாணவர் சமுதாயத்தினிடையேயும், பொதுமக்களிடையேயும் ஏற்பட்டுள்ள நிலை.”

மாண்புமிகு திரு. இரா நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மையக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கட்கு எழுதிய 22-2-1968 தேதியுள்ள கடிதத்தில், பொறியியல் பட்டதாரிகளும் பொறியியல் டிப்ளோமா பெற்றவர்களும் வேலை வாங்கிப் பெற முடியாத இன்றைய நிலைமையை முதல் அமைச்சர் அவர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்து பொறியியல் கல்லூரிகளில் பட்டப் பாட முறைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையை 1968-69 முதல் குறைத்துவிடலாம் என்கிற கருத்தினைத் தெரிவித்துள்ளார். மைய அரசின் ஆய்வுப்படி, இந்தியா முழுவதிலும் பொறியியல் பட்டப்பாட முறைகளில் சேர்க்கப்படுகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 26,000 ஆகும். 1968-69 முதல் அந்த எண்ணிக்கையை ஏறக்குறைய 15,000 அல்லது 16,000 ஆகக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 30 சத விதிக் குறைக்காவிட்டாலும், ஓரளவு குறைப்பது பற்றி முனைந்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. பி.எஸ்.ஸி. மேற்படிப்பு மாணவர்கட்கான மூன்றாண்டு பி.ஈ. பட்டப்பாட முறையை ரத்து செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதனால் பி.ஈ. வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையில் 260 இடங்கள் குறையும். அரசாங்கப் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் தனியார்ப் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் 5 ஆண்டு பி.ஈ. பாட முறையில் தற்போது சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களுக்குரிய 1,400 இடங்களில் ஏறக்குறைய 200 இடங்களைக் குறைத்து விடலாமென ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலுள்ள இந்தியத் தொழில் நுட்பவியல் நிலையம், குரோம்பேட்டையிலுள்ள சென்னைத் தொழில் நுட்பவியல் நிலையம், கிண்டியிலுள்ள அழகப்பச் செட்டியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொறியியல், தொழில்நுட்பவியல் துறைகள், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி போன்ற தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிற நிறுவனங்களும் தாங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை ஓரளவு குறைக்கும்படி அவைக்கு வேண்டுகொள் விடுக்கப்படும்.

பொறியாளர்களிடையே வேலையின்மை நிலவுவது சிக்கல் மிகுந்தவொன்றாகும். இப்போது எந்த நடவடிக்கை எடுப்பினும், அதன் விளைவுகள் ஐந்தாண்டுக்குப் பின்னர்தான் தெரியவரும். அப்போது நாட்டின் பொருளாதார நிலை தற்போதுள்ளதைப் போல் அவ்வளவு இடப்பாடு மிகுந்ததாய் இருக்காது. எனவே, இது குறித்து விழிப்புடன் செயல்படுவது நல்லது.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, பிற மாநிலங்களில் உள்ளதைப் போல் நிலைமை அவ்வளவு கவலை தரத்தக்கதாயில்லை. கல்லூரிகளிலிருந்து வருகிற பொறியாளர்கள் பயனுள்ள வகையில் வேலைக்கமர்த்தப்படுவதற்கான ஏனைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுக்கொரு வீடு, ஊருக்கொரு ரோடு, வேலையில்லாத தினப்பாட்டத்தைப் போக்க தொழில் வளர்ச்சி என்று கூறப்படும் இந்த நிலையில், இப்பொழுது தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாததால் நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதனால், பொறியியல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று இந்திய அரசுக்கு, நம் தமிழக அரசு எடுத்துக் கூறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசு, நாட்டில் மொத்தமுள்ள 26,000 இடங்களில் ஒரு 30 சத விதிக் குறைக்க முடியுமா என்று கேட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே உள்ள சூழ்நிலை, அவ்வளவு பர்செண்டேஜ் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதுதான். ஆகலும், 260 இடங்கள் மூன்று ஆண்டுப் படிப்பு, பி.எஸ்.ஸி.-களுக்கு என்று இருப்பதை, இஞ்ஜினியரிங் படிப்பின் முழுத் தன்மையைப் பெறமுடியாத நிலை இருப்பதால், அதை எடுத்துவிடலாமா என்று ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. வேறு ஒரு கருத்தும் இருக்கிறது. பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்களுக்கு மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றால், அது போதாது, ஆகவே, அதை நான்கு ஆண்டுகளாக ஆக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு கருத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது, பி.எஸ்.ஸி. மூன்று ஆண்டு, எஞ்ஜினியரிங் நான்கு ஆண்டு ஆக ஏழு ஆண்டு படிக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதுபற்றியும் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் குறிப்பிட்டேன், இடப்பாடுகள் ஏற்படாத வகையில் 200 இடங்களைக் குறைக்கலாம் என்று. அப்படித் திட்டமிடுவதற்குக் காரணம், தேவைக்கு அதிகமாகவே சேர்த்திருக்கிறோம். இட நெருக்கடி இருக்கும் காரணத்தால், அப்படிப்பட்ட இடத்தில் 200 இடங்களைக் குறைக்கலாம், அவர்கள் கூறும் வகையில் 30 சத விதிக் குறைக்கும் அளவிற்கு செய்ய வேண்டாம், ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அப்பொழுது எந்த அளவில் நிலைமைகள் வரும் என்று பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றும் அரசு எண்ணியிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இடக்கூடிய கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவன், தற்புடக்கூடியவன், கட்டுப்பட வேண்டியவன். எனக்கு ஏற்படக்கூடிய குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லவில்லையென்று சொன்னாலும் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன், இதே கைத்தறித் துணியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாமல் இருந்ததால், துணிகள் தேக்கமடைந்து அதனைக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையையொட்டி ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமும், இந்த மாநிலத்திலே எடுக்கக்கூடிய சினிமாப் படங்களை மற்ற மாநிலங்களிலே காட்ட அனுமதிக்கப்படாததால் சுமார் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமும் கொடுத்தேன். அவை அனுமதிக்கப்படவில்லை. தயவு செய்து எங்களுக்கும், சுறு சுறுப்பான நேரத்திலே, எங்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்காமல் இயங்கவைக்கக்கூடிய அளவிலே எங்களுடைய தீர்மானங்களை அனுமதிப்பது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எங்களுடைய தீர்மானங்களையும் தயவுசெய்து, அருள்கூர்ந்து அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களையே ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் வசனத்திற்கும், இன்றைக்குப் பேரவையில் அனுமதிக்கப்பட்ட தீர்மானத்திற்கும் வசனத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நீங்களே கூர்ந்து கவனித்திருந்தால் அறிந்து கொள்ள முடியும். இன்றைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தில் மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருந்தது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அதற்கும், இதற்கும் வித்தியாசமே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிச்சயம் ஒரு வார்த்தை வேறு விதமாக இருந்தது. ஒரு வார்த்தை வேற்றுமையினால் கருத்து வேறுமை ஏற்படக்கூடும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அப்படியிருந்தால் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்களே திருத்தினாலும் சரியே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்துவதற்கு வாய்ப்பிருந்தால் செய்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 21]

திரு. எ. பாலகம்பிரமணியன் : வசனத்தில் ஏதாவது கோளாறு இருந்தால் உங்கள் அறையிலேயே திருத்திக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “வசனம்” என்பதை “வாசகம்” என்று மாற்றிக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “வசனத்திலே” என்பதை “வாசகத்திலே” என்று மாற்றிக்கொள்ளலாம். இங்கு “வசனம்” என்பது “வாசகத்தை” தான் குறிக்கிறது.

4. நடைமுறைக் கேள்வி.

முதலமைச்சரின் அமெரிக்க சுற்றுப்பயணம்

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I wish to raise a point of order. I reliably understand that the Government of the United States of America have invited our Hon. Chief Minister to visit their country. I believe I am correct. The Chief Minister has given the consent that he is willing to go to that country. Recently he was not well. I believe that he is fully recovered now. May God bless him. Is he in a fit condition to go ? I want him to go. I understand that he wants to go to Japan also. We wish him *bon voyage* and a happy return. My question is what is to happen to his portfolios ? Who is going to look after them ? Is he going to distribute them among his Colleagues or is he going to appoint Ministers or Deputy Ministers ? Who are the lucky members who are going to walk into his cabinet ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் நடைமுறைக்கேள்வி. அது நடைமுறையை ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டும். எனவே, இப்படியும் கேட்கலாம், கேட்டது சரி. ஆனால் அதற்கு விடையளிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Appropriate arrangements will be made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—அச்சுத் துறை, முதலிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு மணி நேரம். அடுத்து கூட்டுறவுத் துறை நிதிக் கோரிக்கை. இதற்கு 2 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறைக்கான கோரிக்கை யின் மீது விவாதம் ஒரு வேளை மாஸ்யில் நடத்த மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விரும்பினாலும் அப்படிச் செய்யலாம். இப்பொழுது முதலில் எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை நிதிக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து, அரிசனநல-செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவார்கள்.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 34 எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,50,52,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move: “That the allotment of Rs. 2,50,52,800 under Demand No. 34—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100.”

1968 மார்ச் 21]

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy I move the Cut Motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 2,50,52,800 under Demand No. 34—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அச்சகத்தில் நடைபெறும் ஒழுங்கீனங்களைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்காத போக்கைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 34—“எழுதுபொருள்—அச்சத்துறை” என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,50,52,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எல்லா பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களும் அரசாங்க அச்சத் துறை மூலமேதான் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள—

“கோரிக்கை எண் 34—“எழுதுபொருள்—அச்சத்துறை” என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,50,52,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கையையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதித்திருக்க வேக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது சொல்ல விரும்பினால் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (5 குமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர்களுடைய வாதங்களையெல்லாம் கேட்ட பிறகு நான் இறுதியிலேயே எல்லாவற்றையும் கூற விரும்புகிறேன். நான் முன்னுரையாகச் சொல்ல வேண்டிய உரையும் அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறேன். இதைத் தவிர ஆய்வுரை : ஒன்றும் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகின்றேன். இந்த ஆய்வுரை இத் துறையின் நடவடிக்கைகளை, குறிப்பாக 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான பணிகளை விளக்கிக் கூறுகிறது.

எனினும், பொதுவான சில கொள்கைக் கூறுகளையும், இந்த ஆண்டிலேயே எய்தியுள்ள சாதனைகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுவதற்குப் பேரவையின் அனுமதியை வேண்டுகின்றேன். அரசாங்கமே பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதாலும், இம் மாநில அரசாங்கத்தின் ஆட்சிமொழியாக அரியணையில் தமிழ் அமர்ந்துள்ளதன் காரணமாகவும் அரசாங்க அச்சப் பணிகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவர். 1959 சனவரித் திங்களில் அரசாங்க அச்சகத்தில் இரண்டாவது வேலைமுறை ஏற்பாடு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், அதிகரித்த பணியினை அச்சகத்தால் செய்துமுடிக்க இயலவில்லை. அதிகரித்த பணியினைச் செய்து முடிப்பதற்காகவும், அச்சப் பணியினைப் பரவலாக்குவதற்காகவும், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், விருதாச்சலம் ஆகிய இடங்களில் வட்டார அச்சகங்களை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கூடுதல் இயந்திரங்களை வாங்கியமையால், மத்திய அச்சகத்திலும், கீழை அச்சகங்களிலும் செய்த பணியளவு சீராகப் பெருகி வருகிறது. இந்த ஆய்வானிலும் இது தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. 1966-67-ம் ஆண்டில் 36 கோடி பேருந்து பயணச் சீட்டுகளும் 70.45 லட்சம் பாடப் புத்தகங்களும் அச்சிடப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 67.50 லட்சம் பாடப் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்குப் பணிக் குறிப்பு பெறப்பட்டுள்ளது.

†260-271-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
‡ உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அமைச்சரின் அச்சிடப்பட்ட உரை.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

இந்த ஆய்வாண்டில், தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளது. முறைவேலையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பன்றொட்டியும், தேநீரும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன. ஈய நச்சுக் காற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய தொழிலாளர் ஒவ்வொரு வருக்கும் பல்விட்டமின் மாத்திரைகளும், கால் லிட்டர் பாலும் வழங்கப்படுகின்றன. உலோகத்தை உருக்கும் பிரிவுகளிலும், தொடர்பான வீணை பிரிவுகளிலும் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குக் காப்பு முக மூடிகளும், கெட்டித் தோல் காலணிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. பன்னெடுங் காலமாகவே அரசாங்க அச்சகத் தொழிலாளர்கள் குடும்ப ஓய்வூதிய விதிகளை, ஓய்வூதிய நலனுடன் தங்களுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டு வந்துள்ளனர். அவர்களது நீண்டகாலக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். இந்த நன்மைகளை கடந்த ஒரு தேதியிலிருந்தே, அதாவது 1960-ம் ஆண்டு சூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டே கொடுக்கும்படி அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. பொதுவாக, இந்த நன்மைகளையும், குறிப்பாக குடும்ப ஓய்வூதிய நலனையும் அச்சகத் தொழிலாளர்கள் மனமகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்பார்கள் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

எழுது பொருள் துறை, 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 106.15 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருள்களை வழங்கியுள்ளது.

சென்றாண்டு வரவு-செலவு திட்ட விவாதத்தின்போது சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கூறியவற்றையொட்டி, அரசாங்க அச்சகம் செயல்படும் வகையினை ஆராய்ந்து சீர்தூக்கிப் பார்க்க குழு ஒன்று அமைக்கப்படுமென, மன்றப் பேரவையுடன் நான் கொடுத்த உறுதி மொழியையும், ஈண்டுக் குறிப்பிட விழைகிறேன். வருவாய்த் துறை வாரிய உறுப்பினர் ஒருவரடங்கிய, தனிக் குழு ஒன்று நிறுவப்பட்டு, அந்த உறுப்பினர் தமது முதலறிக்கையைப் பணித்தனுப்பியுள்ளார். அந்த அறிக்கை இப்போது அரசாங்கத்தால் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்க அச்சகம் இயங்குவதன் பல கூறுகள் குறித்தும், அதன் நிர்வாகம் குறித்தும் மேலும் பல அறிக்கைகளை அனுப்புவதற்காக வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர் உறுதி கூறியுள்ளார். அந்த அறிக்கைகள் கிடைத்தவுடன், அவற்றிலுள்ள பரிவரணை அரசாங்கம் முழு அளவில் ஆராய்ந்து பார்த்து, அரசாங்க அச்சகம் மேலும் திறம்பட இயங்குவதற்கான வழிவகைகளையும், அரசாங்க அச்சகம் செயல்படுவதில் காணப்படுகிற இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளையும் அரசாங்கம் உருவாக்கும்.

எழுது-பொருள்-அச்சுத் துறை, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளின் அன்றாடப் பணியுடன் தொடர்புள்ள இன்றியமையா நிறுவனமாகும். இத் துறையிலுள்ள தொழிலாளர்களின் மனப்பூர்வமான நீடித்த ஒத்துழைப்பின், திறமையான, மனநிறைவு அளிக்கவல்ல பணியினை இத் துறை தொடர்ந்து நிறைவேற்றும்மென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

இம் மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுமாறு மன்றப் பேரவையை வேண்டுகின்றேன்.

*திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அச்சகமானது நல்ல முறையில் இந்த நாட்டிலே இருந்தால்தான் அரசாங்கமும் நல்ல முறையிலே இயங்க முடியும். அதில் வேலைசெய்யும் ஊழியர்கள் பண்பாட்டுடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும் இருந்து வேலை செய்வதால்தான் அரசாங்கத்திலிருந்து வெளிவரக்கூடிய வெளியீடுகள் மிகவும் சீக்கிரத்திலும் சலபத்திலும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். நாங்கள் எல்லாம் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசிய பேச்சுகள், சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளின் வெளியீடுகள் ஓராண்டாகியும் இன்னும் பிரிண்ட் ஆகவில்லை. வருஷம் ஒன்றாகியும் எங்களுக்கு சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளின் கார்பி கிடைக்கவில்லை. இவைகள் சலபமாக சீக்கிரத்தில் கிடைத்த

1968 மார்ச் 21]

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

தால்தான் நாங்கள் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். மேலும் இந்த சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளின் புத்தகங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டுமே அனுப்பப்படுகின்றன. இந்தப் புத்தகங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுப்பி வைத்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்பர்மேஷன் சென்பரில் வைத்து, பொதுமக்கள் படித்து, சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டறிய வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் சட்டசபை அன்றாடம் நிகழ்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, இனிமேல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளின் பிரதிகளை கட்டாயம் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தற்போது புத்தகங்களையெல்லாம் அரசாங்கமே வெளியிட்டு வருகிறது. இப்பொழுது 7-வது வகுப்பு வரையிலுள்ள புத்தகங்களைத்தான் அரசாங்கம் வெளியிடுகிறது. 1-வது வகுப்பு முதல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பு வரையிலுள்ள புத்தகங்களை அரசாங்கமே வெளியிட்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் புத்தகங்கள் சரியான காலத்தில் எல்லா இடங்களுக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் பள்ளிக்கூடம் திறந்து ஜூன், ஜூலை மாதம் ஆனாலும் புத்தகங்கள் சரியான முறையில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் முன் பாகவே ஏப்ரல் 30-ம் தேதிக்குள் எந்தெந்தப் புத்தகங்களைப் பிரிண்ட் செய்யவேண்டுமோ, அவைகளைப் பிரிண்ட் செய்து வைத்துக்கொண்டால், பள்ளிக்கூடம் திறந்ததும் எல்லா இடங்களுக்கும் அனுப்பிவைக்க சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டுமல்லாமல், எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், ஆங்காங்கே உள்ள கடைகளுக்கும் சரியான நேரத்தில் புத்தகங்களை அனுப்பிவைத்தால் மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடம் திறந்தவுடனே வாங்கிக்கொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும். அரசாங்கம் இதற்கான வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள அச்சகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பலவிதமான முன்னேற்றங்களைக் காண்கிறோம். சமீபத்தில் நடந்த உலகப் பொருட் காட்சிசாலையில் ரஷ்யா போன்ற நாட்டுக் கூடத்தில் அச்சகங்களுக்கான நவீன இயந்திரங்களை எல்லாம் பார்த்தோம். அவற்றை எல்லாம் இந்த அச்சகங்களுக்கு அரசு பயன் படுத்திக்கொள்ள முன்வந்தால் வேலை நன்றாகவும், சீக்கிரத்திலும் முடிவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குத் தேவைப்படுகிற ஃபாரங்களை அரசாங்க அச்சகத்திலும், ஹோ அண்டு கோவிலும் அச்சடித்து அனுப்புகிறார்கள். ஹோ அண்டு கோவில் இருந்து சரியான சமயத்தில் இந்த பாரங்கள் கிடைப்பதில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஹோ அண்டு கோ, மொனாபொலியாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு விடவேண்டும். இல்லையென்றாலும் அங்கே அச்சடிக்கக்கூடிய படிவங்களை எல்லாம் கூட அரசாங்க அச்சகத்திலேயே அடித்து காலாகாலத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அச்சகங்கள் எல்லாம் சென்னை நகரத்திலேயே குவிந்து கிடக்கின்றன. இதைப் பரவலாக ஜில்லா வாரியாக ஏற்படுத்த வகை செய்தால் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தேவையான பாரங்களை அங்கங்கே அச்சடித்துக்கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு முன்பு கடன் பாரங்கள் அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. பாரங்கள் இல்லை என்கிற காரணத்தினால், இப்போது அவரவர்களே அச்சடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாகத் தங்களுக்கு அச்சகத்திலேயே நிறைய கடன் பாரங்கள் அடித்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கெஜட் வெளியாகிறது. இதில் இருக்கக்கூடிய எழுத்துக்கள் மிகச் சிறியதாக இருக்கின்றன. அதையும் பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் பெரிய டைப்பாகப்போட்டு அச்சடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

[1968 மார்ச் 21]

இத்துறையில் இன்றைக்கு நாலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் திருப்பதியோடு சரியான முறையில் வேலை செய்தால் தான் காரியங்கள் சீக்கிரத்தில் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இந்த ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி போன்று நிறைய சலுகைகளை அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் சமீபத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரம் சரியாக இல்லையே என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எடுத்துச் சொன்னதற்கு அவை அச்சப் பிழைகள் என்றார். 4 கோடி என்பதை 4 லட்சம் என்று அச்சடித்தால் அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகளை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே ப்ரூப்களை சரியான முறையில் பார்ப்பதற்கும் வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது அரசாங்க அச்சம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். மேலும் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சரியான டைப்ரைட்டர்கள் இல்லை. பழைய ஜில்லா போர்டு காலத்தில் இருந்தவை தான் இருக்கின்றன. ஆகவே அச்சகத்துறை மூலம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நல்ல டைப்ரைட்டர்கள் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற தடவை இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்த அவையில் விவாதம் நடந்த போது எல்லாத் தரப்பையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ள சீர்கேடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அதில் உள்ள பலவிதமான குறைபாடுகளையும் களைவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உயர்திரு கெய்வாரைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து விசாரணை நடத்த முன்வந்திருப்பது நல்லது. ஆனாலும் கூட இந்த விஷயத்தை இந்த அவையில் எழுப்பியவர்கள் நிர்வாக சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு காரியமாக மட்டும் இதைப் பார்க்கவில்லை. எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தகவல்கள், வந்திருக்கக்கூடிய புகார்கள் அதையும் தாண்டிச் செல்லக் கூடியவை. லஞ்ச ஊழல் அதிகம் இருக்கிறது என்கிற புகார் இந்த அவையிலேயே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு சிறு தொழிலுக்கும் கூட, பைண்டர்கள், கம்பாலிர்கள் என்று இப்படி எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் இவ்வளவு என்று வகுக்கப்பட்டு, அந்தப் பணம் கொடுக்கப்பட்டால் தான் போடுவது என்ற நிலை இருந்து வருகிறது. இப்படித் தவறான முறையில் சம்பாத்தியம் நடைபெற்று வருவதை கண்டிப்பாகத் தடுத்தாக வேண்டும். அதன் காரணத்தினால் தான் இப்போதுள்ள நிர்வாக அதிகாரியை அந்த இடத்தை விட்டு எடுத்துவிட்டு விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும். நிரந்தரமாக எடுக்கப்படாவிட்டாலும், விசாரணை முடிகிற வரையில் அவர் அங்கு இருக்கக்கூடாது என்கிற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துர்பாக்கிய வசமாக இப்போது அப்படிப்பட்ட விசாரணை நடைபெறவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் மதிப்பிற்குரிய திரு. கெய்வார் அவர்கள் என்னை அழைத்தபோது நான் சில விவரங்களை மட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு இந்த என்னுடைய ஆட்சேபணையையும் தெரிவித்து வந்தேன். ஆகவே அதைப் பற்றியும் இப்போது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்தினேன். எனினும் இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசு கடுமையாகவும், கராராகவும் நடந்துகொண்டால் தான் நிர்வாகச் சீர் அமைப்பு என்பது ஏற்பட முடியும். அந்த இடத்தில் இப்போது அந்த அளவு உயர்தரமான நிலை இல்லை. ஆகவே துணிச்சலோடு, உள்ளே ஊடுருவிப் பார்க்கக்கூடிய விசாரணை கண்டிப்பாகத் தேவை என்பதை மிண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

அடுத்து ஒன்றிரண்டு இதர விஷயங்கள்—இப்போது அங்கே ஒரு தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது. அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் சமீபத்தில் வேலைநிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஓர் ஆள் கூட வேலைநிறுத்தம் செய்யவில்லை. அதற்கு தொழிலாளர்களின் மத்தியில் ஆதரவு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள சங்கம் அவ்வளவுதான் தொழிலாளர்களின் செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கிறது. இருந்தும் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மெஜாரிடியான தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வேறு ஒரு சங்கமும்—இந்த அவையில் அந்தத் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய திரு. எம். ஆர். கண்ணன், திரு. முனு ஆதி, திரு. வீராசாமி, திரு. இராமச்சந்திரன், இன்னும் என்னைச் சேர்த்து எங்களை வழிகாட்டக் கூடியவர்களாக வைத்துச் செயல்படுகிறது. இந்த ஆட்சி வந்து ஓராண்டு ஆகியும் இன்னும் இந்தச் சங்கத் திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. இந்த விவரம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆகவே இந்த நேரத்தில் இந்தச் சங்கத் திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. காரணம் அதுபற்றி மேல்மட்டத்தில் அமைச்சர்களுடனேயே பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று வருகிறது. அது வெற்றி பெறும் என்றிருந்தால் நம்பிக்கை பரிபூரணமாக எனக்கு உண்டு. முக்கியமாக இரவு நேர ஷிப்ட் பார்ப்பவர்களுக்கு அதிக அலவன்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது. இது நியாயமான கோரிக்கை. நம்முடைய நிதி நிலைமைக் கேற்ப எவ்வளவு அதிகமாக உடனடியாகக் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். மேலும் ஓ.டி.வி.எ. என்பது அவர்கள் நீண்ட நாளாக அனுபவித்து வந்தது, அதுவும் பென்ஷனுக்குக் கூட அமைந்தது. இடைக்காலத்தில் அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். மீண்டும் அது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. நீண்ட நாளாக பெற்று வந்த ஒன்றை அவர்கள் கோருவதில் தவறு இல்லை. அது விடுபடுவது சரியாக இருக்காது. எந்தத் தொழிற்சங்கமும் அதை ஒப்புக்கொள்ளத் துணியாது. இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நான் இங்கே விவரிக்கத் தேவையில்லை. நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்களோடு நடந்துவரும் பேச்சு வார்த்தை வெற்றிகரமாக முடிந்து உழைப்பாளியின் மன அமைதியையும் உள்ளப் பூர்வமான ஒத்துழைப்பையும் பெற்று இந்த இலாகா முன்னேக்காட்டிலும் சிறப்பாகச் செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். முடிக்கும்பொழுது ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பிட்டதோல் ஊடுருவு விரைவே நிச்சயம் நடைபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இத்துடன் அமர்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அச்சு எழுதுபொருள் இலாகாவானது நம்முடைய அரசுக்கு முக்கியக் கேந்திரமான ஒன்றாகும். அதிலே ஏறக்குறைய ஆயிரக்கணக்கான துறைகளுக்கான நம்முடைய அரசின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்கும் தேவைகளுக்குமான முக்கியமான ஃபாரங்க்களையும் தயாரிக்கின்ற ஒன்றாகவும் கெஜட் ஆர்டர்க்களையெல்லாம் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கிற ஒரு நல்ல முக்கியமான இலாகாவாகவும் மாவட்ட ஆட்சித் துறை மாநில ஆட்சித் துறை இவற்றிலே தேவைப்படுகின்ற பாரங்க்களையும் மற்றவற்றையும் அச்சடித்துக் கொடுக்கின்ற ஒரு இலாகாவாகவும் இருக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான இலாகா ஆகும். அதற்காக இதிலே இரண்டு கோடி ரூபாய் மானியத்தை அளிப்பதற்காக நிற்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் தொழிலாளர்களைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களிடையே ஒரு சுமுகமான சூற்றமையான நிலையை உருவாக்க வேண்டியதற்குப் பதில் பிரிவு மனப்

[திரு. முனு ஆதி]

[1968 மார்ச் 21]

பான்மை அவர்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு மிகவும் வேதனைப் படுகிறோம். அவர்களைச் சமூகப்படுத்தி ஐக்கியப்படுத்த இந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பொறுமையாக சொல்வதைக் காதால் கேட்டு படிப் படியாகவும், ஆனால் உறுதியாகவும் நிரந்தரமான நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகிற வகையில் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கிற திரு. புவராகன் அவர்கள் நடத்திய இந்த இலாகா 10, 15 ஆண்டுகளாக தவறான வழிகளில் சென்று கொண்டிருந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அதற்காக நாங்கள் வேதனைப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களிடையே இருந்த ஒற்றுமை கலைக்கப்பட்டு நிர்வாகிகள் தொழிலாளர்களுக்குள் மோதல் உண்டாக்குகின்ற நிலைமையை உண்டாக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லக் கூடிய தன்மையிலே வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம், அதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறதோ இல்லையோ அது வேறு, வேலைக்குப் போகாமல் இருந்தால் பாவாயில்லை. அவர்கள் சாதனங்களை அச்சகத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு போகிற நிலைமையை இங்கு எடுத்துச் சொல்லித்தான் சூகவேண்டும். சில பல தொழிலாளர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள். ஆனால் 100-க்கு 80 தொழிலாளர்கள் ஒருமைப்பட்டு நடத்தக்கூடிய சங்கத்திற்குத்தான் அங்கீகாரம் தரப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட நுணுக்கங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், லேபர் கமிஷனர் அவர்களை ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதை நல்ல முறையிலே செய்யலாம் என்று அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லி வாசல்படியிலேயே ரௌடிகளைப்போல் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். கையிலே கம்புகளை வைத்துக்கொண்டு மீறியும் யாராவது டிபார்ட்மெண்டுக்குள் வந்து வேலை செய்தால் கையை வெட்டிவிடுவென்று சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீண்ட காலமாக வளர்க்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் தொழிலாளர்களைப் பிரித்து வைக்கின்ற மனப் பான்மையை ஏற்படுத்தி அங்கே ரௌடிகளை வைத்ததுவிட்ட காரணத்தால் இப்பொழுது அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தவிர்க்க வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டோம், அந்தத் தொழிற் சங்கம் நியாயமான கொள்கையுடன் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் சட்டப்பூர்வமாக ஆராய்ந்து லேபர் கமிஷனர் டைரக்டர் இவர்களுடையல்லாம் அழைத்துவைத்து இந்த சங்கம் வலிவுள்ள சங்கமா அதை அங்கீகரிக்கலாமா என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் மூன்று நான்கு சங்கங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு திசைதிருப்பி கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இதைக் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். திரு. பாலசுப்ரமணியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த பரிதாபகரமான நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறையோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக மாற்ற முடியுமா. போன காலத்தில் அப்படி அந்த நிலைமையை வளர்த்து விட்டார்கள். அந்த வேதனைகளை நாம் அனுபவிக்கிறோம்.

அமைச்சர் அவர்கள் திரு. கெய்வார் தலைமையில் இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து இந்த இலாகாவைப்பற்றி ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இது சாலச் சிறந்தது என்றாலும் அந்த இலாகாவில் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஊழல்களைக் கவனிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புத்தகங்களை அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். சில எஜெண்டுகள் நியமித்து இருக்கிறோம். அந்த எஜெண்டுகளைவிட்டு வெளியிலே இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பழக்கம் இருக்கிறது, இதை நான் சொல்வது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, இவற்றைக் கவன வேண்டும்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. முனு. ஆதி]

என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இந்த இலாகாவில் உள்ள நிர்வாகிகள் டைரக்டர் முறையாகக் கவனிக்கவிலையென்பதைச் சொல்லித்தான் ஆசுவேனும்.

வெளியிடங்களிலே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரங்களை வாங்குமாறு இருக்கிறோம், பொருத்தகின்ற வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆர்டர் வருகிறது என்றால் அதை 15 நாட்களுக்கு வெளியே காட்டுவதில்லை, 16-வது நாள் ஆர்டரை இன்னும் 15 நாட்களுக்குள் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி வெளியிலே ஆர்டர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. இவைவெல்லாம் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற விவரம், இதிலே தொக்கியிருக்கிற மர்மத்தைப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் ஊழைவதற்கு விட்டுப்போன மோசமான நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 16-வது நாள்லே வேண்டுமெனப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்குள்ள கோரிக்கைகள், அரசாங்க நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் இங்கே படிக்கின்ற புத்தகத்தை வராமல் தடுக்கவேண்டும் என்று திடம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தினமீது நம் பக்கத்தையும் விசுவாசமும் உள்ள நம்முடைய தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி அந்த சதித் திட்டத்தைக் கலைத்து இருக்கிறார்கள்.

ஒரே இலாகாவில் ஒரே டைரக்டர் பல ஆண்டுகளாக முன்னால் ஆட்சியிலிருந்து அப்படியே இருந்து வருவதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்து விட்டன. அவற்றைக் களையவும் அகற்றவும் முடியாமல் இருப்பதால்தான் இப்பொழுதும் அப்படியே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகு இன்னுமா அப்படி வைத்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர, நீண்ட காலமாக இருந்ததை உடனே போக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இங்கே இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்தியாக வேண்டும். இல்லையென்றால் தொழிலாளர்களுக்குள்ளே மோதல் இருக்கும். வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே இருக்கிற ரீம் பேப்பரை வெளியே சுவர்களில் ஒட்டியிருக்கிறார்கள், யாருடைய தையத்தில் இப்படிச் செய்ய முடியும்? வேலை நிறுத்தம் என்றால் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வெளியே வரலாம், மாதம் முடிந்தவுடன் சம்பளம் வாங்கலாம். தொழிலாளர்களுக்குள்ளே பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, நிர்வாகஸ்தர்களாலே பிளவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில டேர் தூண்டி விடுகிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் என்ன என்னமோ பேசினார்கள். அங்கே திரு. காமராஜ் திரு. பக்தவத்சலம் போன்றவர்களுடைய, படத்தை இலாகாவினுடைய மெட்டிரியல்லை வைத்து 1,500 ரூபாய் செலவழித்து படங்களைத் திறந்து வைத்து ஆடம்பரமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தை அங்கே திறப்பதற்கு அந்தத் தொழிலாளர்கள் 4 அணு 8 அணு என்று காசு போட்டு ஒரு படத்தைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் திறக்கக்கூடாது திறந்தால் ரகளை ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் 1,500 ரூபாய் செலவழித்து படங்களை மாட்டினார்கள். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் எங்களுடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறக்கவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது என்னையே பயமுறுத்துகிறார்கள். அதன் பிறகு அமைச்சர் அவர்களைக் கூப்பிட்டு அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறக்கச் செய்தோம். இந்தத் தைரியம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தானாக வந்துவிடாது.

அவர்களுக்குப் பின்னாலே யாரோ இருந்து தூண்டுதலைச் செய்திருக்கின்ற காரணத்தால்தான் தைரியமாகச் செய்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களிடையே பிளவை உண்டாக்குகின்றவர்கள் அங்குள்ள நிர்வாகிகள்தான். அந்த நிர்வாகத்தைச் சீரமைத்துவிட்டால் அந்த இலாகா சிறந்த முறையிலே பணியாற்ற முடியும்.

[1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு உடல் நலக் குறைவு என்பது தெரியும். நீங்கள் கொஞ்சம் அமைதியாகப் பேசுங்கள்.

திரு. முனு ஆதி : அடுத்தது, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது அவர்களால் முடிந்த அளவுக்கு சில கோரிக்கைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர ஒப்புக் கொண்டார்கள். தொழிலாளர்களைத் தண்டிக்கும் வகையில், எந்த ஒரு தொழிலாளியையும் திடீர் திடீரென்று விருதாச் சலத்திற்குப் போ, சேலத்திற்குப் போ, திருச்சிக்குப் போ என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நண்பர் பூவராகன் அவர்கள் செய்து வைத்தார்கள். தொழிலாளர் தவறு செய்தால் பனிஷ்மென்ட் கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் தொழிலாளர்களைப் பயமுறுத்தும் வகையில் குடும்பத்தோடு இன்னொரு ஊருக்குப் போகச் சொல்லுவது அவர்களுக்குப் பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதற்கான உத்தரவைப் போட்டார்கள். எஸ்.பி.ஆர். சில்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்களுக்கு ஏ, பி, சி, என்று முன்று பிரிவாக ஒதுக்கப்படும் வீடுகளுக்கு வாடகை முறையே, ரூ. 20, 24, 30 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ரூ. 15, 18, 20 என்று போட்டால் நலமாக இருக்கும். அதைப் பற்றிப் பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஓவர் டைம் அலவன்சை விருத்தாசலத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று அந்தத் தொழிலாளர்களும் நேரடியாக வந்து அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். 20-11-1967ல் நடந்த தேர்தல் வேலை சம்பந்தமாக ஏறத்தாழ 20 கன்டிஷனல் மஸ்தூர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினார்கள். ஏதெட்டோ மாதம் கழித்து அவர்கள் வேலை இழந்து விட்டார்கள். வேலை இல்லையென்றால் அவர்களை நிறுத்தி விடுவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அடுத்த வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்துக் கொள்ளும்பொது முதல் சலுகை ஏற்கெனவே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். நம்முடைய அரசு ஏழை மக்களின் அரசு, தொழிலாளர்களின் அரசு என்ற வகையில் அவர்களுக்கு முதற் சலுகை கொடுக்க வேண்டும்.

சட்டம் என்ற முறையில் சொல்லவில்லை. சம்பிரதாயத்தை ஒட்டிச் சொல்லுகிறேன். அங்கு பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ரிடைர் ஆகும்போது அவர்கள் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு வேலை கொடுப்பதில் முதற் சலுகையை கொடுப்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நைட் அலவன்ஸ் எட்டை கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பன் 25 பைசா, ஒரு உட 15 பைசா, தீர்ந்து விடுகிறது. அதை ஒரு ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் ஏதெட்டோ வருடம் சர்வீஸ் செய்திருந்தும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூன் ஆக்டில் இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருடம் ஆனவர்களைவது நிரந்தரமாக்க வேண்டும். ஏதெட்டோ வருஷங்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிற நிலையை மாற்றி அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சம்பளத்திட்டம் குறைவாக இருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

எந்த தொழிற்சங்கத்தை அதிக எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள் விரும்புகிறார்களோ, ஆதரிக்கிறார்களோ அந்தச் சங்கத்தை மட்டுந்தான் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தில் நாலேந்து பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த

1968 மார்ச் 21]

[திரு. முனு. ஆதி]

நாலைந்து பேரும் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றால், “நான் தான் ராஜா” என்று கூறிக்கொண்டு கையிலே கம்பும் கத்தியும் வைத்துக்கொண்டு சுற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள். காலை 11 மணிக்குக் கையெழுத்தை போட்டு விட்டு வெளியே சுற்றிக் கொண்டிருந்து விட்டு மாதம் பிறந்த உடன் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அராஜகச் செயல் முன்பிருந்தவர்களால் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தத் தொழிற் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு சீக்கிரம் பால்ட் முறை வைத்து, லேபர் கமிஷனர், லேபர் ஆபீசர் எல்லோரும் முன்னிருந்து ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தி எந்தச் சங்கத்தை மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்கிறார்களோ அதை அங்கீகரிக்கும் முறையை கொண்டுவர வேண்டும்.

இன்று தொழிலாளர்களிடையே முன்பிருந்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அச்சத்தைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் மற்ற குறைகளையெல்லாம் படிப்படியாக அமைச்சர்களிடம் கலந்து பேசி, நேரடியாகச் சந்தித்துத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான வழி இருக்கின்ற காரணத்தால் அதிலே நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்தி அந்த அச்சத்தினைத் தொழிலாளர் மத்தியிலிருந்து நீக்குவதன் மூலம் அரசாங்க அச்சம் சிறந்த முறையில் செயல்பட முடியும் என்பதைக் கூறி, மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நாகசுந்தரம் அவர்கள் என்னுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டபடி 3 நிமிடத்திற்குள் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒன்று அல்லது இரண்டு நிமிஷங்கள் மட்டும் பேச விரும்புகிறேன். திருச்சி பிராந்திய அச்சகத்தில் மேலாளர், தொழிலாளர் உறவு நல்ல அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சமூகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கூட அங்கிருந்து சில பிரச்சினைகள், நிரந்தரமாக்குதல், இன்கிரிமென்ட் சாங்ஷன் செய்தல் ஆகியவற்றுக்காக சென்னைக்கு அனுப்பும் போது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் கூறியது போல் அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பிறகு நிரந்தரமாக்கப்பட்டால்தான் அவர்கள் நிம்மதியாக, திருப்தியாக வேலை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும்.

பிராந்திய அச்சகங்களில் ஓவர் டைம் தருவதில்லை என்ற குறை நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. சென்னையில் மட்டும் தருகிறார்கள், திருச்சிக்குத் தருவதில்லை. புதுக்கோட்டையில் கூடத் தருகிறார்கள். திருச்சியில் வேலை அதிகமாக இருந்தால் புதுக்கோட்டைக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓவர் டைம் அல்லவன்ஸ் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இல்லை. அதற்குத் தகுந்தபடி டர்ன் ஓவர் காட்டுகிறார்கள்.

புதிதாக ஆட்களை எடுக்கும்போது வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திலே ஆட்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நல்ல தொழிலாளர்கள் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களில் பதிவு செய்வதில்லை. பெரிய தனியார் அச்சகத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் கூட அரசாங்க அச்சகத்தில் வேலைக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தை ஆட்களை அனுப்பும்படி கேட்கும்போது அங்கே யாரும் பதிவு செய்யாத நிலையில் சென்னையிலுள்ள அச்சகத் தொழிலாளர்கள் திருச்சிக்கு அனுப்புகிறார்கள். சென்னையிலே இருந்த அந்தத் தொழிலாளர்கள் திருச்சியிலே போய் இருக்க வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மேலாளரைப் பார்த்து “சென்னைக்குப்

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1968 மார்ச் 21]

போகிறேன், என்னை மாற்ற வேண்டும்” என்று மகஜர் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினை இல்லாமல் அங்கே உள்ளவர்களுையே, நேரடியாகத் தேர்வு வைத்து, குழு அமைத்து மனு கொடுப்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ளவர்களே அங்கே வேலை பார்க்க முடியும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்டீப்பர் போன்றவர்கள் நல்ல முறையில் தொழில் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். பைண்டிங், கம்போலிங் ஆகியவற்றில் திறமையுள்ள அவர்களுக்கும் தேர்வு வைத்து, அந்தத் தேர்வில் நல்ல முறையில் வெற்றி பெற்றால் அவர்களையும் அங்கே தொழிலாளர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, at the very outset I must congratulate the Hon. Minister for Harijan Welfare for one small thing. Last year when this Demand was going to come up before this House, there were a number of complaints from many friends of mine who were working in the Stationery Department and they knew that I would speak on this Demand. That was the situation last year but this year strangely nobody has approached me for raising any complaint in this House and I am very frank about it. So, I have to thank the Hon. Minister for it. This means that obviously due to the excellent efforts of the Hon. Minister for Harijan Welfare, problems have been solved to a very considerable extent and that is the inevitable conclusion that I have to come to. However, I know from very reliable sources that there are still a number of grievances and I am quite sure that these grievances will be looked into and disposed of by the Hon. Minister. Now, I would refer to some salient points.

Firstly, for any person who draws less than Rs. 200 it is impossible to lead a normal life after his transfer. When he is transferred he has to maintain two establishments, one establishment here and another establishment at the place of transfer. It is impossible by any stretch of imagination, for him to maintain these two establishments with Rs. 200. Even a person drawing Rs. 300 cannot maintain two establishments. So, I want this Ministry to come to a categorical decision that no person who has an income of less than Rs. 200 is transferred to distant places like Vriddhachalam and Tiruchirappalli.

Now I come to the next point. There are certain facilities like bun and tea which are given to the workers in this Department. It is stated in the speech of the Hon. Minister—

‘Bun and tea are continued to be supplied to the workers working in shifts. In addition, multi-vitamin tablets and a quarter litre of milk are supplied to the employees exposed to hazards of lead fumes...’

This is actually something like a consolation prize. Of course a consolation prize is better than no prize at all. Still we must find out from the scientific people, what exactly is the method by which we can prevent these workers from getting occupational diseases or

1968 மார்ச் 21]

[Dr. H. V. Hande]

occupational hazards like 'Sittacosis'. It is a major hazard which afflicts the workers working in metal melting and allied sections on account of lead fumes. Even textile workers suffer from such diseases because the cotton dust enters into their lungs. So these things cannot be avoided. But these diseases cannot normally be prevented by such measures like the supply of multi-vitamin tablets and a quarter litre of milk to these workers. So, I would request the Hon. Minister for Harijan Welfare to call some medical experts on the spot and find out what exactly is the problem of these people working under these hazards and how it should be solved and also what are the preventive measures to be taken.

Then I come to the next point. It is stated in the speech of the Hon. Minister that a One-Man Committee consisting of a Board Member was appointed and the Member has submitted his first report. A serious attempt has been made by the Hon. Minister to carry out the assurance given by her on the floor of the House last year. Now we look forward to some useful, practical and constructive suggestions from that particular report.

Now I come to the Demand. The Hon. Minister has moved the Demand for Rs. 2,50,52,800. With regard to the Stationery and Printing Department, there is a provision of only about 1 crore of rupees. But there is still a gap of about Rs. 1½ crores. Let us presume that half a crore rupees is utilised for certain works which are not normally given to any private parties. Still we want to know what has happened to Rs. 106 lakhs or about Rs. 1 crore. I think that this does not include the value of the books which were sold and their value is less than half a crore of rupees. My presumption is that the sum of Rs. 106 lakhs includes the total amount of books, etc., like Gazette produced and distributed freely without expecting any monetary return. There is a lacuna and there is a gap of Rs. 1½ crores and I request the Hon. Minister to clarify the position.

Then with regard to the non-availability of books in the Government book depots, the distribution system of the saleable books must be stepped up. A number of complaints have been received from the public regarding the Government Book Depot at Mount Road. Next to the Government depot is Messrs. Higginbothams. If you just walk in there, you will be invited with smiling face by a person who would take you round the book-stall and you can have any book you want. But on the contrary in the Government Book Depot, you do not get such kind of reception and also you do not get the required books immediately. Sometimes some books are not available. I would request the Hon. Minister to apply her mind to this matter seriously so that the name of the ruling party is not impaired. In this connection I want to point out that a few books which may cost less than a rupee or a few rupees are in different parts of the building housing the Depot. Unless there is a good Public Relations Officer or some other officer to receive the public as soon as they enter the depot, the public will be irritated and they

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 21]

will be inclined to leave the depot without purchasing any books. A sort of good word is enough and it does not cost anything to the Government. This is all I wanted to say in regard to this matter.

Finally, in the Review of the working of the Stationery and Printing Department during the year 1967-68, with regard to the Madras Government Press it is stated—

‘It has now developed into the biggest single unit in the East, with about 4,000 employees.’

I am glad about it but the most important thing that I want the Hon. Members of this House and the Government to ponder over is with regard to the employees working in private companies or private publishing houses. There are also employees working in certain quasi-Governmental agencies in the Madras City who are neither classed as industrial workers nor Government employees and they do not get bonus or good wage. This is the unfortunate situation and I request the Hon. Minister to look into this matter and see that these employees get all the protection and facilities that the Government employees get. If they do not get those facilities, they are entitled to all the advantages that the industrial concerns offer to their workers. I want the Minister to address herself to this particular problem and solve it.

“The relationship between the employees and the management continued to be cordial throughout.” I object to the inclusion of such sentence. When a similar sentence was there in a paper relating to the Electricity Department placed on the table, I objected to it. It invites trouble and makes us criticize. Such sentences could be avoided. Though an attempt has been made to solve the problem of labour and this Government has met with a measure of success in solving it, let us put that sentence in the next year’s note after completely solving it. After hearing my distinguished Friend Mr. Munu Adi’s speech, I find that there are a number of things to be set right there. I am quite sure that the energetic way in which the Minister has approached the problem will see a solution to this unfortunate labour relationship in that Department. With my good wishes that the Minister will succeed in plugging the loopholes and in seeing that the employees are kept in a satisfied condition, I wind up.

*திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரிரு முக்கியமான காரியங்களைக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

முதன்முதலில், இந்த இலாகாவானது நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று ஆய்வறிக்கையில் இருப்பதைப் பார்த்தேன். குறிப்பாக நமது சட்டசபை நடவடிக்கைகள் காலாகாலங்களில் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கமின்த ஜூலை மீல் நடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தின் ரிபோர்ட்கள் இதுகாறும் அச்சடிக்கப் பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அதை உடனடியாக விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நட்டர்]

இன்னொரு விஷயம், இந்த சட்டசபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் யார் யார் என்று தெரிந்துகொள்வதற்காக சாதாரணமாக “ஹ்” இல் “ஹ்” என்ற புத்தகத்தை வெளியிடுவது வழக்கம். ஓர் ஆண்டு ஆகியும் இந்தப் புத்தகம் வெளியிடப்படவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை யும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டசபையில் இருக்கிற உறுப்பினர் களை நேரில் தெரிந்து கொள்வதற்கு சில வேளை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும், ஆதலால், இந்தப் புத்தகம் துரிதமாக அச்சடிக்கப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்பட்டால் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருது கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை அடுத்தபடியாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கென்று கெஜட் விநியோகம் செய்து தரப் படுகிறது. இந்த கெஜட் எல்லாம் தாள்தாளாக இருக்கிறதால் இதில் பல கஷ்டங்களும் சங்கடங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதை தைத்துக்கொடுக்க முடியுமா என்பதை இந்த இலாகா பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சிறிய விஷயமாக இருந்தாலும் அமைச்சரவர்கள் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான சங்கடம் மாணவர்களிடையே இருக்கிறது. அது புத்தகங்களைப் பொறுத்தது. பாட புத்தகங்களை பொருத்தவரையில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாக இந்த ஆய்வுரையில் நாம் பார்க்கிறோம். 70 லட்சம் புத்தகங்கள் என்று நினைக்கிறேன், 1966-67-ல் அச்சிடப்பட்டதாக அந்த ஆய்வுரையில் ஒரு பக்கத்திலே பார்க்கிறோம். அவைகளை துரிதமாக காலாகாலங்களில் மாணவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தனியார்கள் துறை மூலம் கொடுக்கவேண்டுமா, ஏஜெண்ட்கள் மூலம் கொடுக்கவேண்டுமா, இந்த இலாகா மூலமாக கொடுக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக அந்தந்த கல்வி வட்டங்களில் இருக்கும் கல்வி அதிகாரிகளோடு கலந்து உடனுக்குடன் பாடபுத்தகங்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஜூனில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்தால் ஜூலை அல்லது ஆகஸ்டில் கூட புத்தகங்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. பல பகுதிகளில் பெரும்பாலும் கிராமப்பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட பல பள்ளிக் கூடங்கள் இருப்பதால் புத்தகங்கள் விரைவில் அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகாவிலிருந்து நமது சட்டங்களை எல்லாம் தொகுத்து 4 புத்தகங்களாக வெளியிட்டார்கள். அந்தப் புத்தகங்களை வெளியிட்ட பிற்பாடு ஏற்பட்டிருக்கும் சட்ட புத்தகங்களை தொகுத்து வால்பூமாக செய்யாத காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் நாம் வெளியிடுகின்ற சட்டங்களையும் அதோடு சேர்ந்த நோடிபுகேஷன்கள், திருத்தங்கள் போன்றவைகளை உடனுக்குடன் அச்சிட்டு நமது அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுடைய இலாகா மூலமாக விநி யோகம் செய்வதற்கு வேண்டிய துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து மாநிலங்களின் சட்டங்கள், சட்ட திருத்தங்கள் இவைகள் எல்லாம் கிடைப்பதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. மவுண்ட் ரோடில் இருக்கும் கிளைக்குச் சென்றால் அங்கும் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஏஜெண்டுகளிடம் கேட்டாலும் அந்தப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. எந்தெந்த புத்தகங்கள் இன்று அச்சிடாமல் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் அச்சிட்டு விநியோகம் செய்வதற்கு வேண்டிய துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், ஸ்லீடனில் இருந்து நமக்கு கிஃப்ட் ஆக பேப்பர் கிடைத்திருக்கிறது. இது பொதுக்கணக்கு ஆய்வுக்குமுடில் கொண்வேரப் பட்ட விஷயம் இந்த கிஃப்ட்பேப்பர் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1968 மார்ச் 21]

படவில்லை என்றும் ஒருசில பேப்பர்கள் கெட்டுப்போவதாகவும், அது காலாகாலங்களில் புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளியிடாமல் இருந்த காரணத்தால் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் அங்கு பேசப்படுகிறது. ஆதலால் இந்த மாதிரியான காரியங்களை எல்லாம் உடனுக்குடன் கவனித்து இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள் ஏற்படாத முறையில் கீழ்ப்பட்ட பேப்பர்கள் வந்தால் எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை தொகுதியில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது, அவர்கள் ஓவர் டைம் காம்ப்ன்சேஷன் அலவன்ஸ் தங்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்று புகார்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘ஒன் மேன் கமிட்டி’ நிறுவப்பட்டு அதனுடைய முதல் அறிக்கையானது அரசாங்கத்தின் கையில் வந்திருப்பதாக ஆய்வுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிற பரிந்துரைகளின்மீது துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்கு லைசேஷன் செய்ய வேண்டுமா என்பதைக் குறித்தும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், பைண்டிங் செக்ஷன்ஸ் அச்சகத்தில் இருக்கின்றன. அதில் பெண்களுக்கும் அங்கவீனர்களுக்கும் அதிகமான வேலைவாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒன்பது பிரிவுகள் இந்த இலாகாவின் அச்சகத்தில் இருக்கின்றன என்று அறிக்கையில் பார்த்தேன். இந்தப் பிரிவுகளை இன்னும் விரிவுபடுத்தி எந்தெந்த பகுதிகளுக்குத் தேவையாக இருக்கிறதோ அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்துவது சிறந்ததாக இருக்கும். 1967 பொதுத் தேர்தலுக்கு இந்த அச்சகம் நல்ல முறையில் பணி புரிந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நல்ல காரியங்கள் செய்வதில் தொழிலாளர்களும் இந்த நிறுவனத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து, இந்த நிறுவனம் சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கு இந்த இலாகா நல்ல முறையில் பாடுபடும் என்று நம்பிக்கையுடன் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த அவைத்தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு கோ. புவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக்கோரிக்கை மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையையொட்டிச் சில கருத்துக்கள் சொல்லலாமென்று கருதுகிறேன்.

இந்த அச்சகத் துறை மானியத்தின் மீது, ஆளும் கட்சியின் சார்பாக உறுப்பினர் ஒருவர் பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி அந்த அளவுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் இதை விட்டுப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற ஆத்திரம் எல்லாம் அவர்கள் ஒரு நாளுக்கு பேர்களை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு யூனியனாக அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு யாரோ குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இங்கே ஊழல் உள்ளது, அங்கே அது சரியில்லை என்று மொத்தமாக அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர, இன்னின்ன இடங்களில்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. புவராகன்]

இன்னின்ன ஊழல் நடக்கிறது, இன்னின்ன ஊழல் ஏற்கனவே இருந்தது, அதைக் களைவதற்கு இப்படி முயற்சி செய்தால், இப்படி திட்டம் வகுத்தால் அதைச் செய்ய முடியும் என்று தொழிற்சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள், தொழிற்சங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள், சொல்லியிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வில்லை. அதற்கு மாறாக முன்னால் இருந்த அமைச்சர்கள் இதையெல்லாம் கெடுத்து விட்டுப்போய்விட்டார், அவர் கெடுத்ததையெல்லாம் இப்போதள்ள அமைச்சர் சரிசெய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். எதைக் கெடுத்து விட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னால் நான் பதில் சொல்லமுடியும். மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். நான் இப்போது பேசுகிற பேச்சில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது பழம் பெரும் அச்சகம். அது ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் கொண்ட அச்சகம். அந்த அச்சகத்தை வட்டார வாரியாக, சுவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிளை அச்சகத்தை ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கும், மற்றும் இரண்டு, மூன்று மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த அரசாங்க வேலைகளை அந்த அச்சகங்களில் அச்சிட்டுக் கொள்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்கிருப்பவர்களை மாற்றுவதற்காகத்தான் அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள் என்று கூறப்பட்டது. புதிதாக ஒரு கிளை அச்சகத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குப் பயிற்சிபெற்ற ஆட்கள் கிடைக்க மாட்டார்கள். முதலாவதாக அங்கு போவதற்கு யார் யார் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்களோ அவர்களுடைய விருப்பத்தையறிந்து அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸும் கூட அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். முன்பு அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுதும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். முன்றிலே இரண்டு பங்கு பழையவர்களுக்கும், முன்றிலே ஒரு பங்கு புதியவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுத்தும் அந்தக் கிளை அச்சகத்தைச் செம்மையாக நடத்த வேண்டுமென்பது முன்பிருந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். எனவே கெடுத்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. வேண்டுமென்றே மாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள், முன்னாலே, என்று சொன்னார்கள் வேண்டுமென்றே மாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள் அதை ஒரு கோரிக்கையாக வைத்து வாதாடுவது சம்பிரதாயம், வழக்கம். அந்தப் பிரச்சினைக்கு போவதற்கு நான் விரும்ப வில்லை. நடைமுறை இதுதான். கிளை அச்சகங்கள் திருச்சியிலும், விருத்தாச்சலத்திலும், சேலத்திலும் ஆக மூன்று கிளை அச்சகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மவுண்ட் ரோட்டிலே பாட புத்தகங்களுக்கு என்று ஒரு அச்சகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதில் பெண்களுக்குத் தனிப்பகுதி வைத்திருந்தோம். தலைமையச்சகத்திலே அவர்களுக்கு என்னென்ன சிரமங்கள் இருந்தன என்பதைத் தொழிற்சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை விசாரித்துப் பார்த்தால் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட சிரமங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் மவுண்ட் ரோட்டிலே அச்சகத்தை ஏற்படுத்தி பெண்கள் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். பாடப்புத்தகங்களை தனியாக ஒரு அச்சகத்திலே குறித்த காலத்தில் அச்சடித்து மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கத்தோடுதான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் திரு. முனு ஆதி அவர்கள், அதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன, கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, முன்னாலிருந்த அரசாங்கம் தவறாகச் செய்துவிட்டது, ஆட்களை மாற்றுவதற்காக இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவ்வாறு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அந்த இலாகாவிலுள்ளவர்களைக் கூட்டிப் பேசி இவ்வாறு செய்தது தவறு, தொழிலாளர்களுக்கு ஒத்தாசை காட்டும் அறிவில் மத்திய அச்சகத்திற்கே எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிடுவது என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 21]

இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவ்வாறு முன்பு இருந்த ஏற்பாட்டை எடுத்ததாக இதில் காணப்படவில்லை. ஆனால் சட்டமன்ற பொறுப்பிலிருக்கக்கூடிய ஓர் உறுப்பினர் “ரெண்டித்தனம்” நடக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். தொழிலாளர் பற்றி அவ்வாறு சொன்னது என்னைப் பொறுத்த வரையில் சரியாக அமையாது என்று கருதுகிறேன். அப்படியிருந்தால் அந்தக் குறிப்பை . . .

திரு. முனு ஆதி : சார், பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளேனேஷன் சார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகிற உறுப்பினர் உட்கார்ந்தாலேயே நிங்கள் குறுக்கிட முடியாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : தொழிற்சங்கத்திலிருப்பவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சலுகைகள் வேண்டும், அவைகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை உரியவர்களிடத்திலே சொல்லி முறையாகப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு இன்னொரு தொழிலாளரைத் தாக்குவது, வேறுவிதமாகச் செய்வது, அப்படி நடக்கிறார்கள், இப்படி நடக்கிறார்கள் என்று கூறுவதெல்லாம் பொருத்தமாக இருக்காது. குறைகள் நடக்கிறது என்றால் இம்மாதிரித் தகவல்களை அமைச்சருக்கு எழுதினால் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் பரவலாக பேசவேண்டாம் என்று அமைச்சர்கள் கூறினார்களே, அதுபோல எத்தனை குறைபாடுகள் இந்த அமைச்சரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டன, அவைகளின் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அமைச்சரவர்கள் பதில் உரையிலே சொல்லுவார்கள்.

பெரிய அமைப்புகளை நடத்தும்பொழுது அதாவது, அரசாங்கமே நடத்தும்பொழுது, அதில் தொழிலாளர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் பொழுது அதிலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒரேமாதிரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதிலே பல சங்கடங்கள், சீர்கேடுகள் நடந்திருந்து அவைகளைத் திருத்தியமைத்திருக்கிறோம். இது, நாண்கைந்து ஆண்டுகளாக நடந்த நடவடிக்கைகளை உற்றுப்பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். அந்த இலாக்கா காரியதரிசி, டைரக்டரெல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூட்டிப் பேசுங்கள். அவ்வாறு கூட்டிப் பேசி அவர்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டால் நலமாகயிருக்கும். அந்த இலாக்கா காரியதரிசி, டைரக்டர் ஆகியவர்கள் இதைச் செய்வையாகச் செய்வதற்கு முன்பு பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாடாட்டுதல்களைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதில் அவ்வளவு சிரமங்கள் இருந்தன. இரண்டு ஷிப்டுகள் மத்திய அச்சகத்திலேயிருந்தன. ஒரு ஷிப்ட் சரியாக நடக்கும், இரண்டாவது ஷிப்ட் சரியாக நடப்பதில்லை, ஹீழல் நடக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் பொறுப்பேற்றவுடன் இரண்டு ஷிப்டுகளையும் பார்த்து வேலை நடப்பதைப் பற்றிக் கணக்கெடுத்தேன். அவ்வாறு கணக்கெடுக்கும்பொழுது மின்சாரக் கணக்கைப் பார்த்தால் இரண்டு ஷிப்டுகளுக்கும் வித்தியாசமிருந்தது. மின்சாரம் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. “டர்ன் ஓவரை” அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று தோன்றியது. அதற்குக்கூட ஒரு கமிட்டி போட்டு பரிசீலிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

மூலாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஒரே இடத்தில் வேலைகளைச் செய்வதைவிட பரவலாகப் பல இடங்களில் சீராக இருந்தால் நல்ல முறையிலே நடக்கும் என்று நினைத்து, அவ்வாறு செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இயந்திரங்கள் மிகம்கப் பழமையாயிருந்தன. அவைகளை ஆண்டுக்காண்டு புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று அந்த ஆந்தாண்டுக் காலத்திலே செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயந்திரங்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும், பழமையான இயந்திரங்கள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை, அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகமட குறைந்து விடுகிறது என்பதற்காக காரியதரிசி அவர்களையும், டைரக்டர் அவர்களையும்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. பூவராகவன்]

கலந்துகொண்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயந்திரங்களை மாற்ற வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து, அவ்வாறு மாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இயந்திரங்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன சங்கடங்கள் என்றால் “ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சுகள்” கிடைக்காத நிலை. மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி குறித்த அளவிலே கொஞ்சம் “ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு” கேட்டுப்பெற்றிருந்தோம். அந்த இயந்திரங்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றனவா, அவற்றின் மூலம் வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறதா, எவ்வாறு நடக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், ஆண்டுதோறும் ஒதுக்கியது மாதிரி நல்ல முறையிலே செய்து புதிய இயந்திரங்களைப் போட்டு நல்லபடியாக வேலைகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய அரசாங்க அச்சகத்திலே கொடுத்திருக்கிற வேலைகளைப் பார்க்க வேண்டும். மிகப் பொறுப்பான வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாடப்புத்தகங்கள் மட்டுமல்ல, தேர்தல் நடந்தால் வாக்குச் சீட்டுகள் அச்சடிப்பதும் அங்கேதான், அரசாங்க நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் தயாரித்துக் கொடுப்பதும் அங்கேதான். இப்படிப் பல நல்ல வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பொறுப்பான வேலைகளை அங்கு செய்கிறார்கள். ஒரிருவர் தவறு செய்தால் அதற்காக அச்சகம் முழுவதும் தவறாக நடக்கிறது என்று தப்புக் கணக்குப் போடக்கூடாது. அவ்வாறு சொன்னால் அந்த இலாக்காவிலுள்ளவர்களுக்கு உற்சாகம் குறைந்து விடும்.

எனினும் பொறுத்தவரையிலே, எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து குற்றம் சொல்லுவார்கள், இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியிலிருந்தும் குற்றம் சொன்னார்கள். அவ்வாறு குற்றங்களைச் சொன்னவர்கள் அந்தக் கஷ்டங்களை எப்படிச் செம்மைப்படுத்தி சரியாகச் செய்ய முடியும் என்ற யோசனைகளைச் சொல்ல முன்வராமல் வெறும் குற்றச்சாட்டுகளையே அடுக்கிக்கொண்டு போனார்கள். எனினும் பொறுத்தவரையில் குற்றத்தையும் சொல்லுவேன், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் யோசனைகளையும் சொல்லுவேன். என்னுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் அது தெரியும். வெறும் குற்றங்களை மட்டும் சொல்லிவிட்டுப் போகும் பழக்கம் என்னிடத்தில் கிடையாது. முன்னாலிருந்த அமைச்சர்கள் இப்படிச் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், பாழ்படுத்தி விட்டுப் போய் விட்டார்கள், கெடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், எட்டாண்டு காலமாக, பத்தாண்டு காலமாகச் செய்துவிட்டுப் போனதை இரண்பொரு ஆண்டுகளில் சரி செய்ய முடியவில்லை என்று இப்படி மொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டி விட்டுப் போவது இவ்வளவு பொருத்தமாக இராது. தொழிற்சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், தொழிற்சங்கத் தலைவராக வா எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள், அதற்கு முயற்சி எடுப்பவர்கள் இப்படிப் போகக்கூடாது. அதுவும் சட்டமன்றத்தில் பொறுப்பு வகிப்பவர் இந்த வழிகளிலே செல்வார்கள் என்றால் அது நல்ல முறையில் அமையாது.

இதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் திரு. கெய்வார் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து எவ்வாறு நல்ல முறையிலே இந்த அமைப்பு சீராக இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு யோசனைகள் சொல்லி மிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த அறிக்கையை இந்த அவை முன் வைத்து விவாதித்து உறுப்பினர்களின் கருத்தையும் கேட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம். ஒருவர் எடுக்கும் முடிவே முடிவு என்று இருந்துவிட வேண்டியதில்லை. இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்து விவாதித்தால் உறுப்பினர்களின் பல நல்ல யோசனைகள், நல்ல கருத்துக்கள் கிடைக்கும். அதை வைத்து அச்சகம் நல்ல முறையிலே செம்மையாக தடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் தன்றாக இருக்கும்.

அதமட்டுமல்ல, இந்த அச்சகத் துறையிலே பல கிளை அச்சகங்கள் இருக்கின்றன. மூன்று அச்சகம், இரண்டு அச்சகம் என்றிருக்கின்றதை ஒன்றாக இணைத்து தனி டெப்டி டைரக்டர், டைரக்டர் பொறுப்பிலோ அல்லது ஜாயின்ட் டைரக்டர் பொறுப்பிலோ வைத்து விரிவுபடுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இதனால் ஏற்கனவே இருந்த நிலையில் தவறு இருக்க

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 21]

கிறது என்பது பொருள் அல்ல. இருக்கின்றதை அந்தந்த வட்டாரத் திலே விரிவுபடுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். தென் பிராந்தியங்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் திண்டுக்கலில் ஒரு அச்சகம் அமைப்பது என்று முன்பிருந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. தென் மாவட்டங்களைக் கவனிப்பதற்கான இந்த முடிவைச் செய்தார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு கிளை அச்சகத்தைத் திறக்கலாம். இவ்வாறு செய்வதால் ஒரேயிடத்தில் குவிந்திருக்கும் வேலைப்பளு குறைந்து வேலை இலகுவாகவும், மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை செய்ய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவும் வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த முறையில் ஆவன செய்ய முயற்சியெடுக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் இருக்கிற இந்த மத்திய அச்சகத்தைக் கூட இன்னும் விரிவு படுத்த வேண்டும். அதை வேறு இடத்திற்கு தனிப்பட்ட முறையிலே மாற்றுவதற்கு முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இடங்கள் கூட ஏற்பாடு செய்து, அதற்காக பணம் கூட ஒதுக்கி ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. அதற்காக ஏன் முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. எது எவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டும். அப்படி ஒன்று கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். கஷ்டங்கள் இருக்கலாம், நிதி ஒதுக்குவதிலே சிரமங்கள் இருக்கலாம். இந்தத் துறைக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குச் செலவு செய்திருக்கிற பணம் நல்ல காரியங்களுக்காகத் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. அது வசியக் காரியங்களுக்கு, தண்டக் காரியங்களுக்கு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. இதற்குச் செலவு செய்வதை நடைமுறை நல்ல காரியங்களுக்கு என்று தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்—எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிக வேலைவாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும்.

வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வரக்கூடிய முறையிலே புதிய அச்சகங்களை தோற்றுவிக்க வேண்டும். அச்சகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலிருந்தால் அதை புதிய இடங்களுக்குப் புதிய கட்டிடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிளை அச்சகத்திற்கும் ரூ. 80,000 தான் செலவாகும். அங்கங்கே இருக்கிற இடங்களை நம்முடைய காரியதரிசி அவர்களும் டைரக்டர் அவர்களும் கூடப் பார்த்திருக்கிறார்கள். சேலத்திலே கூட டிரான்ஸ்பார்ட் ஆபீஸிலே, அதற்குப் பக்கத்திலே ஒரு இடத்தைப் பார்த்தார்கள். அந்த இடத்தை வாங்குவதற்கு அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களோடு பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே ரூ. 80,000 செலவு செய்து கட்ட முயற்சி எடுக்கலாம், கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆண்டுதோறும் ஒன்று கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே போல, விருத்தாசலத்திலே ஒரு கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்யப் பட்டது. அங்கே இருக்கிற செராமிக் பாக்டரிக்குப் பக்கத்திலே 4 ஏக்கரை தொழில் துறை இலாகாவோடு பேசி வாங்கலாம் என்று முடிவு செய்யப் பட்டது. அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்த இடத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன் வந்தார்கள். அதைப்பற்றி பேசி முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம், இல்லையென்றால் அங்கு இரண்டு மூன்று பெரிய யூனிட்கள் இருக்கின்றன. பயன்படுத்தப் படாமலேயே அவை இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். அந்த யூனிட் இடங்களைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்த்து, பயன்படுத்த முடியுமென்றால் அந்தத் துறை காரியதரிசி அவர்களோடு பேசி, அந்த இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அதே போல, திருச்சியிலுள்ள அச்சகம் நம்முடைய அரசாங்க தொழிற்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாற்றப்பட்டதோடு அந்த இடத்திலே இன்னும் இடம் இருக்கும் என்று சொன்னால் அந்த அச்சகத்திற்கு ஒரு இடத்தைப் பெற்று அதை இன்னும் விரிவு படுத்தவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி விரிவு படுத்துவதின் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாகக் கிடைக்கும். வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

பெண்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தர வேண்டும். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தர ஆண்டுதோறும் ஒரு முறை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆண்டுதோறும் 50 பேர், அல்லது 60 பேரை இந்த அச்சகத் தொழிலிலே ஈடுபடுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அப்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு முயற்சிகள் நடக்கின்றதா. எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று இதிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதை அமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கும்போது கூறுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த தொழிற்சங்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இருந்த தொழிற்சங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லையென்றெல்லாம் குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களே கூட அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்றால் இத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. தொழிற்சங்கத்திற்கு அனுமதி அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்கு தொழிற் கமிஷனரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது போக வேண்டும். இது அமைச்சராலே அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. அங்கே அவர்கள் பார்த்து கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே ஒரு தொழிற்சங்கம் இருந்தால் இன்னொரு தொழிற்சங்கம் வைப்பதில்லையென்று அவர்களே நியதி வைத்திருக்கிறார்கள். புதிய சங்கம் வைப்பதிலேயும் ஒன்றுமில்லை. அந்தச் சங்கம் வைப்பதற்கு இடையிலே யாரோ இடையூறு இருக்கிறார்கள். யார் யார் இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் அப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். இதை அரசியல் நிறுவனங்கள் கொடுக்கப்பார்க்கின்றனவா? இதில் பொறுப்புள்ளவர்களை யார் நியமிக்கிறார்கள்? யார் யார் இருந்தகொண்டிருக்கிறார்கள்? சாதாரணமாக அரசாங்கத் தொழிலைப்போல இதிலேயும் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்துவிடக் கூடாது. இதிலும் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இருக்கிற தொழிற்சங்கத்திலே நாங்கள் இடையூறுகள் செய்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களிலே நாங்கள் பிளவு ஏற்படுத்தி விட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். தொழிற்சங்கங்களை அவர்களே தனிப்பட்ட முறையில் வைக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத்தை மந்திரிகளாகப் போய் ஏற்படுத்தி வைப்பதில்லை. தொழிற் சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் கிளர்ச்சிகள் நடத்துகிறார்கள். அச்சகத் தொழிலாளர்களிடத்திலே மோதல் ஏற்படுத்தி, ஒரு பிளவு ஏற்படுத்தி அவர்களைப் பிளவுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். கஷ்டங்கள் இருந்தால் போக்க வேண்டும். சிரமங்கள் இருந்தால் போக்க வேண்டும், துன்பங்கள் இருந்தால் போக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் இந்த நோக்கத்துடன் தான் பணியாற்றி வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்வேன்.

அது மட்டும் அல்ல, அங்கு இருக்கிற பிரச்சினைகள் எல்லாம் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அங்கு எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்து விட்டன என்று சொல்ல முடியாது. பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டால் எதுவும் தேவையில்லை. இந்த சட்டமன்றம் தேவையில்லை. தமிழகத்திலே இருக்கிற அத்தனை பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிட்டால் இந்த சட்டமன்றம் அவசியமில்லை. இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவசியம் இல்லை; அமைச்சர்கள் அவசியம் இல்லை; அதிகாரிகள் அவசியம் இல்லை. ஒரு பிரச்சினை தீர்ந்தால் இன்னொரு பிரச்சினை புதிதாக வரும். எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிடாது. வளருகின்ற சமுதாயத்திலே இது இயற்கையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கும். நான் இருந்தபொழுது தொழிலாளர்கள் சில வசதிகளைக் கேட்டார்கள். நான் செய்து கொடுத்தேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 21]

தேன். அங்கே பள்ளிக்கூடம் கேட்டார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. எல்லோருக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுதும் எல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. மூவாயிரம் பேருக்குமேல் இருக்கிற இடத்தில் 300 பேருக்கு வீடு கொடுத்தால் மற்றபேர், எங்களுக்கு என் வீடு கொடுக்கவில்லை என்றும் அளவிலே தான் பிரச்சினைகள் இருக்கும். திரு நாகசுந்தரம் அவர்கள் கூட புதுக்கோட்டை அச்சகத்திற்கு ஏன் அவ்வளவு கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அது முன்னாலேயிருந்த பிரச்சினை. அது கொடுக்க வேண்டியதுதான். அது சம்பந்தமாக நிதி இலாகாவுக்கும் இந்த இலாகாவுக்கும் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆவல். இப்பொழுது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கொடுத்தால் மிக நலமாக இருக்கும்.

பொதுவாக, இந்த அச்சத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையிலே இன்னும் ஸ்டேஷனரி விநியோகமும் சேர்ந்து இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வந்திருக்கிறது. பரவலாக அதிலே குறைகள் சொல்லப்பட்டன. எங்கள் கட்சியை சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் கூடச் சொன்னார்கள்—உபதலைவர் அவர்கள் என்று கருதுகிறேன்.—இந்த சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நீண்ட நாளாகியும் அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொன்னார்கள். இந்த புத்தகங்கள் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். முன்பு நான் இருந்தபொழுது, எப்பொழுது அச்சிடுவதற்குத் தேவை யானவைகள் அனுப்பப்படுகின்றன; கம்போசிங் வேலை எத்தனை நாட்கள் நடக்கிறது, பிரிண்டிங் எத்தனை நாட்கள் நடக்கிறது, வேலை முடிந்து டெஸ்பாச் எப்பொழுது செய்யப்படுகிறது என்ற ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அந்த புத்தகத்தின் பின் பக்கத்திலே போட்டால், எந்த இலாகாவிலே தவறு நடந்திருக்கிறது, யார் இதற்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும் என்று நான் சொல்லியிருந்தேன். அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்தால் நல்லது. எந்த எந்த இலாகாவிலிருந்து அவர்களுக்கு எப்பொழுது போகின்றது? இந்த இலாகாவிலே எத்தனை நாட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்? திரும்பவும் அந்த இலாகாவிலே எத்தனை நாட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்; அதன் பிறகு இந்த இலாகாவுக்கு எப்பொழுது அனுப்பப்பட்டது என்று முறையாக கணக்கெடுத்தால் இந்த இலாகாவிற்கு தனிப்பட்ட பழி வராது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்டேஷனரி அனுப்புப்போது கூடுமான வரையிலே, அரசாங்க முத்திரையைப் போட வேண்டும். இப்பொழுது பென்சிலிலே கவர்ன்மெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ் என்று போடுகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்க முத்திரைகள் இருக்க வேண்டுமென்பது நியதி. இப்பொழுது அதைக் கடைபிடித்து வருகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இன்னும், இதர பொருள்கள் அத்தனையிலும் நமது அரசாங்க முத்திரைகள் இருக்க வேண்டும். அப்படி முத்திரை இருந்தால் பரவலாக வேறு ஒருவரால் அதைக் கையாள் முடியாத அளவுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் உண்டாகும்.

இங்கிருந்து ஸ்டேஷனரிகளை மாவட்டங்களுக்கு அனுப்புகிறோம். அதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகின்றது. அந்த காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு எவ்வளவு தேவை, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குப் பிரகாரம் போய்ச் சேருகின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். தாலுகாவிலே இருக்கிற கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் பாரங்கள், எழுது பொருள்கள், இதர பொருள்கள் அத்தனையும் காலாகாலத்தில் கிடைக்காமல் இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். அதற்கென்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் சரியாக இயங்குகிறாரா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர் கறுசுறுப்பாக இயங்குகிறாரா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இந்த சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் உரிய காலத்திலே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இங்கே கூட, நம்முடைய செக்ரட்டேரியட்டிலே ஒரு அச்சகம் வைக்க வேண்டுமென்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. அதை நிறுவுவதிலே கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கலாம். ஹைக்கோர்ட்டிலே கூட ஒரு அச்சகம் இருக்கிறது. அதைப்போல இங்கே செக்ரட்டேரியட்டிலே ஒரு அச்சகம் அமைத்தால், செக்ரட்டேரியட்டிற்குத் தேவையானவைகள், நமது நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் இங்கேயே அச்சடித்துக்கொள்ளலாம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு இடம் பார்த்து ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால், இங்கேயே இடம் போதவில்லையென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இங்கேயே, பக்கத்திலே ஏதாவது ஒரு இடம் பார்க்க வேண்டும். இங்கே பக்கத்திலே மிலிட்டரிக்கு ஒரு இடம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை அவர்களிடம் பேசி—காலியாகத் தான் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்—அந்த இடத்தை அவர்கள் முறையாக, ஒழுங்காக, அதிகமாக பயன்படுத்துகிறார்களா என்று அறிந்து அவர்கள் பயன்படுத்தவில்லையென்று சொன்னால், அதைக் கேட்க முடியுமா என்று பார்த்து, அந்த இடத்தை நாம் வாங்கி, அச்சகத்தை அமைக்க முடியுமானால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அப்படியில்லை என்று சொன்னாலும், தனிப்பட்ட முறையிலே தனிக் கவனம் செலுத்தி, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதங்கள், நான்கு மாதங்களுக்காவது கிடைக்கும்படிச் செய்தால் தான் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வேண்டும். அது மாதிரி தான் மற்ற அறிக்கைகள், ஸ்டேட்மென்டுகள் முதலியவைகளெல்லாம் உரிய காலத்தில் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். ஓராண்டுக்குப் பிறகு வந்து, அதனால் பயன் இல்லாத நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இவைகளெல்லாம் உரிய காலத்தில் வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இலாகாவின் அதிகாரங்களுக்கு ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்து, இப்படி, இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். முன்பு, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இந்த இலாகாவில் இருக்கிற சூப்பரிண்டெண்டெண்டு, காரியதரிசி, டைரக்டர் இவர்களெல்லாம் ஒன்றாக இருந்து, இந்த நடவடிக்கைகளெல்லாம் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன, சீராக நடைபெறுகின்றனவா என்று அடிக்கடி கவனித்து வந்தார்கள். அந்த முறை இப்பொழுதும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறதா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி பின்பற்றப்படவில்லை என்றால், அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். என்ன கஷ்டம், என்ன சங்கடம் என்பதைப் பார்த்து, அதை நிவர்த்திப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும்.

குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்வதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். நான் முன்பு தனிப்பட்ட முறையில் தொழிலாளர்களைச் சந்தித்த பொழுது கூட சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டு பெட்டிகள் இருக்க வேண்டும். ஒரு பெட்டியில் அவர்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அந்தக் குறைகளை எழுதிப் போடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். கையெழுத்து கூட போடாமல் எழுதலாம். இன்னென்ன குறைகள் இந்த இலாகாவில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளெல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டும். என்று அவர்கள் அந்தப் பெட்டியில் எழுதிப் போடலாம். இன்னொரு பெட்டி வைத்து அதில் இந்த இலாகாவை சீரமைப்பதற்கு வேண்டிய நல்ல யோசனைகளை தொழிலாளர்கள் எழுதிப் போடலாம். தொழிலாளர்கள் நேரடியாகச் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படலாம். அதற்காகத் தான் எழுதி பெட்டியில் போட்டு விட்டால் நலமாக இருக்கும். நல்ல யோசனைகள் சொல்வதற்கு பணம் கூட கொடுக்கலாம். இந்த அமைப்பை இப்படி திருத்தி அமைத்தால் சிக்கனமாக இருக்கும். மேலும் பலனுள்ளதாக இருக்கும் என்று அவர்கள் யோசனை சொல்லக்கூடும். அப்படி நல்ல யோசனை சொல்லுபவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு முறையும் வைக்கப்பட வேண்டும். நல்ல யோசனையாக இருந்தால் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். முன்பு இந்த முறை பின்பற்றப்பட்டது.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 21]

குறைகள் வந்தால், மேல் மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் அமைச்சரும் விவாதம் செய்து, அந்தக் குறைகளைக் களைவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தானே, நல்ல யோசனைகளை சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நாம் இருந்துவிட முடியாது. திரு. முனு ஆதி நிர்வாகிகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களிடமிருந்து குறைகளைக் கேட்டால், அதிகாரிகள் அது குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டும், செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மவுண்டு ரோடிலுள்ள அரசாங்க புத்தக விற்பனை நிலையத்தில் போதுமான இடமில்லை, போதுமான புத்தகங்கள் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட புத்தகங்கள் அரசாங்க விற்பனை நிலையத்தில் கிடைக்கவில்லை, சரியான தகவல் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். எந்த புத்தகத்தை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார்கள், எதைக் கேட்கிறார்கள் என்று ஒரு குறிப்பேடு வைத்துக் கொண்டால் நல்லது. வெளியிடங்களிலிருந்து புத்தகங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்று கேட்கிறார்கள். நேரிடையாகவும் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயர்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டு, எந்தப் புத்தகங்களை அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று பார்த்து, ஏதாவது ஒரு கிளை அச்சகத்திற்கு அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து, புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லை என்று சொல்லாமல், அவைகளை அச்சிட்டு விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்கென்றே ஒரு கிளை அச்சகத்தை அமைத்துக் கொண்டாலும் நலமாக இருக்கும். சட்டப் புத்தகங்கள், மற்றும் சில நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் இவைகளை யெல்லாம் புத்தகங்களாக வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் அரசாங்கத்தினிடமிருந்துதான் கிடைக்கப்பெற வேண்டும். புத்தகம் அச்சில் இல்லை என்று சொல்லி, புத்தகம் கிடைக்க முடியாத நிலை இருந்தால், அது பொருத்தமாக இருக்காது. ஆகவே, என்னென்ன புத்தகங்கள் தேவை என்பதற்கு குறிப்பேடு வைத்துக் கொண்டு, ஒரு கிளை அச்சகத்தையும் அதற்குப் பொறுப்பாக வைத்துக் கொண்டு, தேவையான புத்தகங்கள் அரசாங்க புத்தக விற்பனை நிலையத்தில் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

மவுண்டுரோடிலுள்ள விற்பனை நிலையம் கொஞ்சம் உள்ளே தள்ளி இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் பார்வையாக முன்னே வைத்து, அரசாங்கப் புத்தகங்கள் அங்கே கிடைக்கிறது, விற்பனை செய்யப்படுகிறது என்று தெரிகிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முன்னால் உள்ளே போவதற்குக் கூட சங்கடமாக இருந்தது. அங்கிருந்து இன்னொரு இலாகாவை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்ற நான் இருக்கும்பொழுது ஏற்பாடு செய்தேன். பிறகு அந்த இடத்தை அச்சகத்திற்கு பெற்றோம். இன்னும் கூட சில இடங்கள் உள்ளே இருக்கின்றன. வேறு சில அலுவலகங்களையும் மாற்றுவதற்கு முயற்சி நடந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது அந்த இலாக்காகக் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டனவா என்பது தெரியவில்லை. நல்ல முறையில் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும். விரிவு படுத்தி, நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும், தொழிலாளிகளும் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். தொழிலாளிகளுடைய பிரச்சனைகளை அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவில் பணியாற்றுகிறார்கள். காரியதரிசி, டைரக்டர் ஆகியோர் முன்னால் எந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்தார்களோ, அதே போன்றுதான் இப்பொழுதும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா செம்மையாக நடைபெற வேண்டும். இந்த இலாகா விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி பேசி விவாதித்து அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியதை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் பேரில் ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது வருத்தம் இருக்குமானால், அதற்காக மொத்தமாக அந்த இலாகாவையே குறை

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

கூறக்கூடாது. ஏதேதோ கேட்டோம். செய்யவில்லை என்பதற்காக, இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் பேரில் பழிபோடுவது என்று சொன்னால், அது பொருத்தமாக இருக்காது. வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, கெய்வார் அவர்களுடைய ரிபோர்ட்டின் பேரில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறும் யோசனைகளைக் கேட்டு, நல்ல முறையிலே எப்படி அச்சகத்தை செய்மையாக நடத்தலாம் என்ற யோசனைகளையும் கேட்டு, நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லா கிளை அச்சகங்களுக்கும் கட்டிடம் கட்டுவதற்கும், நல்ல முறையில் அதிக வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயிண்ட்டு ஆப் ஆர்டர், ஒரு அங்கத்தினர் பேசுகிறபொழுது “ரொளடிகள்” என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், விதி 235-இன்படி—

‘Undignified or gross irregular words should be expunged.’

என்று இருப்பதால், அதையும், அதைச் சேர்ந்த பகுதியையும் சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்கள் உத்தரவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. முனு ஆதி அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து அதை நீக்கவிட வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்களா? திரு. பூவராகன் கூட அப்படிக்கேட்கவில்லையே?

(திரு. முனு ஆதி எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தன்னிலை விளக்கமா? சொல்லுங்கள்.

திரு. முனு ஆதி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதற்கு நான் விளக்கம் சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சில் எழுந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க விரும்புகிறேன்.

நான் தொழிலாளர்களை “ரொளடிகள்” என்று சொல்லவில்லை. தொழிற் சங்கத்தினுள்ளவர்கள் சிலர், 4, 5 பேர்கள் புகுந்து தொழிற் சாலைக்குள்ளேயே அடிதடிகளை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அங்கிருக்கிற டைரக்டர் பொறுப்பாளி அதிகார். நடைமுறையை சரியாகச் செய்யவில்லை என்பதைப் பற்றி சொன்னேனே தவிர, தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. அடுத்து சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரே டைரக்டரை எடுத்துவிடச் சொன்னாரே என்றார்கள். நான் சிரமம்புட்பற்றித் தான் சொன்னேன். அவர் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், அந்த டைரக்டர் இருந்த காலத்தில், நிர்வாகத்தில் அமைச்சர் இருந்த காலத்திலிருந்தே உள்ள ஊழல்களைக் களைவதற்கு விசாரணைக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இந்த ஆட்சி வந்த காலத்தில் அம்மாதிரி குழு வேண்டுமென்று சொன்னேன். நிர்வாகத்திலிருந்த டைரக்டரை மட்டும் தான் சொன்னேனே தவிர, அமைப்பைப்பற்றி ஒன்றுமே நான் சொல்லவில்லை.

*** மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :** தலைவர் அவர்களே, எழுதுபொருள் அச்சத்துறையின் பணியினை மேலும் செவ்வையாக நடத்துவதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்து, அதற்குத் தகுந்த கருத்துக்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று இங்கே கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு இந்தக் கோரிக்கையின்மீது பேச எழுந்த போது கனம் உறுப்பினர் ஒவ்வொரு வருக்கும் இருந்த உள்ளக் கிளர்ச்சி இந்த ஆண்டு அவர்கள் பேச

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

எழுந்த பொழுது இல்லை என்பது உறுப்பினர்கள் கூறிய வாசகங்களிலிருந்து தெய்வமாகிறது. இந்த ஆண்டு அந்த அளவுக்கு இதிலே தவறுகள் இல்லாமலும், பலரும் பாராட்டத்தக்க வகையிலும், பணிகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் கூறிப் பாராட்டியதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே செல்லப்பட்ட அந்த குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் தகுந்த முறையில் கூடுமானவரையிலும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றுதான் நான் கடந்த முறை இந்த மாமன்றத்தில், “விசாரணைக் குழு அமைக்கிறேன்” என்று ஒத்துக்கொண்டேன். இந்த வகையில்தான், வருவாய் வாரியத்தின் முதல் உறுப்பினரான பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. கெய்வார் அவர்களை நியமித்து, அவர்கள் குற்றங்குறைகள் அத்தனையையும் ஊடுருவி, தகுந்த முறையில் ஆராய்ந்து, அலசிப் பார்த்து, குறைகளை நீக்க சரியான வகையில் செயல்படுத்தக்க வகையில் முதலில் ஒரு அறிக்கையைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். இந்த மாமன்றத்திலே யார் யார் அந்தத் துறையிலே நடைபெறும் ஊழல்களுக்கும், மற்றவைகளுக்கும் பொறுப்பேற்று குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னார்களோ அவர்களை நேரில் வரவழைத்து, குற்றங்களெல்லாம் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இந்த மாமன்றத்திலே குறை கூறிய உறுப்பினர்களை வரவழைத்து, அவர்கள் மூலமாக ஆராய்ந்து பார்த்து, கனம் கெய்வார் முதன் முதலாக ஒரு அறிக்கையை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது மேலும் பல பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, யோசிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களும் குற்றங்களைப் பூரணமாக ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கவில்லை. பிறகுதான் அந்த அறிக்கையின் முழு விவரத்தையும் நான் கொடுக்க இருக்கிறேன். தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு அப்பேற்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் அதிகம் எழவில்லை; அதனால் ஒன்று அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்கிற நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அதனால் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த நடப்பிக்கை இருப்பதால் அப்படி எழவில்லை. பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட கடந்த ஆண்டு எடுத்துச் சொன்னது போல குற்றச்சாட்டுகள் இப்பொழுது இருக்கவில்லை என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். குறைகளையும் தவறுகளையும் களைய இந்த அரசு பெரு முயற்சி எடுக்கிறது என்பதற்கு இதை விட வேறு நற்சான்று எதுவும் இருக்கமுடியாது என்று நம்புகிறேன். அந்த வகையில் தான், மீண்டும் வருகின்ற ஆண்டின் எப்படி நடத்துவது என்ற வகையில் பல கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. குறைகள் இருப்பதில்லை என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்பவில்லை. குறைகளை, எந்த மாதிரியான குறைகள் என்று ஆய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே சொன்னார்கள், சட்டசபைப் புத்தகங்கள் உரிய காலத்தில் தரப்படுவதில்லை, இன்னமும் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அது என் தரப்படவில்லை என்பதற்காக என்னென்ன விளக்கங்களை நான் சொல்லவேண்டுமோ அவற்றில் குறைந்தது ஐந்து சத விதிகத்தையாவது மாண்புமிகு திரு. பூவராகன் அவர்கள் பதில் தரும் வகையில் கூறிவிட்டார். ஒரு வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட வந்தவர்களில் மூத்தவன் தனக்கு என்னென்ன அனுபவங்கள் ஏற்பட்டனவோ அவற்றை இரண்டாவது வரும் மருமகனுக்குச் சொல்வது போல, முன்னால் இதே பொறுப்பிலிருந்த திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேச்சில், நான் இப்படி இப்படிச் செய்யவேண்டும், இன்னின்னது செய்ய வேண்டும், இங்கிங்கே தடங்கல்கள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் எனக்கு எடுத்துச் சொல்வது போல, அவர்களுடைய பேச்சு இருந்தது. ஆனாலும், முன்னால் இருந்தவர், அவர் செய்திருக்கலாம்; என் செய்யவில்லை என்று தான் திருப்பிக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. பல தடைகளுக்கு பதில் சொன்னார்கள். சட்டசபை நடவடிக்கைகள் குறிப்புகள் நேரிடையாகப் பல இலாகாக்களுக்கும் சென்ற பிறகு தான் அச்சம் செல்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் தேங்குகிறது. அதற்கு அந்த அந்த இலாகா பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எந்தத் தேதியில் கொடுக்கப்பட்டது, என் இன்னமும் வந்து சேரவில்லை என்கின்ற விவரங்களைத்

1968 மார்ச் 21]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பின்னால் தாமதம் ஏற்படாது. இந்த விளக்கத்தை கனம் பூவராகன் அவர்களே இந்த மன்றத்திலே எனக்கு மட்டும் சொல்லவில்லை; உறுப்பினர்கள் அனைவர் முன்னிலையிலும் சொன்னார்கள். அவரது கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் இந்த விளக்கத்தைத் தந்திருக்கலாம். முன்னதாகவே, உறுப்பினர்கள் கலந்து உரையாடாத காரணத்தால், ஒருவருக்கொருவர் இப்படிப் பட்ட முரண்பாடான கருத்துக்களைப் பேசுவதாக நினைக்கிறேன். இனியும் இப்படி நிகழாது என்று நம்புகிறேன்.

அதே வகையில், பல இடங்களில் தாமதங்கள் வருகின்றன. டிபார்ட்மெண்டில் மான்யுவல்கள், மனுக்கள் முதலியவைகள் உரிய காலத்தில் வரவில்லை, அச்சகத்தில் தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற பரவலான குற்றத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த அச்சம் மற்ற இலாகாக்களின் ஆர்டர்கள் அச்சடித்துக்கொடுக்கிறது. யாருக்கு எந்த இடத்தில் அழைப்புத்தாள்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது, திருமண வீட்டார் கவனிக்க வேண்டிய வேலையே தவிர பத்திரிகை அச்சிட்டுக் கொடுப்பவர்கள் பணியல்ல. ஒரு கல்யாணம் என்றால், என் இவ்வளவு தாமதம் என்று அழைப்பு வராததற்கு அச்சகத்தில் போய், வரவில்லை, வரவில்லை என்று கேட்பதில் பொருள் இல்லை என்பது போல்தான் இங்கே கேள்விகள் அமைந்திருக்கின்றன. உரிய காலத்தில் இன்னினை தகவல்களை அச்சடியுங்கள் என்று கொடுத்தால், அவர்கள், அச்சடித்துக் கொடுப்பார்கள். கொடுத்தால்தான் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படும். பல இலாகாக்களிலும் தாமதம் ஆகின்றன. தாமதத்திற்குக் காரணம் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு சட்டமும், பல பிரிவுகளும் உள்ளடக்கி, அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றங்கள் செய்யவோ, திருத்தங்கள் செய்யவோ, அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, பல பிரிவுகள் திருத்தப்பட்டு, ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படித் திருத்தப்பட்ட பிறகு, அச்சகத்தில் உரிய காலத்தில் கொடுத்து அச்சகத்தார் அவ்வாறு அச்சடிக்கவில்லை யென்றால், கேட்கலாம். எந்த எந்த பாரம்கள், எந்த எந்த ரசீதுகள், எந்த எந்த இலாகாக்களில் கிடைக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறதோ, அந்த அந்த இலாகாவின் உரிய ஆர்டர்களைக் கொடுக்கவில்லை என்பதால்தான் தாமதம் ஆகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். ஜில்லாவாரியாக, இப்பொழுது பிராந்திய வாரியாக இருக்கும் அச்சகங்கள் போல் இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். இப்பொழுது திருச்சியில், விருத்தாசலத்தில், சேலத்தில் புதுக்கோட்டையில் இருக்கின்றன. அதே போல் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வரவேண்டும் என்று உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் வைக்கவேண்டும் என்றால், அதற்கு பணம் தேவை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிதி நிலை முறைப்படி, அவ்வளவு பண ஒதுக்கீடு செய்ய இயலாத நிலையில் அரசாங்கம் இருப்பதால் உறுப்பினர் கூறியபடி செய்வதற்கில்லை. உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். திருநெல்வேலி, மதுரையில் இப்படி அமைக்க செயல் குறிப்பு இருக்கிறது என்று. இருக்கலாம். இப்பொழுது எடுத்திருக்கிற அச்சகங்களைச் சரியான முறையில், தவறுகள் இல்லாமல் செய்வதற்கே முடியாமல், எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மேலும் பணம் ஒதுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், ஜில்லாவாரியாக அச்சகங்கள் துவக்க, அப்படிப்பட்ட கருத்தை பரிசீலனைக்கு எடுக்கலாம்.

எழுத்துக்கள் சிறியவையாக இருக்கின்றன, அச்சப் பிழைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். சிறிய எழுத்துக்களைப் பெரிய எழுத்துக்களாகக் கொடுக்கலாம். ஆனால், அதிகப்படியான பேப்பர் தேவைப்படும். அப்படிப் பெரிய எழுத்துக்கள் போட்டால், பேப்பர் அதிகமாகி, விலையும் அதிகமாகும். அதை உறுப்பினர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், எழுத்துக்களைப் பெரிதாக்கலாம். அச்சப் பிழைக்கு வருந்துகிறேன். இனி ஒழுங்காகக் கொடுக்க, பிழையின்றிக் கொடுக்க உறுதியளிக்கிறேன்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு இங்கே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி, விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டதற்கிணங்க, வாரிய உறுப்பினர் திரு. கெய்வார் அவர்களை இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பணித்து, அந்த வகையில் ஒழுங்காக விசாரணை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன. லஞ்சங்கள் அதிகரித்துவிட்டன என்றார்கள். ஊழல்கள் பற்றி திரு. கெய்வார் விசாரணை செய்யவில்லை என்று உறுப்பினர் சொல்கிறார்கள், மன்றத்திலே. சரியான முறையில் என்னென்ன குற்றச் சாட்டுகள் கடந்த ஆண்டு சொல்லப்பட்டனவோ, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படிச் சொன்ன உறுப்பினர்களை அழைத்து, எந்த எந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லுகிறார்களோ, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், அதன் மீது தக்க ஆய்வு நடத்த வேண்டும் என்றுதான் நியமித்தோம். உறுப்பினர் மீண்டும் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. லஞ்சம் நடைபெறுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னென்ன ஊழல்கள், எங்கே லஞ்சம் நடைபெறுகிறது, யார் யார் கொடுத்தார்கள், யார் யாருக்குக் கொடுத்தார்கள், வாங்கியவர்கள் யார், என்றெல்லாம் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டபோது, திரு. கெய்வாரிடத்தில் கூறியிருக்கலாம். ஊழல்கள் பற்றிக் கூறியிருப்பதாக கனம் கெய்வார் அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்த அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. பொதுவாக அவர் கொடுத்திருப்பது இரண்டு. அதிகாரிகள் தங்கள் விருப்பம்போல் ஊழியர்களுக்கு விடுமுறைகள் தந்து விடுகிறார்கள். என்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேரை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் மாற்றப்படவில்லை, பிறகு மாற்றப்பட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார். மேலும் சில கருத்துக்களைப் பெரும் வகையில் சிலர் பரிசீலனைப் பெற்றதாகவும், அது எப்படி முறையற்றது என்பதையும் அவர் விசாரித்திருக்கிறார்.

மற்றும் இயந்திரங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டதையும் விசாரித்திருக்கிறார். இது போன்ற நான்கைந்து குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் லஞ்சக் குற்றச் சாட்டுகள் அல்ல, ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் அல்ல. மேலும் செப்புக் கம்பிகள் எல்லாம் திருட்டு போகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னதன் காரணமாகத்தான், இவைகள் எல்லாம் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காக விசாரணைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். விசாரிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட பொழுது இந்த ஊழலைப் பற்றி அங்கே சொல்லவில்லை. கனம் கெய்வாரிடத்தில் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் சில தவறுகள். அந்தத் தவறுகள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அறிக்கை தாப்பீட்டிருக்கிறது. இந்தத் தவறுகள் எல்லாம் விசாரிக்கப்படும்பொழுது சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அதை விட்டுவிட்டு, “கடந்த ஓராண்டுக்கு முன்னே நான் சொன்னேன். அங்கே லஞ்சம் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது” என்றால், விசாரணைக்கு ஒதுக்கி வைத்த காலத்தையும் நேரத்தையும் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையென்பதுதான் பொருள். சர்க்கார் மீது எந்தவிதமான தவறும் இல்லாத அளவுக்கு விசாரணை உரிய காலத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது.

(திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் உட்கார்ந்தால் தாங்கள் கேட்கலாம்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, நான், திரு. கெய்வார் அவர்களிடத்தில் கேட்டபோது, “லஞ்சம் என்ற அம்சம், பற்றி விசாரிக்க என்னிடத்தில் ரெபரன்ஸ் இல்லையே” என்று கூறினார். “கொடுத்ததைத்தான் நான் செய்ய முடியும். நீங்கள் இப்படித்தெரிவித்ததாக அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்” என்று கூறினார். தன்னிலை விளக்கம் என்ற முறையில் இதைக் கூறுகிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பிறகு சொல்லியிருக்கலாம். எனவே அப்போது அவைகளைச் சொல்லவில்லை, பரவாயில்லை. இன்றைக்குப் பல சங்கங்கள் மைனாரிட்டிகளாக இருக்கின்றன. அதனால் பல தவறு தல்கள் ஏற்படுகின்றன. சங்கத்தை நடத்துகின்ற ஒரு சிலர் ஒழுக்கமான வர்களாக இல்லை. அந்த சங்கம் இங்கே நடைபெறுவது சரியல்ல என்று உறுப்பினர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சங்கத்தின் சார்பில் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக அரசாங்கத்திற்கு தாக்கீது தரப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை விசாரிக்க லேபர் கமிஷன் பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார். பரிசீலனை இன்னும் முடியாததால், அறிக்கை இன்னும் தரப்படவில்லை. சங்கம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா, உரியவர்கள் ஒழுக்கமானவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதை அவர்தான் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சங்கம் முறைப்படி நடைபெறவில்லையென்று அவர் தன்னுடைய அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டினால், அதன்படி தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அவருக்கே கூட உரிமை உண்டு. பல கோரிக்கைகளை இங்கே கூட உறுப்பினர்கள் அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லா கோரிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக ரீதி இலாகாவில் கேட்டிருக்கின்ற அதிகப்படியான நிதி தர வேண்டுமென்ற இனங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது. இதற்குப் பிறகுதான் ஒவ்வொரு சங்கத்தின் கோரிக்கைகளும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, முறையானதாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, மவுண்ட் ரோடு அச்சகத்தில் உள்ள தவறுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். புத்தகங்கள் எல்லாம் வெளியே போய்விடுகின்றன என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்பட்டப்பட்ட தவறுதல்கள், குறைபாடுகள் இருந்தால் திருத்திக்கொள்வோம். மீண்டும் அம்மாதிரி நடைபெறாமல் இருக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைகள் எல்லாம் நடைபெறவில்லையென்பதை திரு. கெய் வார் அறிக்கையிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம். ஆதார பூர்வமற்ற குறைகளைச் சொல்லக் கூடாது. ஆதார பூர்வமான குறைகளைச் சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க அச்சகத்தில் வேலை கொடுக்காமல் தனியார் துறையில் இருக்கும் அச்சகங்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்ற புகார் எழுப்பப்பட்டது. அரசாங்க அச்சகத்தில் ஒவர் டைமாக் கூட நாலு ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பட்டியும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு வேலை இருக்கும்போது, தனியார் அச்சகங்களுக்குத் தருகிறோம். சர்க்கார் அச்சகத்தில்தான் எல்லா வேலைகளும் நடைபெற வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு அதற்கான வழி வகைகளைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். மேல்தொடுகளிலிருந்து அதிகப் படியான இயந்திரங்கள் வாங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். யுனெஸ்கோ ஸ்தாபனம் சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இயந்திரங்களைத் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. கூடுமான வரையில் அரசாங்க அச்ச வேலைகள் பூராவையும் தனியார் துறையில் தராமல் சர்க்கார் அச்சகத்திலேயே செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம். யுனெஸ்கோ ஸ்தாபனம் தன் வாக்குப்படி இயந்திரங்களைக் கொடுத்தால் எந்த விதமான வேலையும் தனியார் துறைக்குப் போகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அங்கு இருக்கின்ற ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சங்கத்தார் செய்கின்ற தவறு களையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாலு ஆயிரம் பேரை உள்ளடக்கிய மைய அச்சககூடம் பல தவறுதல்களைச் செய்வதாக உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் பரிசீலனைக்குப்பட்டு, நிரூபணம் ஆனால் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயங்காது. மேலும், சில தொழிலாளர்கள் டோகன் போட்டுவிட்டு,

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

வெளியே போய் தங்கள் சொந்தக் காரியங்களையெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள், பிறகு மணி ஏழாகிவிட்டால், ஓவர் டைம் வேண்டும் என்று சொல்லி, ஓவர் டைம் வாங்குவது போன்ற தவறுதல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பன போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் கடந்த ஓராண்டு காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். நானும் பலமுறை திடீர் விஜயம் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். திரு. கெய்வார் அவர்களும் திடீர் விஜயம் செய்து பார்த்திருக்கிறார். நாங்கள் சென்ற போதெல்லாம் இம்மாதிரியான தவறுகள் தென்படவில்லை. இதுபோன்ற தவறுதல்கள் எல்லாம் நடக்கக் கூடாது என்பதற்காக நான் ஒரு புதிய ஆணை பிறப்பிக்க இருக்கிறேன். அதாவது ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஜூலை 6, அல்லது 10 நிமிஷம் அவகாசம் கொடுத்து 6-10 மணிக்கு ஊழியர்கள் உள்ளே சென்ற பிறகு நுழைவாயில் கதவை இழுத்துப் பூட்டிவிட வேண்டும். அப்போது தொழிலாளர்கள் டோகன் போட்டுவிட்டு வெளியே வர முடியாது. அடுத்து, தொழிலாளர்கள் பத்து மணிக்கு வெளியே போக வேண்டும். அரை மணி நேரம் ஓய்வு. பிறகு பத்தரை மணிக்கு உள்ளே வந்ததும் கதவைச் சாத்திவிட வேண்டும். இந்த முறை இருக்குமானால் டோகன் போட்டுவிட்டு வெளியே போய் சொந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நீக்க முடியும். மேலும், தொழிலாளர்களுக்குத் தேவைப்படக் கூடிய சோடா, கலர், வெற்றிலை பாக்ஸ், பீடி, சிகரெட், போன்றவைகளை உள்ளேயே காண்டினூக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறிய கடை வைக்க அனுமதியளித்து, கிடைக்கும்படிச் செய்யலாம். தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் எல்லாம் அச்சுக் காம்பவுண்டிற்குள்ளேயே கிடைக்க வழி வகைகள் செய்யப்படும். இந்த ஏற்பாட்டை ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, குறிப்பிட்ட நேரங்களுக்குப் பிறகு கதவை இழுத்து மூடிவிட வேண்டும் என்ற புதிய ஆணை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகும் இப்பேர்ப்பட்ட குறைகள் நடைபெறுகின்றனவா என்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் கூர்ந்து கவனித்துச் சொல்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

வி. ப.
12-30

மேலும் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் தனியாகக் கவனிப்பதாக இருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றிரண்டுக்கு இங்கே பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்கும்போது தற்காலிகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பரையாரிடி காட்ட வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதையும் அரசு கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது. மாநில அரசாங்க ஊழியர்களை இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேலை தரப்பட வேண்டுமென்று பல தொழிற்சங்கங்களும் வற்புறுத்தி வருகின்றன. இன்றைக்கு அரசுத் துறையில் வேலைக்கு ஆள் எடுப்பது நேரிடையாக நடைபெறவில்லை. எம்ப்ளாய்மென்ட் ஸ்தாபனத்தின் மூலமே ஆட்கள் கோரப்படுகிறார்கள். இன்ன இன்ன வேலைக்கு எங்களுக்கு இவ்வளவு ஆட்கள் தேவை என்று நாம் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறோம். வேலை வேண்டுமென்று அவர்களிடம் பதிவு செய்துகொண்டிருப்பவர்களில்—வேலைக்குத் தகுந்தவாறு, தகுதியைப் பார்த்து அவர்கள் அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கிற பட்டியலில் இருந்துதான் நாம் ஆட்களை பொருக்கிக்கொள்கிறோம். அவர்கள் அனுப்பும் பட்டியலில் ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களின் பிள்ளைகள் பெயர் இருந்தால் அவர்களுக்கு முதலிடம் தருவதற்கு ஏதாவது வழி வகைகளைச் செய்ய முடியுமே தவிர, ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளை நேரிடையாக நியமிப்பதற்கு அரசாங்கத் தரப்பில் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. ஆகவே, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் அனுப்புகிற பட்டியலில் ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களின் பிள்ளைகள் பெயர்கள் இருந்தால், ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற அதி காரியினிடத்தில் சொல்லி அவர்களுக்கு முதற் சலுகை கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அதைச் செய்து தர நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அனைவரும், எஸ்.பி.ஆர். கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அது நீண்டகாலமாக இருந்த வேண்டுகோள் ஆகும். கனம் பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், “நாங்கள் இருந்தபோது என்ன செய்யவில்லை?” என்று கேட்டார்கள். அவர்கள்

1969 மார்ச் 21]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இருந்தபோதுதான் இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. அவர் அதை நிறைவேற்றவில்லை. எங்களுடைய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே—ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே 1960-ஆம் ஆண்டில் இருந்தே—ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து இந்தக் குடும்ப ஒய்வு ஊதியத்தைத் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசு வகை செய்திருக்கிறது. இது தொழிலாளர் பெரு மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மை அளிக்கும் என்பதை முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள்.

இரண்டாவதாக, இன்றைக்குப் பெரிய தலைவலியாக இருப்பது ஓ.டி.லி.ஏ. (ஓவர் டைம் காம்பென்ஸேரி அலவன்ஸ்). இதைப் பற்றி நானும் விசாரித்துப் பார்த்தேன். மற்ற இலாகாவிலுள்ள எந்தத் தொழிலாளருக்கும் காம்பன்ஸேரி அலவன்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அச்சகத்தில் புதிய ஷிப்டை ஏற்படுத்தியபோது பழைய அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டது. அதுவும் அவர்கள் காலத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டது. ஒரு தொழிலாளி எட்டு மணிக்கு மேல் வேலை செய்தால் அதிகமான நேரம் வேலை செய்திருப்பதற்கு ஓவர் டைம் கொடுக்க வேண்டியது தான். எட்டு மணிக்கு மேல் அவர்கள் எத்தனை மணி அதிகமாக வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அதற்கு மணி அடிப்படையில் பார்த்து அவர்களுக்கு அலவன்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்யாமலேயே தங்களுக்கு ஓவர் டைம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமில்லை. குறிப்பாக பல அங்கத்தினர்கள்—திருச்சி திரு. நாகசந்திரம் போன்றவர்கள் எல்லோரும் திருச்சியில் இருப்பவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஓவர் டைம் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக நிறைய வேலைகள் இருக்கின்றன, வெனியாரிடம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அரசாங்க அச்சகத்திலேயே அச்சிட வேண்டுமென்றால் இரண்டாவது ஷிப்டை ஏற்படுத்தலாம் என்பதாக 1959-ஆம் ஆண்டிலே தீர்மானிக்கப்பட்டு—இரண்டாவது ஷிப்ட் நடைபெறுவதற்காக 1,500 தொழிலாளர்களை நியமித்தார்கள். “அப்படி புதிதாக 1,500 பேர்களை நியமித்த காரணத்தினால் எங்களுக்கு வேலை பாதிக்கப்படுகிறது, ஓவர் டைம் என்று கிடைத்து வந்தது இனி கிடைக்காமல் போய்விடப்போகிறது” என்று முன்பே இருந்த தொழிலாளர்கள் ஆட்சேபினை எழுப்பியபோது தான் முன்னே இருந்த அரசு, “உங்களுக்கு காம்பென்ஸேரி அலவன்சு கொடுத்துவிடுகிறோம், உங்களுக்குக் கிடைத்துவந்த ஊதியம் பாதிக்கப்படாது” என்பதாகச் சொல்லி, இந்த காம்பென்ஸேரி அலவன்சு என்பதைக் கொண்டு வந்தார்கள். இதுதான் அவர்கள் செய்த தவறாகும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று ஒரு தொழிலாளிக்கு 30 ரூபாய் காம்பென்ஸேரி அலவன்சு என்று கொடுத்தார்கள். அதுவே அவர்களுக்குப் பெருந்த தலைவலியாக—பத்தாண்டு சர்வீசுக்கு ஏற்ற வகையில் அதைக் கணக்கிட்டு சம்பளத்தில் சேர்த்துக் கொடுப்பதில் தொந்தரவாகப் போய் விட்டது. அதை உணர்ந்து அவர்கள் காலத்திலேயே அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். கொடுத்ததை நிறுத்திவிட்டார்களே, அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இப்போது இருக்கிறது. இது எங்களுக்கும் ஒரு பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால்—இதைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று தங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இதை நிறுத்திவிட்டவர்கள், இப்போது தொழிலாளர்களுக்கு காம்பன்ஸேரி அலவன்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மேல் அதிகமாக வேலை செய்கிற சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வளவு மணி நேரம் அப்படி வேலை செய்தார்களோ அதற்கு ஏற்ற வகையில் ஓவர் டைம் கொடுக்கப்படும். ஓவர் டைம் பார்த்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, காம்பென்ஸேரி அலவன்சு என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது முறையல்ல, என்று உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தற்காலிகமாக இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்பது ஒரு வேண்டுகோள். அது சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நான் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக கேள்வி நேரத்திலேயே சொன்னேன், மூன்று ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து ஒருவர் வேலையில் இருப்பா

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

ராணல் அவர் எந்த வேலைக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாரோ அந்த வேலையில் முழு தேர்ச்சி பெற்று தன்னுடைய திறமையைக் காட்டினால், அந்தப் பதவிக்கு அவர் நிரந்தரமாக்கப்படுவார். அந்தப் பதவிக்கு உரிய வேலையைச் செய்வதில் முழு தேர்ச்சி பெறவில்லை என்றால், மேலும், இரண்டாண்டு தவணை கொடுத்து, பிறகு நிரந்தரம் செய்யப்படுகிற முறைதான் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட தேர்வு பெறாத காரணத்தினால், சிலர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும், அவர்களைப் பற்றி அரசு கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறது. நிரந்தரமாக்குவது பற்றி உரிய காலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சம்பள உயர்வு கேட்கப்படுகிறது. சம்பளம் பே கமிஷனல் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த ஒரு இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் உயர்வு கொடுத்துவிட்டால், அதைப் போல மற்ற இலாகாவில் உள்ளவர்களும் சம்பள உயர்வு கேட்பார்கள். ஆகவேதான் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதை அரசு பே கமிஷனிடம் விட்டுவிட்டது. ஆகவே, சம்பள உயர்வைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அந்த வகையான குறையை பே கமிஷனில்தான் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது இருக்கின்ற தொழிற்சங்கம் முறையாக நடைபெறவில்லை, ஆகவே அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கங்களை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து நல்ல முறையில் செயல்படத் தக்க வகையில் ஒரு தொழிற்சங்கமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று, இரண்டா, மூன்று என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பரிசீலித்து முடிவு எடுப்பது அரசினுடைய வேலை அல்ல. அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய பணியாளர்கள் தான் அதை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறதா, யார், யார் இருக்கிறார்கள், எப்படி நடக்கிறார்கள், முறையற்ற வகையில் நடவடாமல் இருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் கண்காணித்துக் கொள்ள லேபர் கமிஷனர் இருக்கிறார். இப்போதுள்ள தொழிற்சங்கம் முறையற்றது என்று அவர் கருதுவாரானால், அவர் அதை மாற்றி அமைக்கவும் உரிமை இருக்கிறது. 'சீக்கிரட்' போர்டு மூலமோ, 'ஓபன் பாலட்' மூலமோ அதைச் செய்யலாம். அது அவருடைய பணி. ஆகவே இப்போதுள்ள சங்கம் முறையாகப் பயன்படவில்லை என்று சொன்னால், அவர்தான் அந்தச் சங்கத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, முறையாகப் பரிசீலனை செய்து, 'ரகசிய பாலட்' அல்லது 'ஓபன் பாலட்' மூலம் புதிய சங்கத்தை அமைக்கலாம். அவர் அப்படிச் செய்யாமலும் விட்டுவிடலாம். ஆகவே அதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

அடுத்து, இப்போது புதிய அரசு பதவியேற்ற பிறகு நம்முடைய மற்ற மாவட்ட பிராந்திய அச்சகங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் சென்னைக்கே திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே இனி வெளியே அனுப்பப்பட்டுவிட்டார்கள், அதனால் இரண்டு குடும்பம் வைக்க வேண்டிய தொந்திரவு இருக்கிறது என்கிற புகார்களுக்கு இடம் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட 200 ரூபாய் சம்பளத்திற்குக் குறைவாக வாங்கக்கூடிய தொழிலாளர்களை மாற்றக் கூடாது என்றுங்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்கே இனி இடம் இல்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள தொழிலாளர்களே அந்த அந்த மாவட்ட பிராந்திய அச்சகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டவர்களை இங்கேயே திரும்பவும் திருப்பிப் பெற்றுக்கொண்டாகி விட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் தொழிலாளர்களை நல்ல முறையில் பரிசோதனை செய்து, அவர்களுடைய நோய்க்குத் தக்க மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது நடைபெறுகிறது. அவர்களுக்கு வைடமின் மாத்திரைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. மெடிகல் கிராண்டு வைத்து கவனித்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதை வேண்டுமானாலும் மருத்துவத் துறையினருக்கு அனுப்பி அதற்கு வேண்டிய தகுந்த முறைகளை ஆய்வு செய்து வேண்டிய நல்ல பொருள்களை, சத்துள்ள

1968 மார்ச் 21]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

போஷாக்குள்ள மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். ஓரளவுக்கு மாத்திரைகள், பால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பால், மாத்திரைகள் இவற்றைத் தவிர இரவு நேரத்தில் வேலை செய்தால் 'நைட் அபவன்ஸ்' 50 காசு என்ற வீதத்தில் தரப்படுகிறது. அதாவும் போதாது, அதிகப் படியாகத் தரவேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மற்றத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 'நைட் அபவன்ஸ்' எவ்வளவு கொடுக்கிறார்களோ அதைப் பரிசீலனை செய்து இவர்களுக்கும் அப்படிக் கொடுப்பதற்கு நிதி இலாகா ஒத்துக்கொள்ளுமானால் இந்த இலாகா அதைக் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை, தர முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

டெக்ஸ்ட் புத்தகங்களுக்காக 1½ கோடி ரூபாய் தரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒன்றரை கோடி ரூபாய் டெக்ஸ்ட் புத்தகங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுவது அல்ல; எழுதுபொருள் சாமான்கள் வாங்குவதற்காகத் தான் அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதை மீண்டும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்புக்களைக் கொடுக்கவில்லையென்றும், 'Who is Who' இன்னும் வரவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். 'Who is Who' தயாரிக்கப் புலக்கப் படங்கள் வந்துசேரவில்லை, வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் வந்துசேரவில்லை. இவையெல்லாம் வந்த பிறகு 'Who is Who' அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசிதழ் தாள்கள் தனித்தனியாகக் கொடுக்கப்படாமல் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படித் தைத்துக் கொடுத்தால் அதிகப் படி செலவாகும். எல்லாத் தாள்களும் எல்லோருக்கும் அனுப்பக்கூடிய பவை அல்ல. சிலருக்குச் சில தாள்கள்தான் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றை அனுப்புகிறோம். சிலருக்கு சில தாள்கள் என்று அனுப்ப வேண்டியிருப்பதால் அதைத் தைத்துவிட்டால் பிறகு தனித்தனியாக அனுப்ப முடியாது. ஆகவேதான் தாள்கள் தனித்தனியாக அனுப்பப்படுகின்றன.

இன்னும் தாமதத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த இலாகாவில் தாமதம் ஏற்படுவது அல்ல. ஒவ்வொரு இலாகாவிலிருந்தும் வேண்டிய பரங்கள், ரசீதுகள் எவ்வளவு வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதைப் பொறுத்தத்தான் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கேட்கும்பொழுது ஏற்படுகின்ற தாமதத்தைப் தடுப்பதற்கு திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தேதிகளை குறித்து வைத்துக்கொண்டு அதன் படி செய்யலாம்.

ஸ்லீடன் கிஃப்ட் பேப்பர் பற்றிச் சொன்னார்கள். டெக்ஸ்ட் புத்தகங்களுக்குத்தான் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதிலே எந்த விதமான தவறும் ஏற்படவில்லை. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, தவறுகள் ஏற்படவில்லையென்பது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது வருகிற பேப்பர்களை அவ்வப்பொழுது பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். ஆறு மாதங்களாக எந்த விதமான கிஃப்ட் பேப்பரும் வரவில்லை.

இறுதியாக தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்வதற்கு ஒரு தனிப் பெட்டியும், யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு ஒரு தனிப் பெட்டியும் தொழிலாளர்களுக்கு என்று வைத்தால் அவர்கள் குறைகளை மாத் திரம் சொல்ல மாட்டார்கள், நல்ல யோசனைகளையும் சொல்வார்கள் என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். பெட்டி வைப்பதன் மூலம் தான் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளையும், யோசனைகளையும் சொல்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் குறைக்கு ஏற்கனவே குறை

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1968 மார்ச் 21]

யில்லை, குறைபாடுகளுக்கும் குறை கிடையாது, யோசனைகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்காகத் தனிப் பெட்டிகள் வைக்கவேண்டிய தில்லை. அப்படி வைத்தால் அவதூறான குற்றச்சாட்டுகள் ஒருவர்மேல் ஒருவர் சாட்டுவதற்குத் தான் பயன்படுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்குச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சங்கங்கள் முறையான சங்கங்களாக இருக்க வேண்டும். அதைத் தவிர, இம்மன்றத்திலே அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆகவே பெட்டி வைப்பது சரியாக நடைமுறைக்கு வரும் என்று நம்பவில்லை.

எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மற்றக் குறைகளையெல்லாம் அரசு தகுந்த முறையில் பரிசீலனை செய்யும். இந்த ஆண்டு புதிய மாற்றங்களையெல்லாம் அச்சகத்திலே செய்திருக்கிறோம். 'பேமலி பென்ஷன்' கொடுப்பது மட்டும் அல்லாமல், மவுண்ட் ரோடிலே உள்ள இடத்தில் அவர்களுக்காக ஒரு சிறுநுண்டிசாலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதிகப்படியான அளவில் பாடப் புத்தகங்களை அச்சிடுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மகத்தான காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது அச்சகம் பல துறைகளுக்கெல்லாம் பணிகள் செய்து தருகிறது. அவர்கள் அந்த அந்தப் பில்களுக்குப் பணத்தைத் திருப்பித் தருவது கிடையாது. பல தொகைகள் இதனால் நிலுவையாக இருந்து வந்தது. இப்பொழுது ஒரு புதிய உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்து முடித்த பிறகு அந்தந்தத் துறைகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பிறகு அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முறை முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது ஒவ்வொரு இலாக்காவும் கொடுக்கிற ஆர்டர்களுக்குரிய பணத்தை முதலிலேயே கொடுத்துவிடவேண்டும். இப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு வேலை செய்யப்படும் என்று முறை வகுத்தாகிவிட்டது. ஆர்டர்கள் பிளேஸ் பண்ணும்பொழுது என்ன என்ன வெளியீடுகள் எவ்வளவு தரவேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொல்லும்பொழுது பணத் தையும் முதலிலேயே கட்ட வேண்டும், அதற்கு பிறகுதான் வேலை செய்து கொடுக்கப்படும் தவிர, செய்துவிட்ட பிறகு 'பில்' அனுப்புவதில்லை. இதனால் நிலுவைகள் இருக்காது. அதில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்திருக்கிறோம். இதை கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பணம் இப்பொழுது ஒழுங்காக வந்து சேர்ந்துவிடும். சிறந்த வகையிலே பணியாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே தான் இந்த துணிச்சலான காரியத்தை செய்திருக்கிறோம்.

இறுதியாக, இந்த 1,500 ரூபாய் செலவில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் படத்தை அச்சகத்தில் வைத்தார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையில் இலாகாவில் பணத்தைச் செலவழித்துத் தலைவர்கள் படம் அங்கு அமைக்கப்படவில்லை. பைண்டிங் பிரிவில் இருப் பவர்கள் பணத்தைச் செலவு செய்துதான் படம் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பணம் பயன்படுத்தப்படவில்லை யென்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு கனம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தனது மானியத்திற்காகத் காத்திருக்கிறார்கள், நேரம் அதிகமாகிறது, எனவே கனம் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த விளக்கத்தை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து தாங்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப்பெற்று இந்தக் கோரிக்கையை முழுமனதோடு ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கிற போது 'ஃஜஷன்ஸ் அன்ட் டிபால்ட்ஸ்' என்பதுபற்றித் தனித்தனி பெட்டிகள் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, 'பெட்டிகள் வைக்காமலே புகார்கள் எவ்வளவோ வருகின்றன' என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே நடத்துகிற தொழிற்சாலையிலே இப்படிப்பட்ட பெட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள், அந்த முறை நல்லமுறையிலே நடந்து வருகிறது. டி.வி.எஸ்.-இல் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் யோசனைகளையும் குறைகளையும் சொல்வதற்காக இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது,

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை எடுத்துப் பார்த்து பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அந்த முறையில் தான் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

அடுத்து நான் ஏதோ தலைவலியைக் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிட்டேன் என்று சொன்னார்கள். ஓ.டி.சி.ஏ., சி.ஏ. அலவன்ஸ்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற முறைபற்றி சொன்னார்கள். தொழிற்சங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு, திரு. பாலசுப்பிரமணியம் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். அதிக போவதற்கு வேலை செய்தால் ஓ.டி.சி.ஏ. கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதுபோலத்தான் சில சமயங்களில் சி.ஏ. கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இவையெல்லாம் நிதி இலாகாவைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் பரிசீலனை செய்தபிறகுதான் வழங்கப்பட்டன. ஓவர்டைம் செய்யவில்லை, காம்ப்ன்சேடரி அலவன்ஸ் வேண்டாம் என்று சொன்னால் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இதில் நான் ஏதோ தலைவலியைக் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நிதி இலாகா காரியதரிசி மற்றும் இலாகா காரியதரிசி, மற்றும் அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசினால் அந்தத் தலைவலி போவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அடுத்து ஒன்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்களே, அப்போதே இவற்றையெல்லாம் செய்திருக்கலாமே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். முன்பே செய்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்ததின் தொடர்ச்சி, யோசனையின் தொடர்ச்சிதான் நான் இப்பொழுது சொல்வது. என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்திருக்கிறேன். தொடர்ந்து பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற் பதற்கான திட்டமும் இருந்தது. இப்பொழுது அவைகளைக் கூறுகிறேன். அவ்வாறு கூறும்போது “முன்பே ஏன் அவற்றைச் செய்யவில்லை?” என்று கேட்பது சரியல்ல.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதற்கும் நான் கூறியதற்கும் முரண்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். குறித்த காலத்தில் ஏன் வரவில்லை என்பதற்கு நானும் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பதில் சொல்லாமல் ஒத்துப் பேசிக்கொண்டு கூறியிருக்கலாமே, முரண்பாடு இருக்கிறதே என்று கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்புவது தனிப்பட்ட முறையில் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பொருந்தாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஓவர்டைம் அலவன்ஸ், காம்ப்ன்சேடரி அலவன்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள், அதைக் கொடுக்கவும் செய்யலாம், நிறுத்தவும் செய்யலாம். கொடுத்தவர்கள் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏன் கொடுத்தார்கள், ஏன் நிறுத்தினார்கள் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கேட்பார்கள் என்பது எங்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காகக் கொடுத்து வந்ததை நிறுத்திவிட்டார்களோ, அதே காரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டுதான் இந்த அரசாங்கம் மறுபடியும் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. நமது அரசாங்கத்தில் இந்த அச்சத்தினைத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமே இந்தச் சலுகை தரப்பட்டு மறுபடியும் திரும்பப் பெறப் பட்டிருக்கிறது. இதை இவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் காரணமாக மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஆசைகள் ஏற்படுகின்றன. அதைக் காரணமாகக் கொண்டுதான் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே காரணத்தால்தான் நாங்களும் அதை மறுபடியும் கொடுக்கவேண்டாமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நடவடிக்கைகளைக் கிடைப்பதிலே காலதாமதமாகிறது, விரைவாக நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள். திரு. பூவராகன் அவர்கள், “பல இலாக்காகளிலே ஆங்காங்கே தடைகள் ஏற்படுகின்றன, சரியான முறையில் உரிய காலத்தில் ஆர்டர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை எனவே தாமதம் ஏற்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காரணத்தை அவர்கள் கட்சி உறுப்பினருக்குச் சொல்லியிருக்கலாமே,

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

தாமதம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பற்றி அனுபவம் பெற்ற அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாமே என்ற முறையில்தான் கூறினேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

குறைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறவும், யோசனைகளைக் கூறவும் பெட்டி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லையென்று சொன்னால் பெட்டி வைக்க வேண்டியதுதான். டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் பெட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது மக்கள் சர்க்கார், யார் வேண்டுமென்றாலும் சுலபமாக ஆட்சியினரை அணுகுவதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் நேரில் வந்து சொல்ல வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கிறது, வாய்ப்பு இருக்கிறது, வசதி இருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்கள் நேரடியாக முதலாளிகளை அணுக முடியாது. அங்கே பெட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள விண்ணப்பங்கள்தான் வரும். இங்கே குறைகளை அமைச்சரிடம் எடுத்துக் கூற வாய்ப்பு இருக்கிறது. தொழிலாளர் தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, பெட்டி வைத்து அதன் மூலம் குறைகளைக் கேட்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் பெட்டி வைக்கின்ற காரியத்தைச் செய்து விட்டு வந்திருக்கலாமே, அதை அவர்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்பதைப் பற்றி அறிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அச்சகத்தில் பெட்டி வைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பு இருந்தது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பெட்டி வைக்க வேண்டுமென்ற குறிப்பு இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். பெட்டி வைப்பது என்பது செய்கிற காரியத்திலேயே மிக எளிதாகச் செய்யக்கூடிய காரியம். அதை ஏன் அவர்கள் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள் ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பெட்டி வைப்பதற்குள் நீங்கள் வந்து விட்டீர்கள். அதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காததால் வைக்கவில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : பெட்டி வைத்தால் குறைகளைக் கூறினாலும் சஜ்ஜெஷன்ஸ் வந்தாலும் பார்த்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பெட்டி வைக்காமல் வந்ததற்கு நேரம் இல்லாததால் வைக்காமல் வந்து விட்டார்கள் என்று கருதவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், வைப்பதற்குள்ளே நீங்கள் வந்து விட்டீர்களே என்று கூறிய வாதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அவர்களுக்கே தெரியும். அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தவர்கள். "Opening the Pandora's Box" என்ற பழமொழி தெரியும். அதனால்தான் பெட்டி வைக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : பல இடங்களில் அந்த முறையில் பெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலியில் வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். தனியார் துறையில் பெட்டி வைத்து நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அச்சத் தொழில் நிறுவனத்திலும் அத்தகைய முறை கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம், முயற்சி இருந்தது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதன் அவசியத்தைத் தாங்கள் உணர்ந்ததற்கும் வெளியே வந்ததற்கும் இடையே பல மாதங்கள் இருந்திருக்கும். சாதாரண பெட்டி வைக்கும் காரியத்தை, சரி என்று தெரிந்த பின் ஏன் வைக்கவில்லை என்பதுதான் எனக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடு.

1968 மார்ச் 21]

திரு. கோ. பூவராகன் : இருந்தது என்று சொல்லுகிறேன். தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கை மீதும், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மீதும் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அந்தத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

அவைமுன் உள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள் அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,50,52,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை தீர்வைற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 3,10,11,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the general policy and effecting some changes in the working of the Act, I move—

“That the allotment of Rs. 3,10,11,200 under Demand No. 19—Co-operation be reduced by Rs. 100.”

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நடைபெற்றுவரும் நிதி ஒழுங்கீனங்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூபாய் 3,10,11,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கிராமக் கடன் சொசைட்டிகளில் நடந்துவரும் ஒழுங்கீனங்களை சீர்திருத்தம் செய்ய வகை செய்யவேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூபாய் 3,10,11,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களும் திரு. கரு. சீமைச்சாமி அவர்களும் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர் குடும்பங்களை வாழ்விக்கும் பொருட்டு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப் பாதுகாக்க தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படும் கைத்தறித் துணிகளை சிங்கப்பூர், மலேயா இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகளோடு அரசாங்கம் தொடர்பு கொண்டு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக் கூற—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,10, 11,200-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

***மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை^a அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, நம்முடைய சமுதாயத்தினுடைய மாற்றத்திற்குச் சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்பதைப் பற்றி எல்லாத் தரப்பினரும் அக்கறையோடு பரிசீலிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தத் துறையிலே சில பேருடைய ஆதிக்கம் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையை எல்லாத் தரப்பினரும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஏற்கனவே, மத்திய ஆட்சியிலிருந்து அந்தத் துறைக்குக் கொஞ்சம் எதிர்ப்பு இருந்தது. இப்போது அந்தத் துறையை மத்திய ஆட்சியில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்ற கருத்தைக் கூறி நம்முடைய மாகாணம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டில் இருந்து விவசாயத் துறையில், கிணற்றுக்கும், பம்பு செட் போன்றவற்றுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் அத்தனையும் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. அதற்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு சில முறைகளைப் பற்றி முதலில் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

இந்த முறை புத்ததப்படுகிற காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் வரலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்படும். அதற்காக அரசாங்கத்தின் சார்பில் சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டதோ, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்த இரண்டு தொகைக்கும் மேலாக சில கோடி ரூபாய் அதிகமான அளவுக்கு விவசாயத் துறைக்கு, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கொடுக்கின்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையிலே கொடுக்கும்போது நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் வரும், கஷ்டம் வரும் என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டு அதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் இப்போது எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. முதல் முயற்சியாக, வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதில், கடன் மனு தயார் செய்வதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை மாற்றுவதற்குப் பிற மாநிலங்களிலே சட்டம் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் போல் நில அடைமான வங்கி சட்டத்திற்கு புதிய சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதன் மூலம், பாங்கு கடன்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உறுதி இருக்கிறதோ (செக்யூரிடி) அந்த முறையில் கூட்டுறவுத் துறையில் கொடுக்கப்படக் கூடிய கடன்களுக்கும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் முடிவு செய்து அதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று, இப்போது அரசாங்கம் கடன் வழங்கும்போது ஆங்காங்குள்ள வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களைப் பயன்படுத்தலாம். கூட்டுறவுத் துறை நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் கொடுப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலும் ஆங்காங்குள்ள ஈ.ஒ. (ஸி.) யும், ரெலிவியூ துறையிலிருந்து ஒரு அதிகாரியும் தனியாக நியமிக்கப்பட்டு அந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் எப்போதும் போல் இந்த மனுக்களை எல்லாம் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி அவர்களே இவைகளை எல்லாம் தயார் செய்து முடிவு செய்து அதற்குப் பின்னால் ஆங்காங்குள்ள நில அடைமான வங்கிக்கோ அல்லது ப்ரமைரி வங்கிக்கோ அனுப்பவேண்டுமென்ற புதிய முறையைக் கொண்டு வரலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் சரி பார்க்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தனியாக கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து ஒரு டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

பொலியூ துறையிலிருந்து ஒரு பெட்டி கலெக்டர் அளவில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த முறையைக் கொண்டு வந்தால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல் இந்த மனுக்களை அனுப்பி கடன் பெற வாய்ப்பிருக்கும். கூட்டுறவு சங்கங்களில் அவர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேரவேண்டுமே, அதற்கு ஆங்காங்கு தலைமை வகிப்பவர்கள் அனுமதி இருந்தால்தானே அது முடியும், அதனால் விவசாயிகள் எல்லோரும் கடன் பெற முடியாத வாய்ப்பிருக்கிறதே என்ற குறை சொல்லலாம். வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் எந்த மனு கொடுக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படுகிறதோ அத்தனை பேர்களையும் ஆங்காங்குள்ள நில அடைமான வங்கிகளில் கட்டாயமாக, உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு ஏற்பாட்டையும் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. நடைமுறையில் ஒரு சிக்கல் ஏற்படலாம். நிலத்தின் மதிப்பை கணக்கிடுவதும், வில்லங்க சான்றிதழ்கள் வாங்குவதிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதையும் மாற்று வதற்கு, நிலத்தின் மதிப்பை சரி செய்ய பதிவுத்துறையில், ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டில், அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் அந்த வேலையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை வந்துவிட்டால் அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் உடனடியாக அதற்குள்ள மார்ச்சுக் வால்யூவை எடுத்துக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். வில்லங்க சரட்டிபிகேட்கள் கூட இப்போது அவர்கள் சென்று உதவிப் பணியாளர்கள் அலுவலகத்தில் வாங்குவதற்குப் பதிலாக அதிகாரிகளே அந்த அலுவலகத்திற்குச் சென்று அவர்கள் வில்லங்க சரட்டிபிகேட்டுகளைத் தயாரி செய்து அதற்கு அனுமதி பெறும் வாய்ப்பு இருப்பதோடு, வில்லங்க சரட்டிபிகேட்டுகளுக்கு எந்த விதமான கட்டணமும் செலுத்தவேண்டியதில்லை என்ற வாய்ப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. இதனால் கடன் கொடுப்பதற்கும் கடன் மனுக்கள் செய்வதற்கும் கஷ்டம் இல்லாததொரு சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

வட்டியைப் பொறுத்த வரையில் அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ரிசர்வ் வங்கி கொஞ்சம் குறைத்திருப்பதால் ஏற்கனவே ஒரு விவசாயி 8.4 சதவீதம் வட்டி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது நாம் அதை 7.8 சதவீதமாகக் குறைக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். அரசாங்க மூலம் கடன் வாங்கினால் பங்குத் தொகை கட்டவேண்டாம், கூட்டுறவு சங்கத்தில் பங்குத் தொகை கட்டவேண்டியவரும் என்ற எண்ணம் ஏற்படலாம். அதை மாற்றி 5 சதவீத பங்குத் தொகை என்பதை 2 சதவீதமாகக் குறைத்து கடன் பெறுகிறவர்களுக்கு வசதி செய்யலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். இதை ரிசர்வ் பாங்க் ஆட்சேபிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் ரிசர்வ் பாங்கிடமும், மத்திய அரசினிடமும் வற்புறுத்தி விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிணற்று கடனுக்கு அரசாங்கம் மூலம் கொடுத்தால் சப்சிடி உண்டு. கூட்டுறவுத் துறைக்கும் மானியம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. 1967 அக்டோபர் மாதம் உத்தரவு பிறப்பித்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கிணற்றுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடனுக்கும் இந்த மானியம் உண்டு என்பதையும் அறிவித்திருக்கிறோம்.

கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களில், சொந்தக்காரர்களாக இல்லாமல், குத்தகை தாரர்களாக நிலத்தைப் பயிரிடுகிறவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். டெனன்ட் கம் கல்டிவேட்டர் என்ற நிலைமையிருந்தாலும் அவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு டெனன்ட் கம் கல்டிவேட்டர்ஸுக்கு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 21]

ப.ப. 1½ கோடி ரூபாய் வரை கொடுத்திருக்கிறோம். 37,32,000 பேர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க முயற்சி செய்து வருகிறோம். முன்னுரையாக இவற்றைமீட்டும் தெரிவித்துக் கொண்டு உறுப்பினர்களை நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு ரா. கனகசபை : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை இப்போது ஒரு இக்கட்டான கட்டத்தில் இருக்கிறது. காரணம், விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எல்லாக் கடன்களும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு தக்காவிக் கடன் முதற்கொண்டு கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித் திருப்பதை வரவேற்கிற சமயத்தில் ஒரு பெரிய பொறுப்பு கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை பரிசீலனை செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நிறுவியிருக்கிறது, இப்போது அந்தக் கமிட்டியை நிறுவியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்கு முதல் காரணம், நல்ல தகுதியானவர்களைக் கொண்டு கட்சி சார்பற்றவர்களைக் கொண்டு, இத்துறையில் அரிய யோசனை சொல்பவர்களைக் கொண்டு அக்கமிட்டி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முக்கிய பிரச்சினை, இப்போது ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் கொடுத்தாலும் அப்பணம் காலாகாலத்தில் கிராமச் சங்கங்களுக்கு போய் சேருவதற்கு முடியவில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராயும்போது, மேல் மட்டத்தில் கமிட்டி நிறுவி அல்லது அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்து என்ன செய்தாலும் கிராமங்களுக்கு போகும்போது அங்கு பல காரணங்களால் அவர்களுக்கு கடன்கள் கொடுக்க முடிவதில்லை. முக்கியமாக கிராமங்களில் தவணைக் கடன் பாக்கி அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள சங்கங்கள் திரும்பக் கடன் பெற தகுதியில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தத் தவணைக் கடன் பாக்கி ஏன் ஏற்படுகிறது என்றால், திட்டக் குழுவினால் ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரித்தபோது எந்தக் காரியத்திற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்காக அது உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்று ஒரு கணக்கெடுத்தது, ஷார்ட் டேர்ம் க்ரெடிட் 23 சதவீதம் மிடிஸ் டேர்ம் க்ரெடிட் 35 சதவீதம் என்று “மின்யூட்டிலைசேஷன் ஆஃப் க்ரெடிட்” என்று ஒரு ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்வே செய்ததைவிட இது அதிகமாகத்தான் இருக்கும். குறைவாக இருக்கமுடியாது. அதனால் அவர்கள் திரும்ப கடன் பெறுவதற்கு தகுதியில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது நீண்ட காலக் கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள். ப்ளாக் டெவலப்மெண்டில் உள்ள ஈ. ஒ. (லி) யையும் மற்றவர்களையும் கொண்டு சீக்கிரம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். என்ன செய்தாலும் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் ஒரு ப்ராப்பர்டி ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கவேண்டுமென்றால் கணக்குப் பிள்ளையிடம் இருந்து வாங்கி திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிற முறை இருக்கும்போது—அதில்லாமல் எப்படி கடன் கொடுப்பது என்றும் தெரியவில்லை—பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு ப்ராப்பர்டி ஸ்டேட்மென்டை எளிதில் வாங்கி வர முடியவில்லை. அத்தகைய குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் விவசாயிகள் சீக்கிரம் கடன் பெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பொதுவாக இப்போது கடன் கொடுப்பது என்றால் சொத்துப் பொறுப்பு, என்ன பயிரிடுகிறார்கள் என்று பொதுவாக கணக்கிடுகிறார்களே தவிர இந்த முறையைச் சற்று மாற்றவேண்டும். எப்படி மாற்றுவது என்றால் அவர்கள் உற்பத்திக்காக எவ்வளவு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், அவர்களுக்கு என்ன திறமை இருக்கிறது என்று பார்த்துக் கொடுத்தால் அப்பணம் திரும்பிவருவதில் கஷ்டம் இருக்காது.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ரா. கனகசபை]

உற்பத்திக்காகச் செலவிடுபவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி தாமதமே திரும்ப பணத்தைக் கட்டி விடுவார்கள். அப்படி கட்டினால் திரும்ப சுலபமாக கடன் பெற முடியும். ஆகவே இந்த முறையை சிறிது மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

பொதுவாக எல்லோரும் இந்த சட்டசபையிலும் வெளியிலும் சொல்லுவது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணக்காரர்கள்தான் பணம் வாங்கிச் செல்வார்கள், சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார்தான். இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும் என்னுடைய அனுபவத்திலே பார்த்திருக்கிறேன்.- புதிய முறையிலே அதிகமாக ஒரு வாங்கிப் போட்டு பயிரிட வேண்டுமென்றால் வசதியுள்ளவர்கள்தான் முதலில் ஆரம்பிக்கிறார்கள், பிறகுதான் மற்றவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய ஏதுவாக இருக்கிறது. எனவே பணக்காரர்கள்தான் செய்கிறார்கள் என்று பீதியடையத் தேவையில்லை. அவைகள் ஆதாரமற்ற சாதாரணமான புகார்கள். இந்தப் புகார்கள் இருக்கின்றனவே என்று யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. வசதியுள்ளவர்கள் செய்வதைப் பார்த்து மற்றவர்களுக்கும் அதேமாதிரி முன்னேற்றகரமான முறையிலே பயிரிடுகிறார்கள். அதிலிருந்து அவர்களும் கடன் தேவைக்கு வருகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, கூட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் எல்லாம் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு வரும்பொழுது வெறும் பாங்காக மட்டும் நடக்கக்கூடாது “சர்வீஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்”—ஆக இருக்க வேண்டும். விவாசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது என்று மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குத் தேவையை உண்டாக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்ய வேண்டும். மத்திய பாங்குகள் இராஜ்ய பாங்குகள் முதலியவை அந்த வகையிலே விவசாயப் பெருமக்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்குக் கடன் தேவையை அதிகப்படுத்த என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக இப்பொழுது ஒன்று பேசப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் நிறைய ஊழல் இருக்கிறது, கையாடல் இருக்கிறது என்ற புகார்கள் சட்டசபையிலும், வெளியேலேயும் பேசப்படுகிறது. இதை இல்லை என்று சொல்லத் தயாராயில்லை. ஆனால் பத்தாண்டு காலமாக அதிலே சேர்த்திருக்கிற அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை பத்து மடங்காகப் பெருகி இருக்கிறது. அதே போல் லேவாதேவியும் பத்து மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது. இப்படிப் பரவலாகப் போகும்போது சிலவாங்குகளில் சில தவறுகள் நடந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. அவ்வாறு தவறுகள் நடக்கும் இடத்தில் அதிகமான கண்டிப்பு அவசியம் தேவை. ஆனால் அந்த மாதிரி நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் கண்டிப்பாக நடப்பதே இல்லை. அதிலேயுள்ள நிர்வாகஸ்தர்களைப் பொறுத்து நடவடிக்கை நடக்கிறது.

உதாரணமாக தலைமைச் செயலகத்திலே ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அதில் பெரிய மோசடி ஒன்று தற்பொழுது நடந்திருக்கிறது. ஆனால் அதில் அரசாங்க அலுவலர்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டிருப்பதால் அதெல்லாம் வெளியிலே வருவதில்லை. அதேபோல் தன்னாற் காடு மாவட்டத்தில் கடலூரில் மோட்டார் ட்ரான்ஸ்போர்ட் சொஸைட்டியிலே உள்ள ஒரு காரியதரிசி தப்பு சரட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். சர்க்காரை ஏமாற்ற தப்பு சரட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். இதனால் ஏகப்பட்டு நஷ்டம். பாங்கு கூட ஐயபதாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, அது திரும்பி வருமா வராதா என்ற நிலையிருக்கிறது. இருந்தாலும் அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற சங்கங்களிலே நடக்கின்ற ஊழல்கள் சாதாரணமாக வெளியிலே வருவதில்லை, அவைகளின் மீது

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1968 மார்ச் 21]

சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. மத்திய பாங்குகள் நடவடிக்கை எடுக்க ஹைக்கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் இதுபோல் நடக்கிறது. ஆனால் “வெகேட்” செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஸ்டே வாங்கி பேப்பரிலே தூங்குகிறது. ஆகவே, நடவடிக்கை எடுத்து தப்பு நடக்கும் இடங்களிலே கண்டிக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாகக் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று பேசிக்கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறு பேசக்கூடிய அந்த ஊழலைக் களைவதற்கு இலாக்கா அலுவலர்கள் சிரத்தையெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆடித் சரியாக நடந்தால் தப்பு அதிகமாக நடக்காது. அதுபற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கமிட்டியிடத்திலும் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அனுபவமில்லாத வர்கள் தான் ஆடித் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இலாக்கா விலே கோவாப்பரேட்டிவ் சட்டத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு ஆடித் செய்ய வருகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஆடித் செய்ய வேண்டுமென்றால் கோவாப்பரேட்டிவ் ஆக்ட் தெரிந்திருக்க வேண்டும், இன்கம்டாக்ஸ் ஆக்ட் தெரிந்திருக்க வேண்டும், போனஸ் ஆக்ட் தெரிந்திருக்கவேண்டும், பேங்கிங் கம்பெனில் ஆக்ட் தெரிந்திருக்க வேண்டும். போனஸ் மூன்று வருஷமாகக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. போனஸ் ஆக்ட் தெரிந்திருந்தால்தான் போனஸ் கொடுக்குமாறு ஆடிட்டர்கள் யோசனை சொல்ல முடியும். நான் சொல்லவருவது என்ன வென்றால் ஆடித் இலாக்காவைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பிரித்து தனியாக அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். பயிற்சியளித்து குறைந்தது 3 மாதங்களுக்கு, 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு சங்கத்தையும் ஆடித் செய்து ஆடித் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாட்டை செய்தால் ஊழலும் தவறுகளும் குறையும். தப்பு செய்தார்கள் என்று தெரிந்தால் அவர்களை நல்லமுறையில் திருத்தி நடக்கச் செய்ய முடியும். இப்பொழுது பொதுவாக ஆடித் இரண்டு வருஷம், ஒன்றரை வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று கமிட்டி வருகிறது. அதற்குப் பிறகு தப்பைக் கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் காலாவதி ஆகிவிடுகிறது. அதற்குள் அங்கத்தினர்கள் விலகிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே ஆடிட்டை உரிய காலத்தில் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது. கூட்டுறவுக் கல்விப் பயிற்சி சாலைகள் ஏழு இருக்கின்றன. அதில் படித்து விட்டு வந்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் ஒரே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால், இனிமேல், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் என்ஜினியரிங் கல்லூரி இருப்பதுபோல் அல்லாமல், சங்கங்கள் எவ்வளவு, அதற்கு எவ்வளவு பேர் தேவை என்பதை ஆராய்ந்து அந்தப் பயிற்சிச் சாலைகளைக் குறைக்க வேண்டுமா அல்லது ஏழு ஸ்தாபனங்களையும் பலவிதமாகப் பிரித்து பேங்குகளுக்குத் தனிப்பயிற்சி சாலை, “கம்ஸ்யூமர்ஸ் மூவ்மெண்ட்” க்கு தனிப்பயிற்சி சாலை என்று தனித்தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமா என்று ஆராய்ந்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு கமிட்டி இப்பொழுது அமைத்து எங்கு பார்த்தாலும் கேள்வித்தாள்கள் அனுப்பப்படுகிறது. அது சட்ட மன்றத்திற்கும் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு குறை என்னவென்றால் எப்பொழுது பார்த்தாலும் இருக்கிறவர்களை இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே, மாறவே மாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள் என்ற சாரதாரணமான குறையிருந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ரா. கணகசபை]

நான் பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன், கொஞ்ச நாளாக நான் இருக்கிறேன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, இன்றைய தினம் வேண்டுமானாலும் விட்டுவிட்டுப் போகத் தயாராயிருக்கிறேன். ஒரு ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருந்து நடத்தி னுல்தான் நல்ல முறையிலே அதை நடத்த முடியும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, மூன்றாண்டுக்கு ஒரு முறை என்று மாறிக்கொண்டே வந்தால் பர்மனென்ட் சர்வீஸிலுள்ளவர்கள்தான் நடத்திக்கொண்டிருப்பார்களே தவிர உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்கு அங்கே வேலையே இருக்காது. எனவே அந்த எண்ணம் சரியானது அல்ல. அந்த எண்ணம் இருந்தாலும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பரவலாகப் பலரும் சேர்ந்து, கட்சி சார்ந்த முறையில் அதில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் போன்ற பலரும் சேர்ந்து நடத்த வேண்டும்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே அதன் தலைமீடே சிடையாது. ஆனால் சொல்லுகிறேன், அரசாங்க அலுவலர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்தான் அன்றாடம் தொதரவு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சங்கம் தவறாக நடக்க இதுவும் ஒரு முக்கியமான காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் கமிட்டியில் துரிதமாக வேலை நடந்து வருகிறது. அநேகமாக அடுத்த கூட்டத்தொடரிலே நல்லமுறையிலே சங்கங்களைத் திருத்தியமைக்கச் சட்டம் வருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த மாதிரி கமிட்டியமைத்ததற்காக கனம் அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டி இத்துடன் என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இன்றிருக்கும் மிகப் பெரிய பலனீனம் அதிலே நடைபெறும் ஊழல்களை உடனடியாக அரசாங்கம் நீக்க முடியாமல் அல்லல் படுவதாகும். குறிப்பாக கூட்டுறவு பண்டக சாலைகளில், ஏராளமான பண்டகசாலைகளில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டு அவர்களெல்லாம் சட்டத்தின் பெயரால் சட்டத்திலே இருக்கிற சில குறைபாடுகளின் பயனால் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் வட்டாரத்திலிருக்கிற சாத்தூர் விற்பனைப் பண்டகசாலைகளில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடந்து கூட்டுறவு அதிகாரிகளால் நிரூபிக்கப்பட்டு அந்தக் கூட்டுறவு பண்டகசாலை நிர்வாகத்தைக் கலைத்து ஒரு அதிகாரியை நியமித்தது. அந்த ஊழல்களை நடத்தியவர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி, திரும்பவும் அந்த சங்கத்தை அவரே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த வழக்குக்கு அந்த சங்கத்தின் பணத்தையே செலவழிக்கிறார். இன்றைக்கு அந்த சங்கத்தின் கணக்கைப் பார்த்தால், அந்த சங்கத்தின் சொத்து முழுவதையும் கணக்கிட்டால், அதிலே இருக்கிற மூலதனங்கள் பத்திலே ஒரு பங்கு கூட தேருது போல் இருக்கிறது. இவ்வாறு அங்கு ஊழல்களை ஏற்படுத்துபவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் தயங்கியதன் காரணமாகத்தான் இன்று அந்த ஊழல்கள் மலிந்துள்ளன. ஊழல்களை உற்பத்தி செய்த தலைவரை ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமை இன்று இருக்கிறது. இதை உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன். இது மாதிரி ஏராளமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1968 மார்ச் 21]

யெல்லாம் போக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருந்த பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தின் பலவினம் அவர்களுடைய முயற்சிகளைத் தோற்றுப் போகச் செய்கிறது. எனவே, இந்த சட்டத்தை உரிய முறையிலே திருத்தி, எப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு காலவரையறையை வைத்து 6 மாதத்திற்குள் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள் ஊழிலை விசாரித்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அந்த நிலையை இதற்கும் கொண்டு வரவேண்டும். ஊழல் குற்றச் சாட்டை அதிகாரிகள் சொல்லி, அதில் தலையிட்டு ஊழலுக்குக் காரணம் இருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொண்டால் அதற்குப் பின்னாலே அந்தப் பழைய தலைவரே உள்ளே வருவதற்கு அனுமதி இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இன்று உள்ள சட்டம்தான். ஆகவே, இதைப் போக்குவதற்கு சட்டத்தை எவ்வளவு தூரம் திருத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் திருத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கூட்டுறவு சங்கமே நசிக்கப்பட்டுவிடுமென்று நான் மெத்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் சாத்தூர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இன்றையதினம் ஊழலுக்கு மேல் ஊழல் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் என்ன பாடுபட்டாலும் அதைத் தடுக்கும் அதிகாரம் அதற்கு இல்லை. எனவே, இந்த திருத்தத்தை முதற்படியாக அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோவாப்பேரட்டில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளை அரசாங்கம் துவக்கி வைத்திருக்கிறது. விற்பனைத் துறையில் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டு காலமாக இரட்டைப் பலன்களை அவைகள் அளித்து வந்தன. ஆனால், அதை சாதாரண விவசாயிகள் அனுபவிக்கமுடிய வில்லை. அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு எங்களுடைய இராமநாத புரம் மாவட்டத்திலே பெரிதும் அவசியம் இருக்கும் அங்கிருக்கிற மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டியின் மூலமாக எங்களுக்குப் பலன் ஏற்படவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ரூ. 4 இலட்சம் ஊழல் ஏற்பட்டதின் காரணமாக அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி சரியாக செயல்பட வில்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்திலே புஞ்செய்ப் பயிர்கள் விளை கின்றன. விளைந்தும் மீண்டும் அதை விற்கமுடியவில்லை. அதற் கேற்ற விலை கிடைக்கவில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால் மினகாய் வற்றல் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் விற்பது. திடீரென்று 120 ரூபாய் அளவுக்கு தாழ்ந்தது. விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்பதுதான் நமது கொள்கையாக இருந்தாலும், விவசாயி உற்பத்தி செய்து விற்கின்ற பொருளின் விலைதான் இந்தமாதிரி குறைகிறதே தவிர, விவசாயி வாங்குகின்ற எலெக்ட்ரிக் மோட்டாரின் விலையோ, அவன் வாங்குகின்ற உரத்தின் விலையோ, அவன் கல்விக் காட்ச் செய்கின்ற செலவோ உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர, இந்த வகையிலே குறையவில்லை. இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன கொடுத்து உதவுகிறது. அந்தக் கடனைத் திரும்பிச் செலுத்து வதற்கு வேறு வழியேயில்லாமல், அந்தக் கடன் சமை தாங்க முடியாமல், வியாபாரி கேட்ட விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆக, விவசாயி வியாபாரிக்குக் கொடுக்கின்ற பொழுது குறைகின்ற விலை வியாபாரியின் கைக்கு மாறியவுடன் திடீரென்று எப்படி ஏறி விடு கின்றது என்பது யாருக்குமே புரியாத புதிராக இருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்கள், கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள், மிகப் பிரம்மாண்டமாக இந்தப் புஞ்சை பயிர்களை விலைக்கு வாங்கி, கடனுக்குப் பதிலாக அந்தப் பொருள்களை வாங்கி, விவசாயிகளைக் காப்பற்ற வேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வறட்சியான பகுதி அது. அந்த வறட்சியானப் பகுதியில் இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயத் துறையிலே இன்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

றைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவி, பெரும்பாலும் மிகப் பெரிய உதவி யாக இல்லாமல் ஏதோ தற்காலிக உதவியாகப் பயன்படுகிறதே தவிர, அவர்கள் என்ன கருத்தோடு கொடுத்தார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதில்லை. கடன் வாங்குகிற பொழுது 3/4 பங்கு விவசாயி கள் உரம் வாங்குவதற்காக என்று வாங்கி, வீட்டிலே தேவைப்படுகிற அன்றாடப் பொருள்களுக்குச் செலவழிக்கவேண்டிய, பயன்படுத்தவேண்டிய வறுமைச் சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். உரத்தை வாங்கி, புஞ்சை நிலங்களிலே போட்டாலும் கூட, ஒரு அச்சமான நிலைதான் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வறட்சிக்குப் பெயர் போனது. கடன் வாங்கி உரத்தை வாங்குகிறார்களே தவிர, அப்படி உரம் விநியோ கிக்கப்படுகிறதே தவிர, அதற்குரிய பலன் கிட்டவில்லை.

அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அங்கே ஒரு ஏழை விவசாயி 30 கஜம், 35 கஜம் ஆழக் கிணறு வெட்டினால் கூட தண்ணீர் வருவதில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்காக அவன் கூட்டுறவு சங்கத்திட மிருந்து கடன் வாங்குகிறான். அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையிலே அவதிப்படுகிறான்; எனவே, கூட்டுறவுத் துறையும் விவசாயத் துறையும் ஒன்று சேர்ந்து, இணைந்து உணவுத் துறையும் ஒன்று சேர்ந்து இணைந்து அவர்களுக்குக் கிணறுகளை அகிக அளவில் வெட்டிக்கொடுப்பதோடு அந்தக் கடன் உதவியும் அதிக அளவு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற ஊழல்களைப் போக்கி, அந்த விதத்தில் சட்டத்தை விரைவில் திருத்தி ஏற்கனவே இருந்த, இருக்கிற அவல சூழ்நிலையைப் போக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு கம்யூனிஸத்திற்கும், முதலாளித்துவத்திற்கும் ஒரு பாலமாக அமைய வேண்டுமென்றுதான் பலரும் எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக கூட்டுறவுத் துறை, விவசாயிகளுக்குக் கிட்டாதவகையில், தொழிலாளிகளுக்குக் கிட்டாதவகையில், அந்தக் கூட்டுறவுச் சாதனத்தை, கூட்டுறவுத் துறையை முதலாளிகளுக்கு அமைந்த ஒரு ஆயுதமாக மாற்றி விட்டார்கள். சாதாரண கூட்டுறவுப் பண்டக்காலையைக் கூட, அந்த உள்ளூரிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கிற பல்வேறு தொழில்களோடு, கூட்டுறவுத் துறையையும் ஏற்று—புகுந்து—அவர்கள் ஊழல்களையும் மறைக்கக்கூடிய நல்ல வழியாக அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அது யாருக்குப் பயன்பட வேண்டுமோ அந்த நடுத்தர வர்க்கத்தாருக்கு இன்னும் முழுக்க முழுக்கப் பயன்படக் கூடிய நிலைக்கு வரவில்லை.

இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை நல்லமுறையிலே பணியாற்றி வெற்றிபெற, அந்த இயக்கம் ஏழைகளுக்குப் பயன்பட, எளிதாக கிடக்கூடிய வகையில் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை சொல்ல வந்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்த நாட்டிலே ஆரம்பித்து சற்றேறக்குறைய 63 ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்தப் புதிய ஆட்சி வந்த பிறகு ஓராண்டு காலத்தில் இத்தகைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங் கள் கிராமப் புறங்களிலே மக்களுக்கு ஓரளவு பயன்படக்கூடிய அளவு பயன்படுகிறது என்பதை இப்பொழுது தான் மக்கள் உணர ஆரம்பித் திருக்கிறார்கள். காரணம், இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் விவசாயி களுக்குக் கடன் வழங்குகின்ற திட்டத்தை சென்ற 20 ஆண்டுகளாக அவர்கள் கடைப்பிடித்தும் சற்றேறக்குறைய 160 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயிகளுக்குக் கடன்தொகை தேவை என்று கணக்கிட்டபோதிலும் இந்தத் தொகையில் இதுகாறும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் 20 சத

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 21]

விசிடம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், புதிய அரசு, புதிய சர்க்கார் வந்தபிறகு இந்த ஆண்டு இந்தக் கூட்டுறவின் மூலம் சற்றேறக்குறைய 80 கோடி ரூபாய், அதாவது 50 சத விசிடம் அளவு விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குகின்ற திட்டத்தை இங்கே இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மானியத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். அதைப்போல் கூட்டுறவிலே விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குகின்ற பொழுது வட்டி அதிகமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு புகாரும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமாகப் பங்குத்தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற புகாரும் இருந்ததை இந்தப் புதிய சர்க்கார் கவனித்து, வட்டி வீதத்தைக் குறைத்தும், பங்குத் தொகையைக் குறைத்தும் இந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய நல்ல அபிவிருத்திகளையெல்லாம், புதிய திட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1966-67-ல் 283.60 இலட்சம் ரூபாய்தான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின்மூலம் விவசாயிகளுக்கு வழங்கினார்கள். ஆனால், 1967-68-ல் 360.42 இலட்சம் ரூபாய், அதாவது 1968 ஜனவரி மாதம் 31-ந்தேதி வரையில் அதிகமாக 77 இலட்சம் ரூபாயை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. இப்படி நல்ல பல காரியங்களைப் புதிய சர்க்கார் கூட்டுறவு மூலம் செய்யக் கூடிய நேரத்தில் அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், நல்ல முறையிலே பணியாற்றுவதற்கான நல்ல பணிகளையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க் கட்சியிலேயிருக்கிற கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலே தொடர்பு கொண்டவர்கள் கூடக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சரியாக நடைபெறவில்லை; ஆங்காங்கு மோசடிகள் இருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் எதோ ஒரு தனிப்பட்டவருடைய சொத்து, ஒரு குடும்பத்தினுடைய சொத்து, ஒரு பரம்பரையினுடைய சொத்து என்ற அளவில்தான் 20 ஆண்டுக் காலமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருந்தாலும்கூட, மத்திய வங்கியாக இருந்தாலும்கூட, இதிலே இருக்கிற ஸ்தாபனங்களுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்ப்போமானால், பரம்பரை பரம்பரையாக ஒரே கூட்டத்தவர்கள், ஒரே குடும்பத்தவர்கள் தங்கள் சொத்தாகக் கருதி, அந்த வங்கிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர் மத்திய வங்கித் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறவரும் சொன்னார்கள். மத்திய வங்கியிலிருந்து கடன் வசதி மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பணத்தை வாங்கிக்கொடுக்கின்ற நேரத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். பல கஷ்டங்கள் இல்லை. பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கொடுக்கிற அந்தப் பணத்தை, மத்திய வங்கி இங்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற நேரத்தில், மத்திய வங்கி நிர்வாகத்தைப் பார்ப்போமானால், சற்றேறக்குறைய 20 ஆண்டுக் கால நிர்வாகத்தைப் பார்த்தோமானால், அதைக் கூட முறையாக மத்திய வங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை இப்பொழுது ஒற்றி வைக்கப்படுகிறது. இன்று மாலை 3 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

(பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது)

இடைவேலைக்குப் பின்—பிற்பகல் 3-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைமையில் பேரவை பிற்பகல் 3-00 மணையளவில் மீண்டும் கூடிற்று.

1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி தன் உரையைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவார்கள்.

* திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தொடர்ந்து கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக குறிப்பிட்ட ஒரு குடும்பத்தினிடையே இருந்துகொண்டு வருகின்றன. அதே நேரத்திலே இத்தகைய ஸ்தாபனங்களுடைய நிர்வாகம், திறமை ஆண்டுதோறும் குறைந்துகொண்டே இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிந்த உண்மையாகும். ஆகையினால், புதிய சர்க்கார் நமது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் மக்களுக்கு எல்லாத் தேவைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத்தோடு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்துவரும் இந்த நேரத்தில், இத்தகைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில், ஒரு குடும்பத்தாரிடையே இருக்கும் ஸ்தாபனங்களை, மக்கள் ஸ்தாபனங்களாக மாற்றுவதற்கான நல்லதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாத் துறையினரும் இத்தகைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் உறுப்பினராக இருக்கும் அத்தகைய சட்ட திட்டங்களை வருகின்ற இந்தக் குழு ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தால், மக்களுக்குப் பயன்படும் அளவில் அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவருகிற ஊழல்களை, ஆங்காங்கே பொதுமக்களிடத்திலிருந்து வாங்கிய பணங்களை விரயம் செய்தவர்களைத் தண்டிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கும்போதுகூட, இந்த ஸ்தாபனங்களில், கூட்டுறவு இயக்கத்தில், போதிய சிப்பந்திகள் வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலோ என்னவோ, எல்லா நடவடிக்கைகளும் தாமதமாகவே நடைபெறுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில், தஞ்சை மாவட்டத்தில், பிராசிக்யூஷன் லி.எஸ்.ஆர். என்கிறவர் குடந்தையின் இருக்கிறார். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்தவிதமான பிராசிக்யூஷன் நடவடிக்கைகளிலும், நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மாவட்டத்திற்கு ஒரு லி. எஸ். ஆர். இருக்கிறார் என்றால், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, வெட்கத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் மோசமான ஸ்தாபனங்கள் எங்கள் பகுதியில்தான் இருக்கின்றன—லிக்விடேஷன், பிராசிக்யூஷன், மிஸ்ப்ரோப்ரியேஷன் இப்படி ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்திலும் ஏற்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு ஸ்டோரா, மிஸ்ப்ரோப்ரியேஷன். அக்கல்சரல் சொசைடியா, பிராசிக்யூஷன், அர்பன் பாங்கா, லிக்விடேஷன் இந்த அளவில் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் எடுக்கப்பட்ட கூடிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுத்தால், நம்முடைய சர்க்காருடைய பணமும் விரைவில் வரக்கூடும், அதே நேரத்திலே மக்களுக்குத் தவறு செய்கிறவர்களை புதிய சர்க்கார் கண்டு பிடித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து பரவி, மற்றவர்களும் தவறு செய்யாமல் இருப்பதற்கு அது ஊக்கமளிக்கும் வகையில் அமையும். பிராசிக்யூஷன் தரப்பில் லி. எஸ். ஆர். என்று மாவட்டத்திற்கு ஒருவரைப் போடுவதைவிட, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை மோசம் செய்தவர்களைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய அதிகாரியை ஒரு பெட்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆகப் போடலாமா என்பதைச் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு லி.எஸ்.ஆர். (பிராசிக்யூஷன்) என்று இருப்பதை இந்த ஒரு தொகுதிக்காவது, அல்லது இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதிகளுக்காவது பிராசிக்யூஷன் தரப்பில் மேல் அதிகாரியை உடனடியாக நியமிக்கச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 21]

நல்ல துரிதமான நிர்வாகத் திறன் பெற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தச் சர்க்கார் நல்ல அதிகாரிகளைப் பெற்றிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களையுடைய சட்டத்தை நாம் நல்ல முறையில் திருத்தி, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். பத்து ரூபாய் திருடிய ஏழை எளியவரை உடனே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். ஆனால் பத்தாயிரம், இருபத்தாயிரம் ரூபாய் என்று கூட்டுறவிலே மோசடி செய்கிறவர்களிடத்திலே நடவடிக்கை எடுக்க கொஞ்சம் காலதாமதமாகிறது. அங்கான சட்ட திட்டங்கள் இடம் கொடுக்கவில்லையென்றால், அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருப்பவர்களின்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க, குழுவிலே இடம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், முடிந்தால் இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எங்கெங்கு மோசடி நடைபெற்றிருக்கிறதோ அவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு தனி டிபார்ட்மெண்டையோ, ஒரு தனி அமைப்பையோ ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மத்திய வங்கியிலிருந்து ஆங்காங்கு கிராமத்திலுள்ள கிராம நாணயச் சங்கங்களுக்குத் தரப்படுவது தவணை கடந்த கடனாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தவணை கடந்த கடன்களாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? பணம் படைத்தவர்களிடத்தில்தான் பாக்கியிருக்கும். பணக்காரர்களிடத்தில்தான் அதிகத் தொகை பாக்கியிருக்கும். இல்லாவிட்டால் பிணமி டிரான்சாக்ஷன் இருக்கும். ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள், நடுத்தர வகுப்பினர்கள் இவர்களிடத்தில், 100, 200 என்று விவசாயத்திற்கு வாங்கியவர்களிடத்தில் மிகக் குறைவான தொகைதான் பாக்கியிருக்கும். குறிப்பிட்ட நான்கைந்து பேர்கள், அதிகத் தொகையை பாக்கியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் கிராமச் சங்கங்கள் மீண்டும் மத்திய வங்கியிலிருந்து பணம் வாங்கிச் செயல்பட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சூப்பர்வைசிங் யூனியன் என்ற வேலையில்லாத ஸ்தாபனம் ஒன்று இருக்கிறது. இதன் மூலமாகத்தான் மத்திய வங்கிக்கு டைரக்டர்கள் போகிறார்கள். மத்திய வங்கியில் டைரக்டராவதற்கு சூப்பர்வைசிங் யூனியன் தாலுகா அளவிலே இருக்கிறது. வேறு எந்த வேலையும் அதற்கு இல்லை. சூப்பர்வைசிங் யூனியன் தேவையா, அது வைத்திருக்கப்பட வேண்டுமா என்பதையும் சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருப்பதால், பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது ஒருசில நேரங்களில்தான் கூட்டுறவு வேலை பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கும் கூட்டுறவு, விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் தொடர்பிலிருந்து எடுத்து ரிஜிஸ்ட்ராரிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்கள் முழு நேரமும் இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கண்காணிக்கவும், துரிதமாக வேலை நடைபெறவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் புதிய உருவில் சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இப்போதிருக்கின்ற நிலைமையிலிருந்து மாறி, மக்களுடைய ஸ்தாபனமாக மாற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையில் உணவு உற்பத்திச் செலவிற்காகக் குடியானவர்

1968 மார்ச் 21] [திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்]

கட்டுத் தேவையான கடன் தொகையில் ஒரு பகுதியைத்தான் கூட்டுறவுத் துறை விவசாய நாணயச் சங்கத்தின் வாயிலாக வழங்குமென்று என்றாலும், இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்குவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், 'பயிர்க் கடன்' என்ற ஆண்டு கடன் திட்டம் காவிரிபோன்ற வற்றாத ஜீவநதி பாயும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளுக்குத் தான் பொருத்தமானது. பிற்பட்ட பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்ட கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தாராபுரம் வட்டமும், திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கரூர் வட்டமும் ஆகிய இடங்களில் மாணவாரி புன்செய்கள் 99 சதவீதமுள்ள இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் பொருத்தமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு கூட, இப்பகுதியில் கொடுக்கும் பயிர்க் கடன் குறைந்தது ஓராண்டுக் காலத்திற்குக் குறைந்ததற்கு இருக்கக்கூடாது. மேலும், இப்பகுதியில் வழங்கும் பயிர்க் கடனில் ஒரு பகுதிக்கு உரம், பூச்சி மருந்து கொடுக்கும் விதியைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விவசாயிக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று இருப்பதை மூன்றில் ஒருபகுதியான 5,000 ரூபாயைக் குறுகிய காலக் கடனாகவும், அதாவது ஓராண்டுக் கடனாகவும், மற்றோர் பகுதியை மத்தியக் காலக் கடனாகவும், அதாவது மூன்றாண்டுக் காலக் கடனாகவும், மற்றப் பகுதியை நீண்ட காலக் கடனாகவும் அதாவது ஐந்து வருஷத் தவணைகளில் திருப்பித் தருவதற்கும் வகைசெய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் குறைந்தது 3 இலட்சம் ரூபாய் உள்ள வில்லு வரவு செலவு நடைபெற்றதொன்றைச் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் பகுதியில் எந்த நிலைமையில் இயங்கும் அரிக்காரன்வலசு கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தில் ஆண்டுக் கடன் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருமுன் 3 இலட்சம் வரை கொடுக்கல் வாங்கல் நடைபெற்று வந்தது. அது இப்போது ஒரு இலட்சம் ரூபாயாகக் குறைந்தவிட்டது என்பதைச் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கூட்டுறவு விவசாய நாணயச் சங்கத்திற்கு உர விநியோக அனுமதி அளித்து, அதன் வாயிலாக ஓராண்டு விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் உரம் கிடைக்க வகைசெய்யவேண்டும். மேலும் தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் வருவதற்குமுன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நகைகளின் பேரில் கடன் வழங்க அனுமதி இருந்ததைப்போலவே மீண்டும் அனுமதி அளித்தால், கிராமப் புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கும் தவணைக் காலங்களில் கடன் கட்ட முடியாத விவசாயிகளுக்கும் மிக்க அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நபர் ஜாமீன் மேல் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் குறைந்தது ரூபாய் 100-லிருந்து 200 ரூபாய்வரைக்கும் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டி, கடன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முறையில் நல்ல திட்டத்தை வகுத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு கூட, ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து மத்திய வங்கி பெறும் வட்டி விகிதத்திலிருந்து ஒருசதவிகிதம்தான் அதிகப்படியான வட்டிக்கு கிராம சங்கங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். டிபாசித் தொகை 5 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக கூட்டுறவு நில அடமான வங்கிகள் விவசாய அமிலிந்ததிற்காக அதாவது பூமி மராமத்து, கிணறு வெட்டுதல், டிராக்டர் வாங்குதல் போன்ற வகைகளுக்கு 20 வருஷத் தவணையில் கடன் வழங்கசெய்திருக்கும் வற்பாட்டைப் போலவே, வறண்ட பிற்போக்கான பகுதியாகிய கரூர் வட்டம்,

[திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்] [1968 மார்ச் 21]

தாரை வட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு முன்கடன் தீர்ப்பதற்கும் கூட்டுறவு நில அடமான வங்கி வாயிலாக வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்த ஆண்டு கூட்டுறவுத் துறைக்கு வசூலாக வேண்டிய கடன்களை ஒற்றி வைக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியம் மிகவும் முக்கியமானது. “கூட்டுறவு என்றால் நாட்டுறவு” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், என்னால் இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. “கூட்டுறவு என்றால் கூட்டுக் கொள்ளை உயர்வு, தனி நபர்களுடைய லீட்டு உயர்வு” என்று சொல்லலாம். இந்த நிலைமை இந்தச் சர்க்கார் வந்ததற்குப்பிறகு ஏற்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லவில்லை. கடந்த இருபது வருஷக் காலமாக ஆயிரக் கணக்கில் மாத்திரமல்ல, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட கூடிய அளவிற்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். உடனுக்குடனே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாத அளவிற்கு, வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையிலே சட்டம் இருக்கிறது. சென்ற தடவை இருந்த ஆட்சியும் அதற்குப் பாதுகாப்பாக இருந்து வந்தது என்று சொல்லலாம். அந்த அளவிற்கு மிக மோசமாக இருந்தது என்ற காரணத்தால்தான் அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் தலைமை)

கூட்டுறவு நாம் எண்ணிய அளவிற்கு, மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்படாததன் காரணம், இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பணக் காரர்களும், நிலப்பிரபுக்களும், லேவாதேவிகாரர்களும், வியாபாரிகளும் அதில் தலைமைதாங்கி நடத்தக்கூடிய அளவில் இருப்பதே காரணம். அவர்கள் விடாப்பிடியாக இருந்துகொண்டு வருகிற காரணத்தால், மிகப் பெரிய அளவிற்கு ஊழல் ஏற்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, சாதாரண ஏதும் மக்களுக்குப் பயன்பட முடியாத நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் தான் இப்போது உயர்திரு கே. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் நானும் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம். வெறும் பட்டதாரிகளைமட்டும்தான் அதில் போட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாக நாணயச் சங்கங்களில், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களை அதில் போடவேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களைக்கூட அதில் போடவேண்டும். நல்ல முறையில் அவை செயல்படவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களை அதில் போடவேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தையே செம்மைப்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான யோசனை. இதுபோன்ற ஒரு நிலைமை இந்தியாவில் மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. மற்ற நாடுகளில் இவ்வாறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் எல்லாம் அதில் இருப்பதன் மூலம் தான் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று சொல்லலாம். அது மாத்திரம் அல்ல. ஹவுஸ் மார்க்கெட் பாங்கு என்பது எந்த முறையில் நடக்கிறது என்று பார்த்தால் தெரியும், 500 ரூபாய் யார் ஷேர் போட்டிருக்கிறாரோ அவர் தான் தேர்தலுக்கே நிற்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுபோன்ற விஷயங்களை எல்லாம் திட்டவட்டமாகத் திருத்தி அமைத்தாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டப்படி பார்ப்போமேயானால் வருடத்திற்கு ஒரு முறை ஆடித் நடந்தாகவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இதில்கூட ஏழைகளுக்கு ஒரு மாதிரி, பணக்காரர்களுக்கு ஒரு மாதிரி—கீழே இருக்கிற நாணயச் சங்கங்களுக்கு மாத்திரம் வருடா வருடம் ஆடித் நடந்தாக வேண்டும். மாவட்ட ரீதியில் இருக்கக்கூடிய, மாநில அளவில் இருக்கக்கூடிய வற்றிற்கு 3 வருடத்திற்கு ஒரு வருடம்கூட ஆடித் ஆகாமல் இருக்கிறது. இது போன்ற ஆடித் ஆகவில்லை என்றால் நிலைமை என்ன? ஒரு

1968 மார்ச் 21]

[திரு வி. கே. கோதண்டராமன்]

இலட்சத்தில் ஒரு சைபரை அழித்துவிட்டால் பத்தாயிரமாகிறது, பத்தாயிரத்தில் ஒரு சைபரைச் சேர்த்துவிட்டால் ஒரு இலட்சம் ஆகிறது. இப்படி அழித்துத் திருத்தி பெரிய அளவுக்கு மோசடி செய்வதற்கு உதவியாக நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாதது அல்ல. ஆகவே அதைக்கூட மாற்றி 'Continuous audit and internal audit' என்பதாக தொடர்ச்சியான தணிக்கை முறையையும், ஆண்டுக்கு ஒரு முறையான ஆடிட் முறையையும் ஏற்படுத்தினால் தான் அப்போதைக்கப்போது ஆடிட்டர்கள் வருவார்களே என்ற அச்சத்திலாவது கணக்குகளை ஒழுங்காக வைத்திருப்பார்கள். இப்படிச் செய்வதனால் பல பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இலட்சக்கணக்கில் ஒரு ஆன் எப்பம் விட்டுச் செல்வதற்கு வழியின்றி, இப்படிச் செய்வதனால் பலர் வேலை பெறுவார்கள், ஓரளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இது உதவியாகக் கூட இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு ஊரிலும் பான் ப்ரோக்கர் ஷாப் இருக்கிறது. இனி அவற்றுக்கு சர்க்கார் லைசென்சே கொடுக்கக்கூடாது. கூட்டுறவு அடமான வங்கிக் கடை என்ற பெயரால் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்திவிட்டால் ஏழை எளிய வங்கிகளைக் கிடைக்க மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு ஏழை, பான் ப்ரோக்கர் ஷாப்புக்குப் போய் தன் சிறிய நகையை வைத்தாலும்கூட கணக்கில் ஒரு பைசா, இருண்டு பைசா என்றுதான் எழுதப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள் வாங்குகிற வட்டி விகிதம் தெரியாதது அல்ல. 6 மாதத்தில் நகையையே எப்பம் விடுகிற சூழ்நிலைகளையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே கூட்டுறவு வங்கிக் கடைகளை நாம் அமைத்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று, பஸ், லாரி, டாக்ஸி போன்றவைகளின் அடமான கூட்டுறவு பாங்கையும் நாம் ஆரம்பித்தாகவேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மைசூர் ஸ்டேட்டில் அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலர் நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். நமது மாநிலத்திலும் அதுபோல அதையும் ஆரம்பித்தால் மிகப் பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்பது என் ஆலோசனை.

இன்றைக்குச் சட்டத் திட்டங்கள் லிமிடெட் சொஸைடிகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. நாணயச் சங்கங்களுக்கும் தமிழில் இருந்து வருகிறது. இனி எந்த சொஸைடியாக இருந்தாலும் எல்லா வற்றுக்கும் எல்லாம் தமிழிலேயே இருக்கும்படியாகச் செய்வது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலே இருந்து போகக்கூடிய உத்தரவுகள் அளித்தும் கீழே இருக்கிற சொஸைடிகளுக்கு உடனுக்குடன் அனுப்பப்படுவது கிடையாது. இனி எந்த உத்தரவாக இருந்தாலும் உடனுக்குடன் கீழே அனுப்பப்பட வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும்.

கூட்டுறவு இலாக்காவிலே நாணயமாக வேலை செய்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாணயம் இல்லாமல் வேலை செய்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சிப்பந்தி ஒரு தவறு செய்தாரா இல்லையா என்பதை முதலில் டிபார்ட்மெண்டல் என்க்லையரி நடந்து பிறகு, தவறு செய்தார் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்குமானால் போலீஸ் அதிகாரிகள் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை டிபார்ட்மெண்டல் என்க்லையரி இல்லாமலேயே போலீஸ் துறையினர் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது மோசமான போக்கு. இது போன்று இருக்கக்கூடாது. முதலில் இலாக்கா அதிகாரிகள் மூலமாகவே விசாரணை நடத்தப்படவேண்டும். அதற்குப் பிறகே காவல் துறையினரிடத்தில் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1968 மார்ச் 21]

அதேபோன்று கூட்டுறவு இலாக்கா மூலமாக நடக்கக்கூடிய சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை, நூல் தொழிற்சாலை, பத்திரிகைகள் இங்கெல்லாம் போனஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை, டிவிடென்ட் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. பல தீர்ப்புகள் வந்திருந்தும் அவற்றை அவர்கள் அமுல்படுத்துவது கிடையாது. இறையெல்லாம் கவனித்துத் தயவுசெய்து அந்தத் தீர்ப்புகளை அமல் நடத்தவேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சட்டம் என்பது மாத்திரம் அல்ல. அதற்கு ரூல்ஸ் என்று இருந்தாலும், பை லா என்று இருக்கிறது. அது இடத்திற்கு இடம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. சங்கத்திற்குச் சங்கம் வித்தியாசம். அதனால் பல இடையூறுகள் வருகின்றன. அவை எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பது என் விருப்பம். காரணம் சிம்சன் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் அங்கத்தினராகச் சேருவதற்குத் தொழிற்சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்தால் தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர் என்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. அதனால் எவ்வளவு பெரிய இடையூறுகள் ஏற்பட்டன. அதன்மூலம் ஏற்பட்ட மோதல்களில் இருந்தே அது தெரியவரும். இதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இவர்கள் போட்ட உத்தரவைக்கூட அவர்கள் மதிக்கவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். திரு. குருமூர்த்தி அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அண்ணை அவர்களையே எதிர்த்து நின்றார்கள் தேர்தலிலே என்கிற காரணத்தினால் நடவடிக்கை எடுக்கப் பயப்படுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுவரை அங்கத்தினர் சரியாகச் சொல்லி வந்தார்கள். அவருக்கு விவரம் தெரிந்தே பேசுகிறார்கள். ஆனாலும் அதைத் தவறாகச் சொல்லக்கூடாது. நமது சர்க்கார் அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். அதையும் உடைத்து விட்டோம். இப்போது அப்பீல் வாங்கி யிருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எதற்காகக் குறிப்பிட்டேன் என்றால் எந்தக் கட்சியாக, யாராக இருந்தாலும் பயப்படாமல் உறுதியாக நின்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யவில்லை என்றாலும், கூட்டுறவு நூற்பாலையில் தயாரிக்கப் படுகிற நூலையாவது சுறைந்த விலைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவு நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள கடன் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அவர்கள் தொழிலே ஸ்தம்பித்திருக்கிற நேரத்தில், கடன் தொகையைக் கொடு என்று கேட்டு, வீட்டை எலத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை நிர்வாகிகளை முழுநேர ஊழியர்களாகப் போடவேண்டும். பல தொழில்களைச் செய்துகொண்டு இப்படி அப்படித் தலையைக் காட்டிவிட்டுச் சென்று பல ஊழல்கள் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை போவதைத் தடுத்தாக வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கிடையாது, போனஸ் கிடையாது. நீனைச் சேர்போது வீட்டுக்கு அனுப்புகிற நிலை இருக்கிறது. ஒன்று சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப்போல இருக்கவேண்டும் அல்லது தனியார் தொழில் சிப்பந்திகளைப்போல இருக்கவேண்டும். இரண்டும்கொட்டான் தன்னைப்பில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு பயிற்சி பெறாதவர்களை நீக்கிவிட்டு, பயிற்சி பெற்றவர்களையே வேலைக்கு வைத்துக்

1968 மார்ச் 21] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

கொள்ளவேண்டுமென்று புது உத்தரவு போய் இருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். பயிற்சி பெறாவிட்டாலும் 3 வருஷத்திற்குமேல் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறவர்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையில் கூட்டுறவுத்தறை மூலம் பணியாற்ற வேண்டும். விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமானால் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி பயிர்வைக்க எப்போது கடன் கேட்கிறானோ அப்போது உடனடியாகக் கொடுக்க வழிவேண்டும். அதை நல்ல முறையிலே இயங்கச் செய்யவேண்டுமானால், கோவாப்பரேட்டிங்-கம்-மார்க்கெட்டிங்-கம்-வேர்ஹவுலிங் இந்த மூன்றும் ஒன்றாக இணைந்து இருப்பதன் மூலம் நல்லபடி செயல்படுத்தமுடியும். இல்லையென்றால் லேவாதேவிக் காரனிடத்தில் சரக்கைக் கொண்டுபோய் போட்டு கண்ணிபின்னாவென்று அவன் கமிஷன் முதலியவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு தொல்லை கொடுக்கிறான். ஆகவே, இந்த மூன்றும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அப்படித்தான் மஹாராஷ்டிரத்தில் இருக்கிறது, ஹைதராபாத்தில் ஒரு பகுதியில் இருக்கிறது. அப்பிடியில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தார்கள். நான் நேற்று முந்தின நான் இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது நல்ல முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 8 ஜில்லாக்களில் 8 கமிட்டிகளும், 85 ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களும் இருக்கின்றன. மற்ற ராஜ்யங்களிலே எல்லாம் நூற்றுக் கணக்கிலே இவை இருக்கின்றன. அவர்கள் சமிண்டிபிக் முறையில், விஞ்ஞான ரீதியாக, கோடவுன்கள் கட்டி மூன் பணம் கொடுத்து செயல்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால், அதையே நாமும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் 7 பொருள்கள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களில் 67 பொருள்கள் ஆடு, மாடு உட்பட இன்றைக்கு மார்க்செட்டிங் சோஸையிலே அதோடு தொடர்புகொண்டு மூன்றும் ஒருங்கிணைந்து இருப்பதாலே நல்ல முறையில் விவசாயிகள் அணுக முடிகிறது. விற்பனை நல்ல முறையில் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையிலே அந்த முறையிலே மூன்றையும் ஒன்று படுத்தி நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே மதுரை, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களிலே மார்க்செட்டிங் கமிட்டியே கிடையாது...

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம்..

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இருக்கிறீர்கள். விவசாய மந்திரிக் கும் கூட்டுறவு மந்திரிக்கும் லடாய். அப்படி என்றால் இரண்டு பேர்களுக்கும் சண்டையிலில்லை. கோவாப்பரேட்டிங் நூற்சன்தான் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்., அக்ரிக்கல்சர் நூங்கன்தான் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலேதான் தகராறு வந்திருக்கிறது. இது அமைச்சர்கள் மூலமாக வந்ததா அல்லது டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக வந்ததா என்பது வேறு விஷயம். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நூங்கம்பாக்கத்திலே கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் என்று 1958-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதிலே மெம்பர்களைச் சேர்த்தார்கள். பணம் சேர்த்தது. அதற்குப் பிறகு பல பேர்களுக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இரண்டாவது போர்டு ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள், அதிலே 18 பேர்கள் சேர்ந்தார்கள், அதற்குப் பிறகு மூன்றாவது போர்டு ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். அங்கே இன்றைக்கு நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால் புரவன் மேலே ஒரு வீடு. பெண்சாதி மேலே ஒரு வீடு, பிள்ளை மேலே ஒரு வீடு,

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1958 மார்ச் 21]

மகன் மேலே ஒரு வீடு இப்படிப் பல பிளாட்கள் வாங்கி வீடுகளைக் கட்டி வாடகை வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்சினைகளால் தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். அந்த ஆட்சியிலே அது நடந்திருந்தாலும் நடவடிக்கை இப்பொழுது எடுத்தாகவேண்டும். சட்டம் என்ன சொல்விறது என்றால் எந்த ஜில்லாவாக இருந்தாலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடுதான் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்குமேலே இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. நீங்கள் சட்டப் பிரகாரம் தாராளமாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திண்டுக்கல்லில் கூட்டுறவு ஸ்டோர் பயங்கரமான நிலையில் இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ-வாக இருந்த ஒருவர் தலைமையில் அது இருந்தது. அதிலே இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதுமாதிரி ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே சென்ட்ரல் பாங்கை சூப்பர்சீட் பண்ணினீர்கள், அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அந்த போர்டு மெம்பர்கள் சிலர் ரெலிக்ஷன்கள் கொடுத்தார்கள். 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து அங்கே இருக்கிற அந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி ஆடிட் செய்யப்படவில்லை. அதன் பொருள் என்ன? சமீபத்திலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்குப் பணம் மட்டுமல்ல, சரக்கும் இல்லை இன்னும் என்ன என்னமோ இல்லை பயன்று சொல்லுகிறார்கள். 1965-66-ல் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை, அரிசி கிடைக்கவில்லை, எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை, சிமென்ட் கிடைக்கவில்லை, உரம் கிடைக்கவில்லை, இதனாலே கள்ள மார்க்கெட்டிலே கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய காலமாக அது இருந்தது. அந்த நிலைமை 1964-65, 1966-லே இருந்தது என்று சொல்லலாம். தேர்தலுக்கு முன்னாலே அரிசி கிடைக்காமல் கியூவில் ராத்திரியும் பகலும் ஜனங்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயெல்லாம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஒருவருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை, என்ன வந்தாலும் பார்த்துவிடலாம் ஒரு கை. அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் இந்தச் சர்க்காருடைய பெயரும் கெட்டுப்போகும். இல்லையென்று சொன்னால் என்ன ஆகும் என்பது உங்களுக்கே தெரியும். 1964 முதல் 1966 வரை அடித்த கொள்ளை தம்பி பெயரிலே, பிள்ளை பெயரிலே சொந்தக்காரர்கள் பெயரிலே செய்து பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் அவர்களிடத்திலே பல ஸ்தாபனங்கள் இப்பொழுதும் அவர்களுடைய பிடியில் இருக்கின்றன. இதை நீடித்து இருக்க விடுவோமானால் விளைவுகள், எந்த மாதிரியான சட்டத்தைப் கொண்டு வந்தாலும் அதைக் கொஞ்சம்கூட அசைக்க முடியாத அளவுக்குத்தான் இருக்கும். ஆகவே, ஊழல் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் ஆறு மாதங்களுக்குள் விசாரணை செய்து தண்டனை கொடுத்தாகவேண்டும். 1952-53-ல் குடியாத்தத்தில் கோவாப்பரேட்டிங் ஸ்டோர் ஒன்று இருந்தது. அதில் நான்கு பேர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான்கு என்று சொல்லிவிட்டு மூன்று விரல்களைத் தான் காட்டுகிறீர்கள் !

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அதிலே ஒருவர் காலி ! தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு செத்துவிட்டார், அதனால்தான் மூன்று என்று காண்பித்தேன். அதைப் பற்றி 15 வருஷமாக விசாரணை, விசாரணை என்று தான் இருக்கிறது. 20 வருஷக் காலமாக கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய தன்மையிலே இருப்பதை மாற்றிச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சியெடுத்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொணர்வந்திருக்கிற இந்த மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படு

1968 மார்ச் 21] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

கிறேன். குறிப்பாக, கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் முன்னாலே எப்படியிருந்தாலும் இன்றைய தினம் புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கூட்டுறவுத் துறையிலே சில நல்ல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்மூலம் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே 495 கேரடி ரூபாய் அளவுக்குக் கொள்முதலைச் செய்திருக்கிறோம். அதேபோல் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளீன்ற நேரத்தில் உருமலைப்பேட்டை பொள்ளாச்சி போன்ற பகுதிகளில் அங்கே இருக்கிற நிலங்களைச் சீர்திருத்துவதற்காக பரம்பிழுமம்-ஆனியாறு திட்டங்களிலே 4677 ஏக்கர் நிலம் அளவுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 222 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக 17,300 ஏக்கர் நிலம் சீர்திருத்துவதற்கான உடனே இந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையின்மூலம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக வழங்குகின்ற கடன்களில் டிராக்டர்கள், மின்வசைகள் வாங்குவதற்காக வழங்குகின்ற கடன்களில் எங்காவது சிக்கல்கள் இருக்குமோ என்ற அளவிலே அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே சொல்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான சில நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 8-4 என்று இருந்த வட்டி வீதத்தை 7-10 ஆக ஆக்கியதோடு அல்லாமல் கேர் காபிடல் பங்குத்தொகை கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் 2 சதவீதமாகக் குறைத்தும், வில்லங்கம் போன்ற பிரச்சனைகளிலே நல்ல முறை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக நில அடமான பாங்கு கடன் வழங்க வேண்டுமானாலும் ஆண்டுக்கணக்காக ஆகும் என்ற நிலைமையை மாற்றி இப்படிப்பட்ட சில சலுகைகளைச் செய்து தருவதற்காக இந்த அரசு பாராட்டுவதற்கு உண்மையிலேயே நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை கடந்த ஆண்டு புயலால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு அவர்கள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான கால வரம்பை நீட்டிக் கொடுத்த தற்காக மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், பதிவாளர் அவர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை இன்றையதினம் அதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் 20 ஆண்டு காலமாக அது தனிப்பட்ட மனிதனுடைய உடைமையாக ஆக்கப்பட்டதுதான். அதனால் ஏழை விவசாயிகளும், நடுத்தர வகுப்பினரும் அந்தப் பல்வேறு அடைய முடியாத நிலைமை இன்றுவரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஒன்றிரண்டைத் தவிர எந்தப் பகுதியைப் பார்த்தாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஊழல் இருக்கும் நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். ஊழல்கள் இருக்கிற காரணத்தால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன்கள் காலத்தில் கிடைக்க வசதிகள் இல்லை, அதற்கு, கூட்டுறவுச் சட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் இருந்தாலும் தனிப்பட்ட முறையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளி விரும்புகிறேன் இன்றைத் தினம் இருக்கின்ற மூலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் உடனடியாக சூப்பர்சீட் செய்வதன் மூலம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்யமுடியுமென்ற எனது கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றபிறகு விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த மாக்கிம்ம் பாரோயிங் பவரை ரூபாய் இரண்டாயிரத்திலிருந்து, நெல் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு ரூ. 15,000 என்றும், கரும்பு சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு ரூ. 20,000 என்றும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நீண்ட நான்

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

[1968 மார்ச் 21]

கோரிக்கை. அதை நிறைவேற்றி வைக்கும் வகையில் மாக்கிமம் பாரோயிங் பவரை அதிகப்படுத்தியிருப்பதற்காக விவசாயிகள் உண்மையிலேயே வரவேற்பார்கள், பாராட்டுவார்கள்.

மற்றொரு சிக்கல், குறிப்பாக கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகள் உரிய கடனை, உரிய காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதற்கு முன்னாலே சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கரை ஆலைகள் கடனைக் கொடுத்து வந்தார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு சட்டத்திற்கு இணங்க, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு எந்த ஒரு சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சென்டிர்ல் பாங்கியில் தவணை பாக்கி இருக்கும் நிலையில் போதுமான அளவுக்குத் தேவையான நேரத்தில் கடன் கிடைக்காத காரணத்தால் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் ஊக்கம் குறைகிறது. சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலமாக கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் பாங்குத் தடை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட பாங்குகளிடமிருந்து கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றாலும் சர்க்கார் கிராண்டி இருந்தால்தான் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு போதிய காலத்தில், போதிய கடனைக் கொடுப்பதற்கு விதிகளைத் தளர்த்தி சரிவரக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் காரணத்தினால்தான் மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலை நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

நாணயமாக ஒருவர் தன்னுடைய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தி விட்டாலும், ஓரிருவர் சரிவரத்திருப்பிச் செலுத்தாத நிலை இருக்குமானால் மத்திய பாங்குக்குக் கடன் பாக்கி இருக்குமானால் நாணயமாகக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தியவரும் மறுபடி கடன்பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையில் மீண்டும் கடன்பெறும் அளவுக்கு வழிமுறையைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சங்கம் நாட்டிலே பரவலாக இருக்கிறது. முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஒரு சங்கத் தலைவர் ஏழை எளிய விவசாய மக்களுடைய பேரிலே பிழையாகக் கடனைப் பெற்று எடுத்துக்கொண்டு விடுபடுகிறார்கள். கிராமப் பகுதியிலே கையெழுத்துப் போடத் தெரிந்தவர்கள் மிகக் குறைந்த வாகத்தான் இருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கைநாட்டு வைக்கிறவர்களாகத் தான் இருப்பார்கள். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையின் காரணமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, அந்தச் சங்கத் தலைவர் “நான் வாங்கியது ஆயிரம் ரூபாய்தான், மற்றது இந்தக் கிராமத்து மக்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்போது உண்மையில் விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தை வாங்கவில்லை என்றுபுலங்கூர், சட்டப்படி அவர்கள்மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்றி ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் வகையில் வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை இன்று நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சங்கங்களிலும் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் நான் என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தாக, இந்தச் சங்கங்களையெல்லாம் சூப்பர்சீட் செய்துவிட்டுப் புதிதாக ஒரு தோர்தலை நடத்தி அங்கிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நில அடமான வங்கிகளமூலம் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நில அடைமான பாங்குகள்மூலம் கடன் பெறுவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகும் என்ற நிலைமை இன்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக ஓரளவு மாறியிருக்கிறது. இன்று ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அரசாங்கம், நல்ல வழிமுறைகளைக் கொண்ட புதிய சட்டத்தை

1968 மார்ச் 21]

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

உருவாக்கித் தருவதன்மூலம் அவர்கள் நன்மை பெற வழி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் கூட்டுறவு மானியத் தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கும்படியான கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பெரும் பகுதி வேறு எந்தவிதமான சேவையையும் செய்யவில்லை என்றாலும் கூட, அதிகமான கடனை வழங்குவதில் முழுப் பங்கை ஏற்று நடத்தி வருகிறது. நகரக் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும் ஓரளவு பலன் அளித்து வருகிறது.

ஒருசில இடங்களிலுள்ள கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகள் சென்ற காலத்தில், அதிகமான கடன் பளுவில் முங்கிக் கஷ்டத்தில் இருந்த விவசாயிகளை மீட்பதற்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட கடன்கள் கிடைப்பதிலே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களையும், காலதாமதத் தைப்பற்றியும், நமது அரசு மாற்றங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதிர்காலத்திலே விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார்மூலம் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் எல்லாம், கிணறு வெட்டி கடன், பம்பு செட் கடன், டிராக்டர் கள் வாங்கக் கடன் ஆகிய அத்தனைக்கும் இனிமேல் கூட்டுறவு நில அடமான பாங்கு மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் கொடுக்கக் கூடிய காலத்தில், இப்போதுள்ள நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறையால் வழங்கப் படுகிற கடன் குறிக்கோள் நிறைவேற்றவில்லை என்பதைப் புள்ளி விவரங் களோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிக்கோள் 80 கோடி என்று சொல்லப்படுகிறது. 1966-67-ம் ஆண்டு குறிக்கோள் 50 கோடி ரூபாய் குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது. ஆனால் கொடுத்த அளவு 1966-67-ல் ரூ. 31 கோடி 41 இலட்சந்தான். 1967-68-ல் குறிக்கோள் அளவு 58 கோடி, கொடுத்தது 27 கோடி, 92 இலட்சம். கடன் கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் கடன் பெறக் கூடியவர்கள் இல்லை என்று நினைக்க முடியாது. இப்போது கடன் பெறுவதில் உள்ள நிபந்தனைகள் அதிகமாக இருப்பதால் கடன் வாங்கு வது குறைவாக இருக்கிறது. கிராம சொடைபடிகளில் வாங்கக்கூடிய கடன்களுக்கு டெப்பாஸித் தொகை அதிகரித்திருப்பதும் ஒரு காரணம். வட்டி விகிதத்தைக் கூட்டியிருப்பது மற்றொரு காரணம். பங்குத் தொகை களையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். எனக்குமுன் பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல் பெரும்பகுதி மக்கள் தாங்கள் பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தியிருந்தாலும், ஒரு சிலர் செலுத்தாததால் கடனைத் திரும்பச் செலுத்தியவர்கள் கூட திரும்பக் கடன் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர், அதன் தலைவர், அல்லது அதன் செயலாளர்—எல்லா இடங்களிலும் இப்படி இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை—பி.னாமி லோன்கள் போட்டு, பல பேர்களின் பெயர்களில் லோன்கள் போட்டு அவற்றைப் பெற்று அவற்றைத் திருப்பிக் கட்டாத தால்—இப்படிப் பல ஊழல்கள் நடப்பதால்—பலர் கட்டியிருந்தும் கூட திரும்ப அந்தச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கிடைக்காததொரு நிலை இருக்கிறது. ஒரு சிலர் கடன்களைத் திரும்பக் கொடுக்காததால், பலர் கடனைத் திரும்பக்கொடுத்தும் கூட விவசாயிகள் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கடன்பெற்று விவசாய வேலைகளை, விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளை கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்காக இப்பொழுது உமைக்கப் பட்டிருக்கும் கமிட்டி சில மாறுதல்களைச் செய்யும் என்று நினைக்கிறேன்.

புதிதாக சில அடமான பாங்குகள்மூலம் புதிதாகப் பல கடன்கள் கொடுக்கப்போகிறோம். நில அடமான பாங்குகளில் இருந்து கடன்கள் வங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரிலிருந்து ஒரு கடன்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1968 மார்ச் 21]

வாங்கவேண்டுமென்றால், தாசில்தாரிடமிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்து, வில்லங்கசர்ட்டிபிகேட்ஸ் 12 ஆண்டுகளுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தால், இவ்வளவு பெறுமானமுள்ள சொத்து இருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்தால் சர்க்காரிலிருந்து ஸேசாக கடன் பெறமுடிகிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து 5,000 ரூபாய் கடன்பெற ஒரு மனுப் போட்டால் அவர்கள் போடக்கூடிய நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் மிக அதிகமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலம் நமக்கு எப்படிச் சொந்தம் என்பதை ரிக்கார்ட் பூர்வமாக நிரூபிக்க வேண்டும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ள வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்கள் போதாது. நீங்கள் யாரிடத்திலிருந்து வாங்கினீர்கள், அவர்களுக்கு அது எப்படிச் சொந்தம், அவர்கள் குழந்தைகளில் எத்தனை பேர்கள் பெண்கள், அவர் ஊருக்கு அதில் பாத்தியதை இருக்கிறதா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் பூர்த்தி செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் நிபந்தனைகள் இருப்பதுபோல் அதையும் செய்யவேண்டும். பன்னிரண்டு ஆண்டு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்கள், செலத்தின் மதிப்பு என்ன என்பதைப் பார்த்து அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்து அல்லது அந்தந்தக் கிராமத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் விலையை அனுசரித்துக் கடன்கள் விரைவில் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் எவ்வளவு கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் டார்ஜெட் போட்டாலும் அது நிறைவேறுது. ஆகவே நில அடமான பாங்குகளில் இருந்து கடன்கள் கொடுக்கும் விதிகளில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

அதோடு, சர்க்கார் கடனை வசூல் செய்வதில் எப்படி முதல் உரிமை இருக்கிறதோ அதேபோல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கொடுக்கப்படும் கடன்களை வசூலிப்பதில் சர்க்கார் கடனுக்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது உரிமை இருக்க வேண்டும். இப்போது மூன்றாம் மனிதர் கடன் கொடுத்து வசூலிப்பதுபோல்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் வசூலிக்க வேண்டியிருக்கின்றன. முன்னால் யாரிடமாவது வில்லங்கங்கள் இருந்தால் அதுபோகத் தான் மீதி கிடைக்கிற நிலை இப்போதிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் கடன் வசூலிப்பதற்கு முதல் உரிமை வழங்கப்படுவதுபோல், அதற்கு அடுத்த உரிமை இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து பெற்றுள்ள கடன்களை வசூலிப்பதற்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தாங்கள் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை எளிதில் வசூலிக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள், கட்டுப்பாடு பொருள்கள் எல்லாம் தனியார் கடைகளில் கிடைப்பதை விட கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஓரளவு எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பலயிடங்களில் நஷ்டத்திலும் நல்லமுறையில் நடக்காமல் இருப்பதற்கும் காரணம், தனியார் துறையில் அதாவது தனியார் கடைகளில் பல சரக்குகள் வரி இல்லாமல் விற்பப்படும் நிலையிருப்பதுதான். தனிப்பட்ட ஒருவர், ஒரு மூட்டைப்பொருளை 200 ரூபாய்க்கு வாங்கி விற்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர் வரி ஒன்றும் கொடுக்காது, விற்பனை வரியும் விதிக்காது விற்ப்பதால் நான்கு ரூபாய் குறைத்துக் கொடுக்க முடிகிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பொருள்களை விற்பனைசெய்யும்போது வாங்குபவரிடத்திலும் வரி செலுத்தி, அதை விற்கும்போது விற்பனை வரியும் விதிக்க வேண்டியிருப்பதால் நான்கு ரூபாய் அதிகமாகிவிடுகிறது. இவர்கள் கணக்குகளை எழுதிவைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நான்கு ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது என்று தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் சென்று வாங்குகிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவு ஸ்டோர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதோடு கூட, அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய்வரை வருமான வரி இல்லை என்றும் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும்.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆங்காங்கு இருந்தாலும், அவை திறமையாகச் செயல்படவில்லை. காரணம் அதிலுள்ள விதிகள், பங்களி

1968 மார்ச் 21]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

போட்டு அனுப்புவதில் உள்ள காலதாமதம் இவையே. ஆகவே கிராமங்களில் வீடு கட்ட வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொஸைட்டிஸ் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் ஒரு விதியை ஏற்படுத்தினார்கள். அவை ஆங்காங்கே பெயருக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்காமல் அப்படியே நின்றுவிட்டன. காரணம் ஆங்காங்குள்ள காண்ட்ராக்டர்கள் தங்களுக்கு காண்ட்ராக்ட் கிடைக்காது போய்விடுமே என்று பெயருக்கு அவற்றை ஆரம்பித்து அவை செயல்படாமல் நின்று விட்டன. நான் சொல்வது, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு சங்கம் அமைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளை எல்லாம் இந்த லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொஸைட்டிகளை செய்யவேண்டும் என்று நிபந்தனை போடப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்து அந்த சொஸைட்டிகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைகள். கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் பலவிடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் அவை சரியானபடி இயங்கவில்லை. கூட்டுறவுப் பண்ணை ஆரம்பிக்கக்கூடிய காலத்தில் சென்ற கால அரசு ஒன்றை அறிவித்தது. இவ்வளவு மானியம், இவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தவுடனே, நியாயமாக கூட்டுறவுப் பண்ணை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நோக்கத்தைக் கொண்டவர்கள் அதை அமைக்காது சர்க்காரிலிருந்து மானியம் கிடைக்கிறது, கடன் கிடைக்கிறது என்பதற்காக சிலர் அம்மாதிரிப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து கிடைப்பதை பங்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆரம்பித்ததினால்தான் அம்மாதிரிப் போய் விட்டது. ஆகவே, தரிசு நிலங்கள் உள்ள இடங்களை நியாயமாக பாடுபடக்கூடிய மக்களிடம் கொடுத்து, விவசாயிகள் குடியானவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்து அவற்றிற்கு விசேஷ சலுகைகளை அளித்து கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் சிறந்த முறையில் பணியாற்றும் விதத்தில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விவசாயிகளை கூட்டாகச் சேர்த்து சங்கங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். சிறிய விவசாயிகளினால் ட்ராக்டர் வாங்க முடியாது. ஆனால் முறையமுறையில் இனி நாம் விவசாயம் செய்ய முடியாது. நவீன விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாண்டால்தான் நாம் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். ஆகவே அந்த முறையில் விவசாயிகள் சேர்ந்து கூட்டுறவு பண்ணைகள் ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு ட்ராக்டர் வசதி போன்ற வசதிகளை அளிக்கவும் விசேஷ சலுகைகள் அளிக்கவும் தற்போதுள்ள ஷரத்துக்களை மாற்ற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள். இன்று அதில் இருப்பவர்கள் கடன் பெறுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் கடன் பெற செல்லும்போது, ஆஸ்தி கணக்கிடும்போது அவர்கள் வேறு மில்களில் அல்லது வேறு தொழில்களில் மூலதனம் போட்டிருந்தாலும் அதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கட்டிடம் இருந்தாலும் அதற்கு 60,000 ரூபாய் கூட மதிப்பு போடுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையிருப்பதால் அதி லுள்ளவர்கள் கடன் பெறுவதில் கஷ்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அதனால் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் படுத்துவிட்டன. அந்த நிபந்தனைகளை மாற்ற வேண்டும்.

கடைசியாக சூப்பர் மார்க்கெட்ஸ். அவை இப்போது எல்லா நகரங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்கு சென்றால் சரியானபடி வருபவர்களைக் கவனிக்க ஆட்கள் இல்லை. தனிப்பட்டவர் கடைக்குச் சென்றால் தங்கள் வியாபாரம் பெருகவேண்டுமென்று விசேஷமாகக் கவனிப்பார்கள். அதேபோல் இங்கும் அக்கறை செலுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[1968 மார்ச் 21]

* திரு. சொ. கோவிந்தராசன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது கூட்டுறவு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசும் வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

காங்கிரஸ்காரர் வரவேற்றுப் பேசிய மானியங்களில் இதுதான் முதல் மானியம் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மானியத்தைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பணக்காரர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள் என்பது உண்மை, அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம், ஊழல்கள் பல நடந்திருக்கின்றன, ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம், சங்க நிர்வாகத்தில் பணியாற்றுபவர்கள் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள், ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்ற முறையில் அத் தீர்மானமும் ஒத்துக்கொண்டு இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியை மட்டும் வரவேற்றுப் பேசுகிறேன். அதை எண்ணும்பொழுது, கூட்டுறவு இதுவரையில் எங்கள் கையில் இருந்தது, நீங்கள் வந்து இனி மேல்தான் அதைத் திருத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டு இந்த அவையை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிரண்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு வார விழா என்று ஒரு விழா நடப்பது உண்டு. ஒவ்வொரு சங்கமும் கூட்டுறவு வார விழா நடத்தும்பொழுது குறிப்பிட்டவர்களை அழைப்பார்கள். அவர்கள் மட்டும் அதற்குச் செல்வார்கள். அவர்கள் சென்று அந்த கட்டத்திற்குள்ளே உட்கார்ந்தவுடன் அங்கு சிறு விருந்து ஒன்று நடக்கும். அது முடிந்தவுடன், இதுதான் கூட்டுறவு வாரவிழா, கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு எல்லோரும் போய் வாருங்கள் என்று சொல்லி விடுவார்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டு, “என்ன ஐயா, இதுதான் கூட்டுறவு வாரவிழா” என்று தற்செயலாகப் போன நான் கேட்கக்கூடிய நிலையில் தான் அது நடந்தது.

அதேபோன்று தமிழ்நாடு கூட்டுறவு யூனியன் ஒரு விழாவைக் கொண்டாடும். அதற்கும் அழைப்பு அனுப்பும் வழக்கம் உண்டு. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு எனக்கு அழைப்பு வந்து, அந்த அழைப்பில் 3 மணிக்கு கூட்டம் கூடுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. நான் சரியாக 3 மணிக்கு புதுக் கட்டிடத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தேன். அப்பொழுது எல்லோரும் திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நான், “என்ன ஐயா, 3 மணிக்கு என்று போட்டிருக்கிறதே, அதற்குள் முடிந்துவிட்டதா” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “எல்லாம் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். போனதும் சாப்பிட்டோம், இப்பொழுது வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். மிக்க வேதனையோடு அவர்களைக் கேட்டேன், “இங்கு யாரும் பேசவில்லையா, கோரிக்கையைக் கூட எடுத்து வைக்க யூனியனில் இடமில்லையா?” என்று கேட்டு மிக்க வருத்தத்தோடு திரும்பினேன். “இதற்காகத்தான் பணம் செலவழித்துக் கொண்டு மதுரையிலிருந்து வர வேண்டும், இந்த காபி சாப்பிடுவதற்காகவா அங்கிருந்து வர வேண்டும், இதை அங்கேயே சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாமே” என்று வருத்தப்பட்டு திரும்பினேன். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் சர்வ சாதாரணமாக சென்ற ஆண்டுகளில் நடந்து வந்திருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது அரசு வந்தபிறகு, கூட்டுறவில் நடைபெற்றிருக்கின்ற கையாடல்கள், கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளில் விற்காமல் தேங்கியிருக்கக்கூடிய சாமான்கள், கணக்குகளில் ஏற்பட்ட சில ஊழல்கள் பற்றி கண்டு பிடித்துத் தற்சமயம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு சிலர் தண்டிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த அளவிற்கு இப்பொழுது இந்தத் துறையில் விடுவிறப்பு ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்தத் துறையைக் கண்டால் பயப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. சொ. கோவிந்தராசன்]

மதுரை மாவட்டத்தில் மதுரை வட்டத்திலுள்ள மதுரை மாவட்ட கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர்கள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு அங்கிருக்கக்கூடிய உரப்படி விநியோகத்தை தாலுக்கா மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மொத்த விற்பனையை மதுரை சூப்பர் மார்க்கெட்டிற்கு மாற்ற வேண்டும். இப்பொழுது கொஞ்சம் பங்குத் தொகை வசூல் செய்யப்பட்டு மேலும் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. மேலும் அதிகப் பங்குத் தொகை வசூல் செய்ய முடியுமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனவே, இதை சூப்பர் மார்க்கெட்டிற்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அலங்காநல்லூர் பக்கத்தில் தேசிய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஓடிவிடும், அப்பொழுது ஓடிவிடும், தேர்தல் நேரத்தில் ஓடிவிடும் என்று முன்பிருந்த தலைவர் வாக்குறுதி கொடுத்தார். அதற்குப் போட்ட எஸ்டிமேட் ஒன்று, இப்பொழுது செலவழிக்கப்பட்டிருப்பது ஒன்றை கோடி, இப்பொழுதுதான் அது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஊழல்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பெரிய அறிக்கையொன்றைத் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதன்மீது யாதொரு நடவடிக்கையும் சென்ற சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. அதைத் திரும்பவும் மறுபரிசீலனை செய்து சென்ற குழுவினரின் தலைவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து பணத்தை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை நகரிலுள்ள கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நிர்வாகிகளாக உள்ள சங்கங்கள் அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைக்காமல் அரசு ஆணைக்கு புறம்பாக நடக்கவும், அதற்கு ஆதரவாக ஒரு சட்டக்குழு என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பை அமைத்து கைத்தறியின் வளர்ச்சிக்கு பங்கம் விளைவிக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்தபடி சட்டக்குழுவை மாற்றியமைக்கும் படி மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரையிலுள்ள ஹோட்டல்காரர்கள் பண்டங்களின் விலையைத் தம் மிச்சைபோல ஏற்றி வருகிறார்கள். இதைத் தடுக்க மதுரையிலே ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவு நுகர்வோர் சங்கம் அமைத்து, பிளாக் மார்க்கெட்டைத் தடுத்தி, அத்தியாவசியமான பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கவும், தின்பண்டங்களை இதிலே குறைந்த விலையிலே கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு இலாக்கா ஊழியர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அயல் பணியின் நிமித்தம் பணி செய்யும்போது அவர்களின் கடின உழைப்பைக் கருதி முன்பு அளித்த அயல் பணிப் படி அதாவது “ஃபாரின் சர்வீஸ் அலவன்ஸ்” 25 சதவிகிதத்தை சங்கங்களின் நிதியிலிருந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு உப பதிவாளர்களுக்கும், துணைப் பதிவாளர்களுக்கும் இடையில் தாசில்தார் நிலையில் ஒரு புதிய பதவியை உருவாக்கி, பதவி உயர்வுக்கு வழிவகை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அகில இந்திய கூட்டுறவு இலாகா சீரமைப்பு கமிட்டியின் பரிந்துரைக்கு இணங்க சி.எஸ்.ஆர்.களின் சம்பள விகிதத்தை 375—25—800 என்ற வீதத்தில் மாற்றியமைக்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு அலுவலர்களின் சங்க பிரதிநிதிகளில் ஒருவரையோ அல்லது இருவரையோ தற்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு கமிட்டியில் சேர்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அவ்வாறு செய்து அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்குத் தக்க இடமளிக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சொ. கோவிந்தராசன்]

[1968 மார்ச் 21]

சென்னை மாநில மத்திய கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்தில் தேங்கியிருந்த ரூ. 28 லட்சம் பெறுமான பழைய சரக்குகள், தற்சமயம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சேலம் சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதின் நோக்கத்தினை மறுபரிசீலனை செய்ய தனிக்கமிட்டி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதில் நடந்துள்ள ஊழல்களுக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை மாவட்ட கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக சீனி, கோதுமைப் பண்டங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவுத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றங்களைச் செய்ய முடியுமென்ற நம்பிக்கையோடு அதில் விறுவிறுப்போடு வேலை பார்த்து கூட்டுறவு முறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கித்தரவிருக்கும் அமைச்சரவர்களையும், பதிவாளரையும் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசீவன் : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவியக்கம் சம்பந்தமாக என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். புதிய சர்க்கார் வந்த பிறகு இந்தத் துறையில் புதியதொரு விறுவிறுப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவியக்கத்தை நல்லமுறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டால் இன்றைக்கு சமூகத்திலே வளர்ந்து வரும் சமத்துவ எண்ணம், அதைச் செயல்பூர்வமாக ஆக்குவதற்கு மிக்க வசதியாக இருக்கும். வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் நம்மைப் போல ஜனத்தொகையில் ஏராளமாகவும், வளர்கின்ற வாய்ப்புகள் குறைவாகவும் உள்ள நாடுகளில் இதபோன்ற கூட்டுறவுகளை எல்லாத்துறைகளிலும் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக அவர்கள் பூரணமான பலனை எய்திவருகிறார்கள். அதை உதாரணமாகக் கொண்டு இந்த நமது மாநிலத்தைப்பொறுத்தவரையில் நமது கூட்டுறவியக்கத்தை இன்னும் சிறப்பாக வலுப்படுத்த முயற்சியெடுக்க வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கிற முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன். உதாரணமாக அமைச்சரவர்கள் முதலிலே முன்னுரையாகச் சொல்லும்பொழுது குத்தகையாளர்கள் விவசாயிகள் அடிப்படையிலும் கடன் வசதி கொடுக்க இருக்கிறோம் என்றார்கள். இதுவரையிலே நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கூட்டுறவியக்கத்தில் நிலபுலன் உள்ளவர்கள் பரிபூரணமாக நிரம்பியிருந்தார்கள்.

இன்றைக்கு இந்த அளவிலே மாறுதல் ஏற்படுத்தி வருவது மனப் பூர்வமாக பாராட்டுக்குரியதாகும். ஆனாலும் இன்னும் இந்த இயக்கத்தை வேகமாக சீர்திருத்தியாக வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த இயக்கம் ஏகபோகமாக ஒரு சிலருடைய கையிலே இருக்கிற காரணத்தாலே பெருவாரியான மக்களுக்கு அவநம்பிக்கையும் அருவருப்பும் இருக்கிறது. அந்த அவநம்பிக்கையும் அருவருப்பும் தீர்ந்தால்தான் எல்லோரும் இதிலே பங்கேற்றுகொண்டு, இந்த நாட்டையும், இந்த மாநிலத்தையும் உயர்த்துவதற்கு அதைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். அதை வேகமாகவும் விரைவாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன்மூலம் தான் கிராமத்திலே ஒரு சிறந்த புரட்சியை உண்டுபண்ண முடியும் என்பதிலே கொஞ்சமும் சந்தேகம் கிடையாது.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு சிலருடைய ஏகபோகமாகவும், விருந்து பீடமாகவும்தான் இருந்ததே தவிர, தொழிலாளிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் பயன் உள்ள இயக்கமாக இருக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு திரு. சந்தானம் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. கமிட்டி என்று சொன்னாலே அது தள்ளிப்போடுவதற்கான முயற்சி என்ற நிலையிலே முன்பெல்லாம் கமிட்டி இருந்தது. அந்த முறையிலே இந்த கமிட்டி இருக்கக்கூடாது. இந்த கமிட்டியானது விரைவான நடவடிக்கை எடுத்து, விசாரணை செய்து இதைப்பற்றி ஒரு

1968 மார்ச் 21]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

முடிவுக்கு வரவேண்டும். முடிவு வந்ததற்குப் பின்னால் எவ்வளவு வேகமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக இது செய்யப்படுமென்பதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். இருந்தபோதிலும் அந்தக் கமிட்டியினுடைய வேலையைத் துரிதப்படுத்தி எவ்வளவு வேகமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஆளும் கட்சியாக கர்ங்கிரஸ் இருந்தபோழுது அவர்களுடைய ஆதிக்கமே இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பரவலாக இருந்தது. இன்றைக்கும் பரவலாக அவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் இதே முறையை இப்பொழுது வந்துள்ள புதிய அரசாங்கமும் மேற்கொள்ளக்கூடாது. ஏதோ, அவர்கள் இருந்தபோழுது அவர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது வேறு கட்சி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு மனோபாவம் இருக்கக்கூடாது. இதற்குப் பதிலாக, பாமர மக்கள் அதில் புகுகின்ற அளவுக்கு தங்கள் கட்சிக் கொள்கையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் தங்கள் கட்சிக்கொள்கை அதில் புகாமல் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கடுத்தாற்போல், இப்பொழுது கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்களிலே விவசாயிகளுக்கு ஒருவகையான கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முன்பிருந்த முறைப்படி தச்சர்கள், கொல்லர்கள், மண்பாண்டம் செய்பவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் அதே கூட்டுறவு சங்கங்களிலே கடன் வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அது இப்பொழுது இல்லை என்று நான் அறிகிறேன். அதை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இவர்களெல்லாம் விவசாயிகளோடு சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள், கிராமங்களிலே கடன் பெறுவது என்று சொன்னால் மிகக் கடினம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வளர்ந்து வருகிற பொருளாதாரத்தின் காரணமாக கடன் கொடுப்பதே பெரும் தொல்லையாக இருந்தது. ஆகவே, அவர்களுக்கும் நாம் செய்யக்கூடிய அளவுக்குக் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மிக அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அவைகளினுடைய கணக்குகளை எல்லாம் எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அதனுடைய வளர்ச்சி உற்சாகம் அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. அதற்குக் காரணம் அங்கங்கே இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலைகள், அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய போட்டி மனப்பான்மைகள் இவைகளெல்லாம் சேர்ந்துதான் அவைகளினுடைய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். என் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை அமராவதி சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. 4 ஆண்டுகாலம் அது நல்ல முறையிலே நடத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே அதை நடத்தியவர்களுக்குள்ளே ஏற்பட்ட சர்ச்சைகள் காரணமாக விசேஷ அதிகாரி ஒருவரின் கையிலே அது ஒப்படைக்கப்பட்டது. விசேஷ அதிகாரி பொறுப்பேற்று நடத்திய பின்னால் 50 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கு காண்பித்தார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வது சாதாரண அதிகாரியைப் போட்டு, அவர் கீழே சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்ல அவர்களின் கீழே விவசாயிகள், மற்றவர்களுக்கு இவர்களை யெல்லாம் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழும் போட்டு, அந்த சர்க்கரை ஆலையை நடத்தவேண்டும். சர்க்கரை ஆலைகளிலே ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லைகளைப் பற்றி எனக்கும் தெரியும். காரணம், சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கொடுப்பதைவிட, அதை வெல்லமாக அடித்தால் விவசாயிகளுக்கு அதிக இலாபம் கிடைக்கிறது. இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் கரும்பை அதிகமாக சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்ச்சிகரமான முறையிலே நடத்துவதற்குச் சந்தர்ப்பம்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 மார்ச் 21]

இருக்குமானால் நிச்சயமாக இலாபம் வராவிட்டால்கூட, நஷ்டம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, கூட்டுறவு ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக அமராவதி சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில் புதிய நோக்கத்தோடு காரியங்களைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் இத்துடன் என்னுடைய கருத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது அதனுடைய நோக்கங்களைப் பற்றி நினைவிற்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் “Each for all; all for each” என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் எல்லோரும் உயரிய முறையிலே சேர்ந்து செய்யக்கூடிய ஒரு முக்கியமான இயக்கம் இது. தனக்குத் தானே உதவி, பரஸ்பர உதவி, சிக்கனம் என்ற மூன்று நோக்கங்களையும் கொண்டது இந்த இயக்கம். அது மட்டும் அல்ல, ஏழை எளியவர்களுக்காகவே, குறிப்பாக கிராமப்புறத்திலே வாழக்கூடிய விவசாயிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு இயக்கம் இது. மூலதனத்தைப்போட முடியாத அந்த விவசாயிகள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பின் மூலமாக பரஸ்பரம் உதவிக்கொள்ளுவதன் மூலமாகவும் அரசினரின் உதவியின் மூலமாகவும் சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் இது. அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் அது இயங்குகிறதா என்று பார்த்தால் அப்படியில்லையென்று எனக்கு முன்பு பேசி அனைவரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்போது கூறினார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கும் பாமரமக்களுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம். மூலதனத்தைப் போட முடியாதவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம். இன்றைக்குப் பெரிய ஆதிக்கக்காரர்கள் கையில் சிக்கிக்கொண்டிருப்பதையும் அதன் காரணமாக அவர்களுக்குத் தேவையானதை அடைகின்ற ஒரு கருவியாக மாறி இருப்பதையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களைக் களைந்து, அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அரசு சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலேயாவது அல்லது சட்டத்தை தீவிரமாக அமுலாக்கக்கூடிய முறையிலாவது எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு ஆதிக்கக்காரர்கள் இதில் வருவதன் காரணமாகத்தான் பல குறிப்பிட்ட இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த சில கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கக் கூடிய சில நிலைமைகளை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் அவைகளில் ஊழல்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் ஆன பிறகும் கூட அது தீர்க்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் ஒரு பால் சொஸைட்டி இருக்கிறது. குயிலாபாளையம் பால் சொஸைட்டி என்று பெயர். அந்த பால் சொஸைட்டியின் மூலம் பல பேர் பணம் கடன் பெறுவது உண்டு. அப்படிப்பட்ட கடன் மற்றவர்களுடைய பொய்க் கையெழுத்தைப் போட்டு, அவர்களின் பெயரால் அச்சங்கத்தின் தலைவர் பணம் வாங்கியுள்ளதாக புகார். கிட்டத்தட்ட 24,000 ரூபாய்க்கு மேல் அந்த பால் சொஸைட்டியில் 24 பெயர்களின்பேரில் பணம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று அந்த 24,000 ரூபாய்களைப் பெற்றதற்காக அந்த 24 பேர்களுக்கு நோட்டீஸ் போடும்போது—அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு புகார் மனு அனுப்பினார்கள். அந்த சொஸைட்டியினுடைய தலைவர் பல்வேறு சொஸைட்டிகளுக்குத் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர். நண்ட நெடுங்காலை மாகவே கிட்டத்தட்ட ஒரு 10 ஆண்டு காலமாக பல்வேறு சொஸைட்டிகளுக்குத் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர். அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய ஒரு கிரெடிட் சொஸைட்டியின் தலைவர். கடலூர் கோவாப்பரேடிப் பில்லிங் சொஸைட்டியின் தலைவர். இப்படி பல சொஸைட்டிகளுக்குத் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர். இந்தக் காரணத்தினால் கடந்த காலத்தில்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

அவர் தவறுகளைச் செய்யும்போது எப்படியெல்லாம் அந்தத் தவறுகளை மறைக்க முடியுமோ அந்த முறையில் மறைப்பதற்கும், அதைக் கண்டு பிடிக்காமல் இருப்பதற்கும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டதோ, அந்த முயற்சியை இந்த அரசு வந்த பிறகும் செய்துகொண்டிருக்கிறார். “என் பேரில் எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் பார்க்கிறேன், எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் என்னை அசைக்க முடியாது. அதில் நான் பழக்கப்பட்டவன், அந்த வித்தையில் நான் கைதேர்ந்தவன்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தப் பிரச்சினை அரசுக்கு வந்து, அந்த மில்க் சொஸைட்டியின் ஊழல்கள் போலீஸால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே, மில்க் கமிஷனர் அவர்கள் தலையிட்டு, இது மில்க் சொஸைட்டி, ஆகவே இதைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டாமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். உடனே நான் இதைப் பற்றி மில்க் கமிஷனரைச் சந்தித்துப்பேசினேன். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நானும் நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை சந்தித்துப் பேசினோம். அதற்குப் பிறகு ஐ.ஜி.யை சந்தித்து நான் அதுபற்றிப் பேசினேன். இவைகளுக்குப் பிறகும்கூட இன்றைக்கும் அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத அளவுக்கு ஸ்தம்பித்து இருக்கிறது. எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கடலூரில் இருக்கக்கூடிய பில்பிங் சொஸைட்டி பலவேறு பெயர்களில், அதாவது வில்வராயநகர், சுப்பராய நகர், சூசை நகர் என்றெல்லாம் இடங்களை வாங்கி, அந்த இடத்திற்கு மராமத்து செய்வது, பழுது பார்ப்பது, ரோடுகள் போடுவது போன்ற வேலைகளுக்கு, அந்த இடத்தை வாங்கின விலையைவிட அதிகமாக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 1½, 1½ லட்சம் வரையில் கணக்குக் காட்டமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த பில்பிங் சொஸைட்டியின் தலைவராக உள்ள அதே நபர்தான் இதுமாதிரி மில்க் சொஸைட்டிகளிலும், கிரெடிட் சொஸைட்டிகளிலும் இப்படிப்பட்ட ஊழல்களைச் செய்கிறார். இதனால் கோவாபரேடிவ் இயக்கத்தின் பேரிலேயே அந்தப் பகுதி மக்கள் நம்பிக்கையை இழக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சொஸைட்டிகளிலெல்லாம் லட்சக்கணக்கான பணம் கையாடப்பட்டிருக்கிறது. மிஸ்அப்ரோப்பிரியேஷன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. பொய்ச் கையெழுத்து போடப்பட்டிருக்கிறது. ஃபோர்ஜரி நடந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் பற்றி விசாரணை நடத்தப்பட்டு தக்க தண்டனை வழங்கப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த இயக்கத்திலேயே மக்களுக்கு நம்பிக்கை போய்விட்டது. என்ன காரணத்தினாலோ குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்படவில்லை. நான் என்ன குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், எப்படிப்பட்ட செல்வாக்குள்ள நபராக இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், சொஸைட்டிகள் முழுவதும் மூடப்படக் கூடிய மோசமான சூழ்நிலை ஏற்படும். அவர்களால் மேலும் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் கையாடல் செய்யப்படும் அபாயம் நேரிடும் என்பதை நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தோழர் குறிப்பிட்டதுபோல, கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகளில் ஊழல்கள் நடந்தால், உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், கோவாபரேடிவ் இயக்கமே நாட்டில் வளர முடியாது, நசித்துப்போய்விடும். அது மட்டுமல்ல, அதனால் பல மோசமான விளைவுகளும் ஏற்படும்.

இதில் இன்னொருவிதமான சில வேலைகளும் நடக்கின்றன. கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்கில் (ஸவுத் ஆர்க்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட்) ஏற்கனவே தலைவராக இருந்தவர், செல்வாக்கு வாய்ந்தவர், காங்கிரஸ் தலைவராகக் கூட மாநில மட்டத்தில் அறிமுகமானவர். துரதிருஷ்டவசமாக அவர் இப்பொழுது இல்லை, அவர் பல நபர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி—அவர் பொய் கையெழுத்துப் போடவில்லை—அத்தனை பேர்களிடமும் கையெழுத்து வாங்கி ரூ. ஆறு லட்சத்திற்கு மேலாக கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்கிலிருந்து கடன் பெறப்பட்டது. திடீரென்று அவர் இறந்துவிட்டார். இப்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1968 மார்ச் 21]

பொழுது ரூ. ஆறு லட்சத்திற்கும் கையெழுத்துப் போட்ட நபர்கள்— ரூ. 60,000, 50,000, 30,00 என்று இப்படி கையெழுத்துப் போட்ட அத்தனை பேர்களும் இன்றைக்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு விதம். இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் என்ன? ஆடித் ஒரு பரிகாரம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த ஆடிட்டைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அந்த டிபார்ட்மென்டில் இருக்கக்கூடிய ஆடிட்டரே ஃபிரிக்குவெண்டு ஆடிட் செய்வதற்குப் பதிலாக மாநில ஆடிட்டர்-ஜெனரலின் கீழே இருக்கக்கூடிய ஆடிட்டர்கள் பல்வேறு இலாகாக்கள் பூராவையும், அதிலும் குறிப்பாக கோவாபரேடிவ் இலாகாவை ஆடிட் செய்தால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு இலாகாவில் இருக்கிறவர்களே அந்த இலாகாவை ஆடிட் செய்தால், அதில் சில சிரமங்கள் ஏற்படலாமே என்று சந்தேகப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கம் கோவாபரேடியில் மில்க் சொஸைடி, இன்னொரு பக்கம் பிஷர்மென் சொஸைடி, இன்னொரு பக்கம் ஹவுஸ் பில்டிங் சொஸைடி, இப்படி இருக்கிற சொஸைடிகளெல்லாம் இன்றைக்கு மாநில கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ராரின் கீழ் இருக்கிறதா, அவரால் கண்காணிக்க முடிகிறதா என்று சொன்னால், அதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், மில்க் சொஸைடியில் ஏதாவது தகராறு என்றால், அது மில்க் கமிஷனருக்கு வருகிறது. பில்டிங் சொஸைடியில் ஏதாவது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தால், ஹவுஸிங் போர்டு சேர்மேன் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். பிஷர்மென் கோவாபரேடிவ் சொஸைடியாக இருந்தால், அதை டைரக்டர் ஆஃப் பிஷரிஸ் கண்காணிக்க வேண்டும். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சொஸைடியாக இருந்தால், இண்டஸ்ட்ரீஸ் டைரக்டர் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். கைத்தறி சொஸைட்டியில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டால் அதைக் கைத்தறி இலாகா டைரக்டர் கவனிக்க வேண்டும். இம் மாதிரி பல்வேறு சொஸைடிகளை அந்தந்த இலாகாவை நிர்வகிப்பவர்கள் கவனிக்கிற காரணத்தினால், கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் இந்த சொஸைடிகளைக் கண்காணிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படி இருக்கலாமா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், இப்படிப் பல்வேறு இலாகாவைச் சேர்ந்த பல்வேறு சொஸைடிகளையும் கண்காணிக்க, ஒவ்வொரு இலாகாவைச் சேர்ந்த சொஸைட்டிகளுக்கும் ஒரு ஜாயிண்டு ரிஜிஸ்ட்ரார் மாநில கூட்டுறவு இலாகாவிலிருந்தே போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த இலாகாவில் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடிய பல காரியங்களும் இருக்கின்றன. ஸ்கூட்டர்ஸ் அண்டு அலைட் வெஹிகிள்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைடி ஒன்று ஆரம்பிக்க 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 9-ம் தேதி அப்ளிகேஷன் வந்தது. இன்றுவரை அதை ரிஜிஸ்டர் பண்ணை ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஏதாவது அப்ளிகேஷனில் தவறு இருக்குமானால், வேறு விதமான டிபெக்ட்ஸ் இருந்தால், அப்ளிகேஷனைத் திருப்பி அனுப்பி, அதை ரெக்டிபை பண்ண வேண்டும் என்று அரசாங்க டெப்யூடி ரிஜிஸ்ட்ராரோ அல்லது மாகாண ரிஜிஸ்ட்ராரோ கூறியிருக்கலாம். அதுவும் இல்லாமல் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, தொழிற்சாலைகளிலுள்ள கான்டின்ஸ் கோவாபரேடிவ் பேஸிஸில் நடத்தப்படுகின்றன. இதெல்லாவற்றையும் விட, ஒரு முக்கியமான விஷயம், நெய்வேலியில் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் ஒன்று நடக்கிறது. அந்த ஸ்டோர்ஸ் இன்று மூடப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த ஸ்டோர்ஸ் மூடப்படுமேயானால், அதிலே வேலை செய்யக்கூடிய 200, 300 தொழிலாளிகளுக்கு வேலை போகும் என்பது மட்டுமல்ல. நெய்வேலி நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய கிட்டத்தட்ட 60,000, ஒரு லட்சம் மக்கள் சாமான்களை நியாயமான விலைக்கு வாங்க முடியாத நிலை ஏற்படுவிடும். இந்த ஸ்டோர்ஸை டெப்யூடி ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களும், திருச்சி ஜாயிண்டு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களும் பார்வையிட்டு, பல்வேறுவிதமான டிபெக்ட்ஸ் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. இன்னும் கூட அந்த கோவாபரேடிவ்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

ரேடிவ் இயக்கத்தை நடத்தக்கூடியவர்கள் அந்த டிபெக்ட்மைஸ் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அது பொதுத் துறையிலே நடத்தக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம். அந்த ஸ்தாபனத்திலுள்ள நிர்வாகிகளும், இந்த ஸ்டேர்ஸில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். நெய்வேலி கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளும் இதில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்துகொண்டிருந்தும், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்த ஸ்டேர்ஸ் நடைபெற்று, அது மூடப்பட்ட கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறது. அந்த ஸ்டேர்ஸ் மூடப்பட்டால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் எந்த சாமானை எந்த இடத்தில் வாங்குவது என்று புரியாமல், சாமான்களை நியாயமான விலைக்கு வாங்க முடியாத ஒரு மோசமான நிலை ஏற்படும்.

அதே மாதிரி எண்ணூரில் ஈ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனியில் கோவாப் ரேடிவ் காண்டன் நடக்கிறது. அந்தக் கம்பெனியின் நிர்வாகஸ்தர்கள் அதிலே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையின் ஜெனரல் மாநேஜர் அதன் தலைவர். லேபர் ஆபீஸர் அதனுடைய செகரடரி. அப்படியிருந்தும், அது சரியான முறையில் நடத்தப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் கவர்ன்மெண்டு பிரவில் ஒரு காண்டன் நடைபெறுகிறது. அதிலுள்ள அதிகாரிகளும் அந்தக் காண்டனில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அந்தக் காண்டனைப் பார்வையிட்டு, டிபெக்ட்மைஸ் பாயிண்டு அவுட் செய்த பிறகும் கூட, அது சரியான முறையில் நடக்காத சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கெல்லாம் பரிசாரம் காணவேண்டுமென்று சொன்னால், உடனுக்குடன் இந்த இயக்கத்தில் ஏற்படும் ஊழல்களை விசாரித்து, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். லட்சக் கணக்கான ரூபாய் புழங்கக்கூடிய இடத்தில் மிகவும் பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய இந்த இலாகாவில் பணம், சாமான்கள், லட்சக் கணக்கில் கையாளப்படுகிற இந்த இயக்கத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஊழல்களை அரசாங்கம் நிச்சயம் உடனுக்குடன் விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், மோசமான விளைவுகளை அது உண்டுபண்ணும். அரசாங்கத்தின் மீதே தவறான கருத்து ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் வரும். இதனால் மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தைரியமாகப் பணம் கையாடல் செய்யப்பட்டு சொஸைடிகள் மூடப்பட்டகூடிய சூழ்நிலைதான் உருவாகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நான் மேலே சொன்னபடி, குறிப்பாக இந்த மில்க் சொஸைடி விஷயத்தில் ஏன் இந்தத் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே நேரிடையாகத் தலையிட்டு விசாரித்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சி சார்பாக கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் நம் மாநிலத்தில் மாததிரம் அல்ல, இந்தியா தேசம் பூராவும் கூட்டுறவு மூலமாகவே எல்லாத் தொழில்களும் நடைபெற வேண்டும் என்ற ஒரு பொதுக் கொள்கையே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கொள்கையாக அமைந்த ஒரு பொதுவான திட்டம். அமைச்சர் அவர்கள் துவக்க உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் இடமில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். எந்த ஒரு பொது ஸ்தாபனமும் கட்சி பாடுபாடின்றி பொது நோக்கோடு நடந்தால்தான் அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் எல்லோருக்கும் பலன் அளிக்கக்கூடிய திட்டமாக இருக்கும் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் நம்முடைய மாநிலத்தில் சிறந்த முறையிலே வளர்ந்திருக்கிறது என்பதிலே கொஞ்சம்கூட ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது. எனென்றால், கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 50, 60 ஆண்டுகள் ஆகின்றது. இந்த 50, 60 ஆண்டுகாலத்தில் இந்த இயக்கம் நன்றாக மக்களிடையே பரவலாக, குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே, விவசாய மக்களிடையே 10, 16 ஆண்டுகளுக்குள்

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1968 மார்ச் 21]

ப.வ.
4-30

ளாக அதிகமாகப் பரவியிருக்கிறது என்பதிலே கொஞ்சம்கூட ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது. என்னுடைய ஹரூர் தாலுகாவிலே 1954-ல் தாலுகா அளவிலே ரூ. 7 லட்சத்திற்கு லேவாதேவி செய்யக்கொண்டிருந்த ஒரு பூனியன் இன்றைக்கு ரூ. 85 லட்சத்திற்கு லேவாதேவி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்றால், இந்த மாநில கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், நடைமுறையிலே, அப்படி வளர்ந்திருக்கக்கூடிய சங்கத்தில் விவசாயிகள் 100-க்கு 100 அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கம். அப்படி அந்த அந்தப் பகுதி மக்கள், குடும்பத்தோடு கூட்டுறவு நாணய சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்கிற தீவிர திட்டம் இருந்தும், இன்றைக்கு 80 அல்லது 85 சத விசத மக்கள்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு விவரம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி 85 சத வீதம் பேர்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்தும், அதிலிருந்து கடன் பெறக்கூடியவர்கள் அதில் 30 சத வீதம் தான். அவர்களால்தான் பலன் அடைய முடிகிறது என்கிற ஒரு விவரமும் என்னிடம் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு விவசாயிகள் முழுக்க முழுக்க பூராவும் கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய நன்மைகள் சரிவர அடையவில்லை என்பதும் தெரிகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தால் விவசாயிகள் எல்லோரும் பலனடைய வேண்டும் என்றால், கிராமந்தோறும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் முறையில் இரண்டு மூன்று பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு நாணயச்சங்கம் என்று இருக்கிறது. அது போதாது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒன்று என்று அமைத்தால்தான், எல்லோருக்கும் கடன் தரக்கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். இன்றைக்குக் கடன் வடங்கும் முறையில் விவசாயிகளுக்குக் குறுகிய காலக் கடன், மத்திய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன், என்று வகையில் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதிலே விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பயிருக்கு, என்ன பயிர் சாகுபடி செய்கிறதோ அந்தப் பயிரின் பேரில், ஏக்கருக்கு இவ்வளவு விகிதாசாரம் என்ற முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் திட்டத்தில் ஒரு விவசாயி கடன் பெற வேண்டுமென்றால், ஒரு ஏக்கருக்கு மணிலா, நெல் என்று பயிர்களைச் சாகுபடி செய்கிறான் என்றால், விகிதாசார முறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவுதான் என்று இருக்கிறது. அதிலே உரமும் சேர்த்து வாங்க வேண்டும் என்றும் திட்டம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் அப்படிக் கடன் வாங்க வேண்டும் என்றால், மத்திய சங்கத்தின் கிளையில்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கும். அந்தக் கிளைச் சங்கத்தில் கடன் வாங்க 20, 30 மைல் தூரம் போய் கடன் பெற வேண்டியிருக்கிறது. கடனைப் பட்டுவாடா எடுக்கும்போது, கூடவே உரத்தையும் பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த உரத்தை எடுத்தால்தான் கடன் தொகையைப் பெற முடியும். ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒருவன் கடன் மனுப் போடுகிறான் என்றால், விகிதாசாரப்படி உரத்தையும் எடுக்க வேண்டிய திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அப்படி உரம் கொடுக்கும் திட்டத்தில் சங்கம் ஒன்றுக்கு கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் மூலமாகவும், ஒரு சில கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம் மூலமாகவும், வழங்கப்படுகிறது. 20, 30 மைல் வந்த பிறகு, கடன் தொகை பெற வருகிறவர்களுக்கு மறுபடியும் நாணயச் சங்கத்திற்கு உரத்தைக் கொண்டுபோகும் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள்.

அதோடு கிராம நாணயச் சங்கத்தில் கடன்கள் பெறுவதிலும் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயக் கடன் பெற ஒரு சங்கத்தில் 500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதிலே 300 பேர்கள் ஏற்கனவே கடன் வாங்கி விருப்பார்கள். அவர்களில் 150 பேர்கள் கடனைத் திரும்பக் கட்டியிருப்பார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்கள் திருப்பிச் செலுத்தாமல் இருந்தால், தவணைக் கடன் பாக்கியாக இருந்தால், மேலும் அந்தச் சங்கம் கடன் மனுத் தயாரித்து அனுப்பத் தகுதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கடனைத்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

திருப்பிச் செலுத்திய அங்கத்தினர்கள் 15 நாளுக்குள்ளே பெறலாம் என்ற ஒரு முறை இயக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு சங்க அங்கத்தினர்கள் கடன் திருப்பிச் செலுத்தினால், மறுபடியும் பெற கால கெடுவு 15 நாளாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் கடன் பெற வாய்ப்பு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும், மாநில கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அவர்களும் சில மாற்றங்களைச் செய்து கூட்டுறவுத் துறையிலே நல்லதொரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்டிருப்பதை முழுதாக நான் வரவேற்கிறேன். அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள், விவசாயிகளுக்கு எலெக்ட்ரிக் மோட்டார், ஆயில் என்ஜின், நீண்டகாலக் கடன் இவற்றை வட்டார அளவில் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் மூலம் அளிக்க புதிய ஏற்பாடு பற்றிச் சொன்னதை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். அதோடு, விவசாயிகளுக்கு சாகுபடிக் கடன்களை மத்திய பாங்கியிலிருந்து அவர்களுடைய அலுவலர்களை வைத்து, தாலுகா அளவில் யூனியனோடு இணைத்துக் கடனை வழங்குகிறார்கள். இதை நன்கு அமைச்சர் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் புதிய முறை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நடைமுறைத் திட்டத்தையும் இணைத்துவிடுவதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும் என்கிற அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்திலே, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பண்டங்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தச் சங்கத்திலே, அவர்களுக்கு முழுப் பலனும் கிடைக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக நல்ல பயன் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களிலே மார்க்கெட்டிங் என்கிற வியாபாரம் செய்யப்படுகிறதேயொழிய, விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலையை அவர்கள் அங்கே ஏற்படுத்தவில்லை. விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை விற்பனைச் சங்கத்திலே வைத்து, பின்னால் நல்ல விலைக்கு விற்று அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை ஆகவே, அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே முயற்சிகள் செய்ய முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நாணய பாங்கிகளில் தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களை ஈடாக வைத்துக் கடன் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பாக, அந்தச் சங்கங்களுக்கு கோடவன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி வைத்து வாங்கி, பின்னால் நல்ல விலைக்கு விற்கவும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே கோடவன் வசதியைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் வீடு கட்டும் சங்கங்களும் இயங்குகின்றன. எங்கள் பகுதி ஹாஸ்டில் 1956-ல் அப்படி ஒரு வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தினோம். அதிலே 85 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். பதினாறு பேர்கள்தான் கடன் பெற்று வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கடன் மனுக்கள் அனுப்பியதில் அப்பொழுது 1960-61 என்று நினைக்கிறேன், அன்றைய நிலையில், பாகிஸ்தான் பண்டயெடுப்பு, சைனா ஆக்கிரமிப்பு போன்ற அவசர கால நிலைமைகள் ஏற்பட்டதால், பண வசதி போதவில்லை என்று, தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்றும், கடன் மனுக்களைப் பிறகு திருப்பி அனுப்பலாம் என்றும் சொல்லி திருப்பி விட்டார்கள். எங்கள் பகுதித் துணைப் பதிவாளர், தான் அறிவிப்புக் கொடுக்கும் வரையில் மனுக்களை அனுப்பாதீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். தற்போது அந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்திக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏறக்குறைய இன்னும் 30, 35 வீடுகள் கட்டாமல் இன்றும் பாக்கி இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வீடு கட்டும் சங்கத்திற்குக் கிராண்டு அதிகமாகக்

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1968 மார்ச் 21]

கொடுத்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பூர்த்தியாகாமல் இருக்கும் வீடுகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹவுஸ் தாலாகாவில் கூட்டுறவுப் பண்ணை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரிசாமி குறிப்பிட்டது போல, மானியம் கொடுக்கிறோம்- மின்சாரம் கொடுக்கிறோம், மோட்டார் கொடுக்கிறோம். கிணறு கொடுக்கிறோம், ஆயில் எஞ்ஜின் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லி, அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்து அங்கத்தினர்களும் நல்ல முறையில் இருக்கும்போது, அது மேற்பார்வையாளருடைய கோளாறு என்னவோ. ஒன்றுமே இல்லாமல், நடைபெறாமல், 'டார்மென்ட்' ஆக, நடைபெற முடியாமல், லிக்விடேஷனில் வந்து நிற்கிறது.

கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் திருத்தி நல்ல முறையில் பாதுகாக்கக்கூடிய சூப்பர்வைசர்களை நியமித்து, நல்ல முறையில் இயக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த மாநிலத்திலே, கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், கூட்டுறவு நெசவாலைகள் போன்ற துறைகளில் எவ்வளவோ வளர்ந்திருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம், 'கூட்டுறவு இயக்கம் என்றால் ஊழல், ஊழல்' என்று பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏதோ ஒரு சிலவிடங்களில் சிறிய குற்றங்குறைகள் இருக்கலாம். அந்தக் குறைகள் எல்லாம் ஒரு கட்சிக்குத்தான் ஏகபோக உரிமை என்று சொல்ல முடியாது. கூட்டுறவு நிர்வாகத்தை இயக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் தவறு இருக்கலாம், குற்றங்குறைகள் இருக்கலாம் அவைகள் நாளாவட்டத்தில் போக்கடிக்கப்படலாம். ஆனால் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகும் ஊழல், ஊழல் என்று பேசாமல் பொறுப்பு உணர்ந்து பேசவேண்டும். நாளைக்கு வேண்டுமானால் நீங்கள் இதையே திருப்பிப் பேசலாம். ஆகவே, கூட்டுறவு நல்ல முறையில் இயங்க நல்ல ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் ஊக்கத்தோடு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள் மார்ச் மாதம் முதல் வாரத்தில் மாநில கூட்டுறவாளர்களைக் கூட்டுவித்து அவர்களையே ஆலோசனைகளை கூட்டுறவுப் பதிவாளரும், அமைச்சர் அவர்களும் கேட்டிருந்தார்கள். பலவிதமான கருத்துக்கள் எடுத்துக்கூறப்பட்டன. நல்ல சிறந்த வரவேற்கக் கூடிய கருத்துக்களும் இருந்தன. மாநிலக் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் நல்ல நிர்வாகத் திறமை பெற்றவர். விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்கும் ஒரு நல்ல திட்டத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள் இத்திட்டம் விவசாயிகளுக்குச் சிறந்த திட்டமாகும். ஊழல் என்ற புகார்கள் மறைய இந்த மாநிலமான நல்ல திட்டங்களை அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆ. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு மானியத்தின்மீது என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யப்படவிருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்ததை யெல்லாம் முதன் முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் அவர் கூறிய கருத்தை வரவேற்கிறோம். இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரைதான் விவசாயிகள் கடன் வாங்க முடியும் என்ற சூழ்நிலையை மாற்றி, இன்று பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் வாங்கலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியதற்கு இந்த அமைச்சரவைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

தற்பொழுது சிறு சிறு சங்கங்களாக இருந்த எல்லா சங்கங்களையும் பக்கத்து உயர்களில் இருக்கும் பெரிய சங்கத்தோடு இணைத்திருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள சிறிய சிறிய சங்கங்களை யெல்லாம் பக்கத்திலிருக்கும் பெரிய சங்கத்தோடு இணைத்திருப்பதன் காரணமாக விவசாய மக்கள் வசதி அடைவார்களா, வசதி பெற முடியுமா என்று சந்தேகத்திற்குரியதான நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது இணைத்திருக்கும் பெரிய சங்கங்களின் பத்து, இருபது ஆண்டுக் காலத்தின் சரித்திரத்தைக் கொஞ்சம் புரட்டிப் பார்த்தால் அந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் எந்த முறையில் நடந்திருந்தன என்ற வரலாறு நன்கு தெரியவரும். இப்படி இணைப்பதன் காரணமாக பெரும்பாலான மக்கள் பயன் அடைவார்களா? பெரும்பாலான சங்கங்கள் இணைந்து கொள்ளாமல் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருக்கின்றன. சில சங்கங்கள் தீர்மானம் போட்டு இணையவில்லை. சில சங்கங்கள் தீர்மானம் கூடப் போடவில்லை. சங்கத்திற்குத் தலைவராக வரக்கூடியவர்கள் பெரிய பண முதலீடுகளாகத்தான் இருக்க முடியும். அவரிடமிருந்து நாம் என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்? சாதாரண கிராமச் சங்கங்கள் அமைத்து, கிராமங்களின் மத்தியில் கிராமிய மொழியில் பேசி, 'உனக்கு இவ்வளவு பணம் வேண்டுமா? இவ்வளவுதான் இருக்கிறது, நீ இவ்வளவு எடுத்துக்கொள், அவன் இவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளட்டும்', என்று பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்யப்போது எல்லோரும் நன்மை அடைய வழி பிறக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறு சிறு சங்கங்களால் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளை எதிர்காலத்தில் அடைய முடியாது என்ற காரணத்தால்தான் பெரிய சங்கத்தோடு இணைய மறுக்கிறார்கள். இப்போது பெரிய சங்கங்களாக இருக்கின்ற டூங்களில் வருவதற்கு முன்பு சில தில்லுமுல்லுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. நாம் அந்தச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. பணம் கட்டுவதற்கு விவசாயிகளிடத்தில் போய், 'உன்னுடைய பணத்தைக் கட்டவில்லையென்றால் மாட்டை ஜப்தி செய்ய உத்தரவு வந்திருக்கிறது' என்று மிரட்டுவார்கள். 'இரண்டு மாத தவணை கேட்டால் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாது. யாரிடமாவது பணத்தை வாங்கிக் கட்டிவிடு, என்பார்கள். 'நீங்களே பார்த்துக் கட்டிவிடுங்கள்' என்று விவசாயிகள் திரும்பிக் கூறும்போது, 'உனக்காக நான் கட்டுகிறேன். பத்து சதவிகிதம் வட்டி கொடுப்பதாக இருந்தால் கட்டத் தயார்' என்பார்கள். சர்க்காருடைய கடனாக இருக்கிறதே, ஏதாவது பெரிய தொல்லைகள் உண்டாகும் என்று விவசாயிகள் பயந்துகொண்டு அந்த உயர்ந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி சங்கத்தின் கடனை உடைக்கின்றனர். கடன் கொடுப்பவன் விவசாயிகளின் வீட்டிற்குப் போய் எனக்கு மாடு தேவையாக இருக்கிறது, விற்று விடுகிறாயா என்று கேட்கும்போது விவசாயி கடன் அடைந்தால் போதும் என்று நினைத்து மாட்டை விற்கத் தயாராக இருக்கிறான். அந்தச் சமயத்தில் கடன் கொடுப்பவர், 'என்னுடைய கடன் பாக்கி 200 ரூபாய். கடன் பாக்கி போக இந்தா மீதி 50 ரூபாய்' என்று கொடுத்துவிட்டு மாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுவார். இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் பெரிய சங்கத்தோடு இவைகளை இணைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இருபதாண்டு சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் இந்தப் பெரிய சங்கத்தின் நிலைமை நன்கு தெரியவரும். கிராமச் சங்கங்கள் இருப்பதால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான செலவும் கிடையாது. அங்கே கிளார்க், குமாஸ்தா கிடையாது. வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஆடிட்டி வருகிறார். விவசாயிகளே அந்தச் சங்கங்களை நடத்தி வாங்கிறார்கள். ஆகவே, மீண்டும் பழைய முறையிலே கிராமச் சங்கங்கள் இயங்கி ஏழைகளைக் காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமை உண்டாக வேண்டுமென்று இந்த அரசை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தைப் பற்றிப் பேசும் முன்னால் கூட்டுறவுத் துறையை நிர்வகித்துவரும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், கூட்டுறவுத்துறை

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 21]

இயக்குநர் அவர்களும் இந்த வருஷத்தில் புதிதாகச் செய்ய முன்வந்துருக்கும் காரியங்களைச் சிலாகித்துப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கிராமச் சங்கங்களில் இதற்கு முன்னால் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்ததை லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை புதிய திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவரை கிராமச் சங்கம் என்பது ஒரு வட்டிக்கடைபோல நிகழ்ந்து வந்தது. ஒரு வருஷத்திற்குச் கடன் வாங்குவது, அந்த வருஷக் கடைசியில் அதைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் பக்கத்தில் வாங்கி அதைக் கொடுத்துவிட்டு திரும்பவும் 15 நாட்கள் கடன் வாங்கி, முன்பு வாங்கியவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்கிற முறை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயி யாராக இருந்தாலும் எல்லாப் பயிர்களுக்கும் பயிர்க்கடன் திட்டத்தின் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுவதை வரவேற்கிறேன். இத்தகைய பயிர்க்கடன் மத்தியக்காலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் ஆகியவற்றை அளிக்க அரசு முன்வந்திருப்பது உண்மையில் விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கையில் நல்ல பயனை அளிக்கும். அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கக்கூடிய நல்ல முறைகளை இந்த நிர்வாகத்திலே புகுத்தியுள்ளார்கள் என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத்துறையைப்பற்றிப் பேசும்போது கூட்டுறவுத்துறையின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதைச் சிந்தித்து பார்த்துப் பேசுவது முறையாகும். ஒரு கிராமத்தில் வசிக்கக்கூடிய மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்துகொண்டுள்ள மக்கள் ஒவ்வொருவரின் நாணயத்தைப் பற்றியும் நன்கு தெரிந்துகொண்டுள்ள மக்கள் ஒன்றுசூடி தங்களுக்குள் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்படுவது என்கிற முறை மிக வரவேற்கத்தக்கதாகும். பொதுவாக கடந்த இருபது வருடங்களாக அந்தச் சங்கங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன என்று பேசக்கூடியவர்கள் ஒன்றை நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த இருபது வருட காலமாக கொலை செய்ததற்காக, கொள்ளை அடித்ததற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையும், அவர்களது போட்டோக்களையும் சேர்த்து வைத்துப் பார்ப்பார்களேயானால் நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களுமே கொலைகாரர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள், இனி எப்படி நாம் வாழப் போகிறோம் என்கிற அச்சம் கொண்டவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அது போல எங்கோ ஒன்றிரண்டு சங்கங்களில் நடந்திருக்கக்கூடிய ஊழல்களை வைத்து பரவலாக ஒரேயடியாக அவை ஊழல் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று பேசுவது இந்த இயக்கம் சமுதாயத்திற்கு அளித்திருக்கக்கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் ஒரு சேர வைத்துப் பார்ப்பவர்களுக்குப் பொருந்தாது. நெல் என்றால் உமி உண்டு, நீர் என்றால் நுரையுண்டு. பூ என்றால் இதழுண்டு. பிழையின்றி இருப்பவர்கள் கடவுள் தவிர மனிதர் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டுப்போனார்கள். நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைமக்கள். எப்படியாவது பணத்தைச் சம்பாதித்துவிட வேண்டும் என்ற முறையில் சிலர் சிலவிடங்களில் தவறுகளைச் செய்துவிடுகிறார்கள். பணக்காரர்கள்தான் தவறு செய்கிறார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக பணக்காரர்களின் கையில் தான் இந்த இயக்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய காரியம் அல்ல என்று சொல்வேன். இன்று ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்களின் நிர்வாகிகளாகப் பலர் மாறி மாறி வரக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன்களுக்கும் அப்படித்தான் வருகிறார்கள். மத்திய பாங்கிலும் அப்படித்தான் நடந்து வருகிறது. நான் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இருந்து பார்த்து வருகிறேன். நாணயச் சங்கங்களுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது சரியல்ல. நான் காங்கிரஸில் இருந்தவன். காங்கிரஸைவிட்டு விலகிய பிறகும்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் யார் உண்மையில் மக்களுக்காகத் தொண்டாற்றுகிறார்களோ அவர்களுையே மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருப்பவர்கள் அத்தனைபேர்களுமே ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கட்சி அடிப்படையில் இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தை அணுகுவதே மிகவும் தவறானது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும். சுயநலமற்ற முறையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்கிற அடிப்படை கொள்கை நிலைநாட்டப்படவேண்டும்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு கிராமங்களில் தனித்தனியாக இயங்கக் கூடிய சங்கங்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து வயபின் யூனிட்டாக ஆக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். நான் நிச்சயமாக ஒன்று சொல்வேன். இப்படி வயபின் யூனிட்டாக ஆக்குவதைவிட வொர்க்பின் யூனிட்டாக ஆக்கவேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு நம் நாடு இருக்கும் நிலைமையில் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் சரியான முறையில் ஒத்துழைப்பு இருப்பதில்லை. கிராமச் சண்டை சமூகச் சண்டை எல்லாம் இருக்கின்ற நிலையில் பலதரப்பட்ட கிராமங்களையும், பலதரப்பட்ட சமூகத்தினரையும் ஒருங்கிணைத்து வயபின் யூனிட என்று ஏற்படுத்துவது சரியானமுறையில் செயல்படுத்துவதற்கில்லை. ஆகவே, வொர்க்பின் யூனிட்டாகச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு சாகுபடி செய்கிற எல்லாப் பயிர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கக்கூடிய பயிர்த் திட்டத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்று ரிசர்வ் பங்கும் வட்டியைக் குறைத்துக்கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆரதயம் நடுவில் போய்விடாதபடி மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்றால் வொர்க்பின் யூனிட்டாகச் செய்யவேண்டும். இதற்குக் காரணமே இன்றைக்கு ஒரு சமூகத்திற்கும் இன்னொரு சமூகத்திற்கும் சண்டை இருக்கிறது. அரிசனங்களைக் கொண்டுபோய் பல கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்த யூனிட்டில் இணைக்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது பல சஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே வொர்க்பின் யூனிட்டாகவே வைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்கிற நிலை இன்று யூனியனில் இருக்கிறது. யூனியனை எடுத்துவிட்டு யூனியன்களுக்குப் பதிலாக அந்த அந்தத் தாலுக்காவில் இருக்கிற மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளை ஆக்கிவிடலாம் என்கிற யோசனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் மிகப்பித தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தேவை இல்லை. அந்தத் தொழில் வேறு. இந்தத் தொழில் வேறு. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களை அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் மார்க்கெட் செய்து கொடுத்தாலே போதும். அதனால் இவர்களிடையே ஏற்படுகிற தொடர்பைக் கொண்டு இப்படி செய்துவிடலாம் என்கிற எண்ணம் சரியல்ல. யூனியன்களிடமே இருக்கட்டும் வேண்டுமானாலும் யூனியன்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து இன்னும் 20 சங்கங்கள், 30 சங்கங்களுக்கு ஒரு மேற்பார்வை யூனியன் என்று ஏற்படுத்திவிடலாம். இது நல்லமுறையில் செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பணக்காரர்கள் கையில் இந்தச் சங்கங்கள் சிக்கிக் கொண்டு சிரழிந்துவிட்டன என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. கோவில்பட்டியில் ஒரு பருத்தி சேல்ஸ் சொஸைட்டி இருக்கிறது. அந்த சொஸைட்டியில் ஏழைகள்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த சொஸைட்டியின் தலைவராகவும் ஓர் ஏழை விவசாயிதான் இருக்கிறார். நான் சில சங்கங்களின் தலைவராக இருக்கிறேன். நான் ஒரு ஏழை சம்சாரி. பணக்காரன் இல்லை. 1919-ஆம் ஆண்டில் இருந்து இந்தக் கூட்டுறவு

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 21]

இயக்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் மக்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தால், நல்ல முறையில் செயல்பட்டால் அவர்கள் நில அடைமான பாங்குக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள் அங்கிருந்து யூனியனுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அங்கே தலைவனாக தேர்ந்தெடுக்கிற நிலமை இருக்கிறது. இங்கே கட்சி நிலை இல்லை. யார் மக்களுக்கு தொண்டற்றுக்கிறாரோ அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். நல்ல முறையில் செயல்படுகிறவர்களை மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆகவே யாருடைய ஆதிக்கமோ இருப்பதாகச் சொல்வது தவறு. ஊரிலுள்ள மக்கள் நல்ல நாணயம் உள்ள பணக்காரர்களை எதற்கும் நம்புவது வழக்கம். அதனால் பணக்காரர்கள் ஆதிக்கம் செய்கிறார்கள் என்பது சரியல்ல. எங்கோ ஒரு பணக்காரர் இருந்தால் அவரை நம்புவது கிராமத்திலே உள்ள பழக்கம் எங்கோ ஒரு வியாபாரி இருந்தால் அவனை நம்புவது கிராமத்தார்களுடைய பழக்கம். அவர்களிடத்திலே சகல வரவு-செலவு கணக்குகளையும் சொல்லி அவன் சொற்படி கேட்டு நடக்கின்ற காலம் ஒரு காலம். அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு இங்கே சொல்வது சரியல்ல.

ஐக்கிய இயக்கங்களிலே ஊழல்கள் அகற்றப்படுவதற்கு என்ன வழி என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பாங்கிலே சூப்பர்வைஸர்கள், சினியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள், பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களின் சி. எஸ். ஆர். கள் இவர்களை வைத்து அவ்வப்போது தணிக்கை செய்து குறைவை எடுத்துச் சொல்லி நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். எங்கோ ஒருவன் நாளைப் பெயர்களிலே கடன்வாங்கினான் என்றால் அது சூப்பர்வைஸர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள் இவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. கடன் வாங்கியவன் கெட்டுப்போய்விடக்கூடிய நிலையில்தான் ஐயோ, கடன் வாங்கி மோசம் போய்விட்டானே என்று சொல்வார்கள். அப்படியில்லாமல் அப்படிக் கடன் வாங்காமல் செய்வதுதான் நல்லது.

புதுமாதிரியான நிலையிலே தாங்கள் கைப்பற்றிய நிலத்தின் மேலும் பயிரின் மேலும் கடன் கொடுக்கப் போகிறோம் என்ற நிலை இருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையில் அத்தனையும் ஐக்கிய இயக்கத்தின் வாயிலாகவே நடக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன. சென்னை விலை மற்ற இடங்களிலே இருக்கிற கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளைத் தவிர மற்ற பண்டகசாலைகள் சரியாக நடக்கவில்லை. அவர்கள் ரொக்கமாகக் கொடுத்துச் சரக்குகளை வாங்கமுடியவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு இத்தனை ரூபாய்க்கு மாதத்திற்கு சரக்குகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி கொடுத்துச் செய்தால்தான் கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும்.

கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் என்று சொல்கிறபோது சூப்பர் மார்க்கெட்டைப்பற்றியும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியைப்பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரங்களிலே சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் பல பொருள்களை அவர்கள் வாங்கி அடக்க விலைக்கு ஏமாற்றாமல் கொடுக்கிறார்களே தவிர சொற்ப விலைக்குப் பொருள்களை வாங்கி அங்கத்தினர்களுக்குக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதற்கு உதவியாக அவை இல்லை.

மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில் நானும் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் தலைவராக இருக்கிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் அங்கத்தினர்களுடைய மகசூல்களை விற்பனையாக்குவதற்கு சக்தியற்றவையாக இருக்கின்றன. சில பிரதேசங்களில் மிகவும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாயினிடத்தில் ஒரு கிலோ தானியம் ஒரு கிலோ பருத்தி ஒரு கிலோ வத்தல் இருந்தால் வியாபாரிகள்

பி. ப.
5.00

1968 மார்ச் 21]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

அவனிடம் நேரடியாக வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். சில
பிரதேசங்களில் பத்துப் படி கடலையைத் தூக்கி தலையில்
வைத்துக்கொண்டு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் வைத்து
டெண்டர் வரும் என்று காத்திருந்து பிறகு விற்கமுடியுமா
நிலைமை கூட ஏற்படுகிறது. அந்த வழக்கம் என்னுடைய
பிரதேசத்தில் இல்லை. கோயம்புத்தூரில் புனியம்பட்டியிலே
சந்தைக்குக் கொண்டுபோய் பருத்தியை விற்பவருகிறார்கள்.
ரெகுலேட்டர் மார்க்கெட்டிலே சரக்கை வாங்குவதற்கு இல்லை
யென்றால் அந்தச் சாக்குமேலே பணம் கொடுப்பார் இல்லை.
அப்படிப்பட்ட அவல நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் ஐக்கிய
இயக்கத்தின் கோட்பாடுகள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்
படாமல் இருப்பதுதான். மக்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும்
சீக்கிரமாக பொருள்களை விற்பது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டும். ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு கார்னர் செய்து
அந்த ஊரிலே வேறு யாரும் வராமல் அந்த ஊரிலே
உள்ள விளையும் பொருள்களையெல்லாம் விற்பதுக்கே வேண்டும்.
எல்லாப் பொருள்களையும் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலம்
விற்கமுடியாது. என்னுடைய ஊரிலே 2 இலட்சம் வாழைகள்
இருக்கின்றன. அவற்றை விற்காவிட்டால் பழுத்து விடுகின்றன.
அதேமாதிரி சீனிச் சிழங்கு இருக்கிறது, சேனைச் சிழங்கு
இருக்கிறது. வத்தல் இருக்கிறது. வத்தலை எடுத்துக்கொண்டால்
சென்ற வருஷம் 500 ரூபாய்ச் சூதாட்டம் விற்பதற்கு
இந்த வருஷம் நல்ல விலை வரும் அதிகமாக விற்கும் என்று,
வைத்து கடைசியாக 150 ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய நிலைமையில் அவன்
அந்த சங்கத்தைத்தான் பழித்துக்கொண்டு போவானே தவிர
தன்னுடைய தலைவிதியைப் பழித்துக்கொள்ள மாட்டான். அங்கே
கொண்டுபோய் போட்டோம் போய்விட்டது என்றுதான் சங்கத்தை
பழித்துக்கொண்டு போவான். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியிலே
விற்பதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து எங்கு
எங்கு சாத்தியமோ அங்கேதான் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டுமே தவிர எல்லா இடங்களிலும் அப்படிச் செய்துவிட
முடியும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. தேனியிலே சந்தை
நடக்கிறது. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான வண்டிகள் சரக்கை
ஏற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் இராமநாதபுரத்திலே
ஒரு இடத்திலே கூட அப்படிப் பார்க்கமுடியாது. அது
வியாபாரத்தினுடைய தன்மை. ஐக்கிய இயக்கத்தின் மூலம்
வியாபாரம் எங்கு எந்த விலைபொருட்களுக்கு இருக்கிறதோ
அங்கேமட்டும் விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

இண்டக்ரேட்டட் கிரெடிட் கொள்கையை வைத்து எல்லாப்
பொருள்களையும் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியின் மூலம் விற்பது
விடலாம் என்று நினைப்பது தவறாக முடிந்துவிடுகிறது. அதை
மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஐக்கிய இயக்க முறையிலே நாம்
மாறுதல்கள் காண்கிறோம். வையபின் யூனிடஸ் என்று
சொல்லி மல்டி பர்ப்ஸ் சொஸைட்டிகளிலே கியாரண்ட்ட் லயபிலிட்டி
கொண்டு வரப்போகிறோம். இப்படிப்பட்ட வரையறைகள் முன்னால்
இல்லை. அதிலேயும் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் இருக்கும். அதிகமாக 10
ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால் அந்த பங்குத் தொகை அளவுக்கு சங்
கத்திலே நஷ்டத்திற்கும் ஜவாப்தாரியாக வேண்டி நேரும். ஒன்று ஐக்கிய
இயக்கத்தின் அடிப்படையிலே சங்கங்கள் இயங்கவேண்டும் அல்லது இன்
றைக்கு மாற்றிக்கொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் பாங்கிங்
முறையிலே மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இரண்டும் கெட்
பான் நிலையிலே கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு செய்தால் நல்ல கொள்
கையும் போய்விடும், பாங்கிங் முறையும் சரியாக நடைபெறுது என்பதைச்
சொல்லிக்கொள்கிறேன்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 21]

ஒரு கமிஷன் வைத்து ரிப்போர்ட்டு தயாரிக்கிற நேரத்திலே இயக்குநர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், இங்கே உறுப்பினர் திரு கனகசபை அவர்கள் இருக்கிறார்கள், இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் ஐக்கிய இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் அவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு நல்ல ரிப்போர்ட்டாக தயாரித்து நினைத்து நினைத்து மாற்றமுல் ஒரே முறையில் நன்றாக மாற்றியமைக்கவேண்டும். ஒருவனே நீண்டகாலமாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் நினைத்தேன் வரமுடியவில்லை என்று இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் பொறுமைப்பட்டுச் சொல்வார்கள். மத்திய பாங்கின் தலைவராக இருப்பவரை வருஷா வருஷம் மாற்றிக்கொண்டே வந்தால் கடைசியில் அந்த சங்கத்தின் நிலையென்ன, பங்கு நிலைமை என்ன என்று இவைபற்றியெல்லாம் ஒன்றும் புரியாதவராகத்தான் அவர் இருப்பார். காரியதரிசி சொல்கிற இடங்களில் கையெழுத்தப்போடக்கூடிய பொம்மையாக தான் அவர் இருப்பார். ஏதோ காரியதரிசி நடத்துவதாகத்தான் அது இருக்குமே தவிர மக்களுடைய பிரதிநிதி நடத்தக்கூடியதாக அது இருக்காது புதிது புதிதாக ஆட்கள் வரவேண்டும் வந்து சேரவேண்டும் என்பது நன்மை என்றாலும்கூட நீண்ட காலம் ஒருவர் இருக்கக் கூடாது என்பதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரக்கூடாது 100 வருஷங்கள் இருந்தாலும் ஒருவன் சாகத்தான் போகிறான். மக்களுடைய நன்மதிப்பு எவ்வளவுக் செவ்வளவு அவனுக்கு இருக்கிறதோ அதுவரை அவன்தான் இருக்கவேண்டும். இந்த ஐக்கிய இயக்கத்தின் முறையிலே சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அங்கத்தினர்கள் மாற்றிக்கொண்டே வரப்படுகிறார்கள். நம்முடைய ஜனங்களுடைய கொள்கை என்னவென்றால் ஒருவர் நல்லபடியாக இருந்தால் அவரை ஏன் மாற்றவேண்டும் திரும்பியும் அவர்களே இருந்து வரட்டும் என்று சொல்வார்கள். பாங்கிலே எலெக்ஷன் வரும்பொழுது நல்லவராக ஒருவர் இருந்தால் அவரைத்தான் வரச்சொல்வார்கள், வேறு நாமியேஷன் யாரும் போடுவது இல்லை. நல்லபடியாக நடந்தால் யாருக்கும் அந்த இடத்தை அளிப்பார்கள், தப்பாக நடக்கிற நேரத்திலேதான் மாற்றியமைக்கிறார்கள்.

ஆடிட் நல்ல முறையில் நடந்தால் எந்த சங்கத்திலேயும் தப்பு நடக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆடிட் செய்வதில் பிரத்தியேகமானவர்கள் ஆடிட் செய்வதால் தான் நன்றாக இருக்கும் பாங்கில் முறையை படித்தவர்கள் ஆடிட் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று ஒரு சாரார் சொல்லுகிறார்கள், அது ஓரளவுக்கு உண்மை. ஐக்கிய இயக்கத்தின் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு அந்த ஐக்கிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களாக இருந்தால் அந்தத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் ஆடிட்டர்களாக இருந்தால் நல்லது, அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பதுதான் நல்லது. ஐக்கிய இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அதிகம் இருப்பதற்காக வரவில்லை சேவை செய்வதற்காகத்தான் வருகிறார்கள். சேவை செய்வதற்காக வரும் யாருக்கும் ஐக்கிய இயக்கம் இடம் கொடுக்கும் என்பதிலே சந்தேகப்படுவோம். ஆகவே திருத்தங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், இயக்குநர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் இவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே முடிவும்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே; கூட்டுறவு இயக்கம் கடந்த காலத்தை விட நல்லமுறையில் தற்போது வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வோம். ஆனால் இன்னும் இது மேலான முறையிலே, வெகுதூரம் முன்னேற வேண்டுமென்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கான தேவைகள், மற்றும் கடன் உதவிகள் அனைத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்திருப்பதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதுவரையிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே குறிப்பாக கிராமப்புற சங்கங்களில் பங்கு கொண்டவர்கள்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

எல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்ற உணர்வில் தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்களே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அவசியத்தை நமக்கு நாமே உதவி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டு வந்து சேரவில்லை. நாளாவட்டத்தில் அந்த எண்ணத்தை உணர்ந்து, கூட்டுறவு இயக்கம் தங்களுடைய இயக்கம் என்ற எண்ணம் பரவி வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வளர்ந்து வரக்கூடிய நிலையிலே, கிராமங்களிலே எல்லாம் பொறுப்பையும், கடன் வழங்கும் பொறுப்பையும் கொடுக்கிறபோது அங்கு அரசியல் காரணமாகவோ, சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாகவோ, எந்த விதமான போட்டா போட்டிகளோ, சேர விரும்புகிறவர்களைத் தவிர்க்கும் முறையோ இருக்கக்கூடாது. பல கருத்தை உடையவர்கள் இருக்கலாம். ஒருவருக்கொருவர் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும், வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரி நிலைமையைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவரவில்லையென்றால், கிராமங்களில் இருக்கும் ஒரு சிலர் போட்டா போட்டியிலே பாதிக்கப்படக்கூடும். அந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்போது கிராமங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டக் கடன் வசதி, பம்பு செட் வைக்கக் கடன் வசதி போன்ற பல கடன் வசதிகளும் நில அடமான பாங்குகள் மூலம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அனுபவத்தில் பார்க்கிறபோது, நில அடமான பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்க விரும்புகிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் ஆறு மாத காலம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது ஒரு மாத காலத்தில் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. எந்தவிதமான தொல்லையும் இல்லாமல் காலத்தோடு கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். கிராமச் சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து கடன் மனுக்களை வாங்கி பரிசீலனை செய்து மத்திய வங்கிக்கு அனுப்ப வேண்டும். பிறகு அங்கு இருந்து சாங்ஷன் ஆகி பணம் வாங்குவதற்கு நீண்ட காலதாமதமாகிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் இருந்ததை விட இன்றைக்கு குறுகிய காலத்தில் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் கூட, நடவு நடபணம் வேண்டுமென்று கோரினால் நிச்சயமாக அந்தப் பணம் அந்தக் காலத் திற்குள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இருக்கின்ற முறையை இன்னும் மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

தற்போது வயபின் யூனிட்டாக பெய்டு செக்ரடரியைப் போட்டு ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடியதுதான். வயபின் யூனிட்டாக பாங்கிங் சிஸ்டத்தில் ஆரம்பித்தால் கிராம கூட்டுறவு பாங்கு அல்லது அக்கிரகல்சரல் பாங்கு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும். பாங்கிங் முறையில் ஆரம்பிக்க விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் ஒவ்வொரு பகுதியையும் கணக்கில் கொண்டு ஃபார்ம் பிளான் தயார் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவு விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும், ரீ-பேயிங் கெட்பாசிப்டி என்ன என்பதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு கடன் வரம்பு சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். தொடர் அடமான கடன் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டால் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பாண்ட் எழுதி வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் பணம் தேவை என்று செக் எழுதிக் கொடுத்தால் பணம் கொடுக்கவேண்டும். என்றைக்கு அவனுக்குப் பணம் கிடைத்தாலும் உடனே திருப்பிக் கட்டவேண்டும். ஆனால் இந்தச் சங்கங்களிலே ஒவர் ட்யூ விழுவதற்குக் காரணம் பணம் இருக்கும்போது கட்டிய பிறகு மறுபடியும் பணம் தேவையென்று கோருகின்றபோது காலதாமதமாகிறது என்பதுதான். ஆகவே, எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணம் தேவையோ அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணம் கொடுக்க வழி வகை செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1968 மார்ச் 21]

கிராமப்புறங்களில் பாங்குகளில் பணம் போடும் பழக்கம் குறைவு. பெரும் பணம் வைத்திருப்பவர்கள் பாங்குகளில் போட்டாலும் குறைந்த தொகை வைத்திருப்பவர்கள் பாங்குகளில் பணத்தைப் போடும் பழக்கம் கிடையாது. தங்கள் கையில் இருக்கும் பணத்தைப் பாங்குகளில் போட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிராம விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுமானால் அங்கே விவசாயிகள் போடுகின்ற பணத்தைக் கொண்டே தேவைப்படுகின்ற விவசாயிகளுக்கு உதவிகள் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த முறையில் கூட்டுறவு பாங்குகள் செயல்படுமானால் அந்தக் கிராம விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். தற்போது நகையின் பேரில் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. நகை ஈட்டின் பேரில் கடன் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

கிராமங்களில் தீவிர விவசாயத் திட்டம் செயல்படும் பகுதிகளில் 15,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தீவிர விவசாயத் திட்டம் அமலில் இல்லாத பகுதிகளில் கூட அந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகள் இப்போது நல்ல முறையில் இயங்குகின்றன. நாளிந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி எங்கே இருக்கிறது என்பதைத் தெரியாது. தற்போது விவசாயிகளிடத்திலிருந்து நேரடியாகத் தானியங்களை வாங்குவது, வேறு இடங்களுக்கு அனுப்புவது போன்ற காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்து வருகிறது. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் தானியங்களை விற்க வரும் விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியான விலை இல்லையென்றால் அவர்கள் வீடு செல்லும்போது பண வசதி இல்லாத நிலைதான் இருக்கும். சர்க்கை வைத்துக்கொண்டு கடன்கள் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நல்ல முறையில் இயங்க வாய்ப்பாக இருக்கும். நகரப் புறங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதைப்போல் கிராமப் புறங்களிலும் வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையினால் கடைமடைப் பகுதிகளில் சாகுபடி பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் பெற்றிருக்கிற கடன்களை யெல்லாம் இந்த வருஷமே திருப்பிச் செலுத்துவது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே, பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் கடன் வசூல் செய்வதை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்துச் சலுகை அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொசைடியை ரிஜிஸ்டர் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பட்டுக்கோட்டை பகுதியில் செங்கப்படுத்தான்காடு என்ற கிராமத்தில் பல மாதங்கள் ஆகியும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவில்லை. அரிசன நல இலாகா மூலம் கொடுக்கப்படுகிற கடன் உதவியானது அரிசனங்களாக இருந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படாது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஆகவே, பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன் வந்தால் ஹரிஜன நல நிதியிலிருந்தோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்தாவது அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். இந்தக் காரணத்தினால் வைத்துக்கொண்டு அந்த சொசைட்டி ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படாமல் இருக்கக்கூடாது. அப்படி முன் வருகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, மேற்பார்வை யூனியன். இந்த கூட்டுறவு சூப்பர்வைசரி யூனியன்ஸ் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அவை என்ன வேலை செய்கின்றன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அப்ளிகேஷன்ஸ் கொண்டு போய் கொடுத்து வருகிறார்கள். கையெழுத்து போட்டு அதை திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அங்கு வேறு ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. கிராமங்களில் உள்ள நிதிகளை எல்லாம் சேமிக்கவும், விவசாயிகளுக்கு காலத்தோடு கடன் கொடுக்கவும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மத்திய பாங்கின் ஒரு கிளை இருக்கவேண்டும். அது சூப்பர்வைசிங் யூனியன் வேலையை கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசக் கிடைத்த வாய்ப்பிற்கு நன்றி. இதுவரையில் பலரும் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன் வழங்கும் திட்டங்கள் பற்றியும், வேறு பலவற்றைப் பற்றியும் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் பேசிவிட்டார்கள். நான் சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த ஊழல்கள் அத்தனையையும் நிறுத்தவேண்டுமென்றால் எப்படி போலீஸுக்குத் தெரியாமல் சாராயம் காய்ச்சபவர்கள் இருக்க மாட்டார்களோ அதே போல் இந்த அதிகாரிகள் மட்டும் நிச்சயமாக நல்ல முறையில் நடந்து கொள்வார்களேயானால் இந்த ஊழல்கள் வராது. ஊழல்களை அனுமதிப்பவர்களுக்கும் நல்ல தண்டனை கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்தால் இந்த ஊழல்கள் நிச்சயமாக நிற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

விழுந்த பின்னேக்கு அறிவான்மனையே ஆதரவு என்பதுபோல் விவசாயிகள் 2,000 ரூபாய் கடன் வாங்கச் செல்லும்போது விதைக்கு இவ்வளவு, பூச்சி மருந்துக்கு இவ்வளவு, உரத்திற்கு இவ்வளவு, சிறு சேமிப்புக்கு இவ்வளவு என்று எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளதை சேர்த்துக் கழித்து 900 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி ரூ. 900 வாங்கிக் கொண்டு திருப்பிக் கொடுக்கும்போது செலுத்தவேண்டியது ரூ. 2,000. இந்த முறை நிச்சயமாக மாறவேண்டும். ஆகவே கடன் வாங்க விவசாயிகள் செல்லும்போது இப்படி வேண்டாத விதைகள், வேண்டாத மருந்துகள், வேண்டாத உரங்கள் இவை கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அநேகமாக நம் நாட்டில் எங்குமே ஒழுங்காக நடைபெறாத ஒன்று. சென்ற காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் கோவையில் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். காளப்பநாயக்கன் பானியம் கூட்டுறவுப் பண்ணைதான் நம் மாநிலத்தில் இரண்டாவது உன்னதமான நிலையில் உள்ள பண்ணை என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நான் சொல்லிவிட்டால் மற்றப் பண்ணைகள் பற்றிச் சொல்லவேண்டிய தில்லை. அப்பண்ணை இன்று சுகாடு போல் காட்சியளிக்கிறது. அங்குள்ள ரிக்கார்ட்களைக் கூட சட்டாடி விட்டது. அதன் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. இதேபோல் கோவையில் உள்ள கூட்டுப் பண்ணைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னால் சிக்க முடியாது. அங்குள்ள விதைப் பண்ணைகள் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், சொல்வதற்கு வார்த்தைகளை இல்லை. அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளாலும் சரி அல்லது கூட்டுறவு விதைப் பண்ணைகள் ஆனாலும் சரி ஊழல்கள் மலிந்து, நாட்டின் பொதுச் சொத்தை நாசம் செய்கிற முறையில்தான் அவை இருக்கின்றன. சூரத்கார் பண்ணையை எடுத்துக்கொண்டால் கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்து, இவ்வசமான் இயந்திரங்கள் வந்தும் கூட அது லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத் துறையில் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற குடுபியான்மலை விதைப் பண்ணைத் திட்டத்தையும் ஒரு கண்காணிப்புப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு விதைப் பண்ணையும் இதுவரை வெற்றியடைந்ததே கிடையாது, இனி வெற்றி அடைவதும் கஷ்டம்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் அநேகமாக லாபத்தில் நடப்பது மிகக் குறைவு. தனியார் துறையில் நடப்பது அநேகமாக

[திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1968 மார்ச் 21]

லாபத்தில்தான் நடக்கின்றன. இதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற பங்குத் தொகையை அங்குள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து, பங்குதாரர்களிடமிருந்து பெற்று அதை அவர்களுக்கு விட்டு விட்டால் அந்த ஆலை நன்கு நடக்கும் என்று நான் உறுதி கூறுகிறேன். அவர்களும் அதை விரும்புகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் சர்க்கரையும் கிடைக்கும், குடியானவர்களுக்கு கரும் பிறகு நல்ல விலையும் கிடைக்கும், ஆலையும் நன்றாக நடக்கும். இதற்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். கரும்புக்கு டன்னுக்கு ரூ. 125 கொடுக்கவேண்டும். அதைத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தால் 1½ ரூபாய்க்கு சர்க்கரை எல்லோருக்கும், எப்போதும், தாராளமாக, நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்பதை நான் ஆதாரத்தோடு மெய்ப்பிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இப்போது குறைந்த விலை கொடுப்பதால் போதிய அளவு கரும்பு கிடைக்காது, மாதத்திற்கு ஒன்றாகல்ல மீட்டர் ரூபாய் செலவு செய்து வருடத்திற்கு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் நடத்தினால் நஷ்டம் வரத்தான் செய்யும். ஆகவே நான் சொல்வது, டன்னுக்கு 125 ரூபாய் கொடுத்தால் குடியானவர்கள் கரும்பை சந்தோஷத்தோடு கொடுப்பார்கள், ஆண்டு முழுவதும் ஆலையும் நடக்கும், 1½ ரூபாய்க்கு சர்க்கரை ஏராளமாக எப்போதும் கண்ட்ரோல் இல்லாமல் கொடுக்கவும் முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு நெல் ஆலையில் ட்ரையர்ஸ், ராட்சஸ் இயந்திரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குவியல் முறையில் பலவிடங்களில் இருந்து ஒரு இடத்திற்கு நெல்லைக் கொண்டு போவதில் ஒரு இடத்தில் ஒரு தவறு நடந்துவிட்டதென்றால் அதை எல்லோரும் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. முன்பு நடந்ததைச் சொல்கிறேன். காய வைக்க அவ்வளவு பேர்களும் நெல்லை கூட்டுறவு ஆலைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அதை காய வைக்க முடியாமல் அவ்வளவும் நாசமாகி, முளைத்துப் போய் இப்போதுதான் திருந்தும் நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்கிறேன். தஞ்சையில் ஒரு ஆலைக்கு மட்டும் இந்த காய வைக்கும் இயந்திரத்திற்காக 38 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சிறிய இயந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு குறைந்த செலவில் காய வைக்கும் முறையை நான் சொல்ல முடியும். நாஷனல் லீட் கார்ப்பரேஷன் என்ற அரசாங்க ஸ்தாபனத்தில் விரிய விதைகள் காய வைக்க சின்னச்சின்ன யூனிட்கள் 20,000, 25,000 ரூபாய்க்கு தரப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவில் நான் செய்து நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இப்போதும் நான் டெமாண்ட்ஸ்டரேட் செய்து காட்ட முடியும். நானே அப்படி ஒன்றைச் செய்து வைத்திருக்கிறேன். ஆங்காங்கு சிறிய சிறிய யூனிட்களை வைத்திருந்தால் டிரான்ஸ்போர்ட் செலவு கூட மிச்சப்படுகிறது. ரெயில்வே நிலையங்களில் கிடங்குகள் கட்டுவதில் 36 இடங்களில் 1,260 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் கோடிக்கணக்கில் ரூபாயை கிடங்குகள் கட்ட செலவு செய்தால் இந்த ஏற்பாட்டை நம் நாட்டில் நிரந்தரமாக நடத்துவது என்பதுதான் முடிவா? அப்படி ஒரு முடிவு இருந்தால் விளைவு குறைந்து, குறைந்து விளைந்துள்ள நெல்லும் நாசமாக வந்துள்ள வாய்ப்பு வளரும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் விளைகிற நெல் கெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு மில்கள் இருக்கின்றன. இவை கொஞ்சமும் ஆலோசிக்கப்படாமல் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. ஏற்கெனவே உள்ள மில்களுக்கு பஞ்ச இல்லை, தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை, நூல் செலவு இல்லை என்ற காலத்தில் புதிதாக ஆலைகள் ஆரம்பிப்பது, அதுவும் கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிப்பது என்றால் அது நஷ்டத்தில் ஓடும் நிலைதான் இருக்கும். ஒரு சில ஆலைகள் லாபகரமாக ஓடலாம். அவை ஆரம்ப காலத்தில் இருப்பதால் அதிகத் தேய்மானம் இருக்காது. சம்பளமும் மிக மிகக் குறைவு. மற்றவர்கள் கொடுக்கிற

1968 மார்ச் 21] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. இதனால்தான் லாபகரமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மையில் நிச்சயமாக அவற்றில் லாபம் இல்லை. லாபமில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகளால் சாதாரண ஆலைகள் கூட நஷ்டம் அடைகின்றன. அவர்கள் பொறுப்பில் லாமல் பஞ்சுக்கு தோன்றிய விலையை கொடுப்பதால் நல்ல ஆலைகளில் எல்லாம் நியாயமான விலைக்கு வாங்கமுடியாமல் திணறுகிறார்கள். இதனால் அவைகளும் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொண்டு கொடுத்த நேரத்தைக் கடக்காமல் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : வணக்கத்திற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கு முகத்தான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாலை
5-30

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு என்று 1904-ல் பெரியவர் திரு. ரெய்ஃப்பிஸன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம் பிற்காலத்திலே தமிழகத்திலே பரவத் தொடங்கியது. ஆதியிலே, ஆரம்பத்திலே திரு. ஆதி நாராயண செட்டியார், திரு. இராமலிங்கம் செட்டியார், திரு. ராமதாஸ் பந்துலு போன்றவர்களால் திறம்பட செயலாக்கப்பட்டு வந்த அந்த இயக்கம் பிற்காலத்திலே வளர்ந்து வரும்பொழுது தன்னலமில்லாது ஆற்ற வேண்டிய இந்தக் காரியத்தில் சுயநலமுடையவர்களும், பேராசை பிடித்தவர்களும் வந்த காரணத்தால் அது சீர்கெட்டு ஊழல்கள் பல ஏற்பட்டன. அதற்குத் தணிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன. அதில் பல குற்றங்கள் காட்ப்படுகின்றன. இன்னபரிம ஆடிட நடந்து அதிலும் பல குறைபாடுகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்தக் குற்றங்களுகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாத காரணத்தால்தான் இன்று அதில் குற்றங்கள் மலிந்து, சீர்கெட்டு, பல மிஸ்ஸப்பிரோபிரியேஷன்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

கூட்டுறவு இயக்கம் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் தற்பொழுது நம்முடைய தமிழக கிராமங்களிலிருந்து சேம நிதி சேர்க்க முடிகிறது. சேம நிதியின் குறிக்கோளாக 35 கோடியிருந்தது. அதில் 32 கோடி 82 இலட்சம் சேர்ந்திருக்கிறது என்றால் அது கூட்டுறவியக்கத்தின் நன்மைகளில் ஒன்றாகும். அதேபோல் கிராம மக்களிடமிருந்து 18 கோடி 86 லட்சம் பங்குத் தொகை சேர்த்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவியக்கம் இல்லையென்றால் இவ்வளவும் நமக்குக் கிடைத்திருக்காது.

நம்முடைய அரசில் சென்ற ஆண்டு குறுகியகால கடனுக்கு 58 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், 27 கோடியே 92 இலட்சம்தான் டிசம்பர் 31-ஆம் தேதிவரையிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறுகிய காலகடன்கள் அதிகமாக வழங்கப்பட்டால்தான் கிராம மக்களுக்கு உதவியாகயிருக்கும்.

நீண்ட காலகடன் 1967-68-ன் குறிக்கோளாக 3 கோடியே 19 இலட்சம் இருந்தாலும் 2 கோடியே 19 இலட்சம்தான் கடன் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதன்படி 30 கோடியே 8 இலட்சம் குறுகியக் காலக் கடன்களும், 1 கோடியே 31 இலட்சம் நீண்ட காலக் கடன்களும் வழங்கப்படாமல் 31-12-1967 வரையில் நிலுவையிலிருக்கிறது. அவைகளை வழங்கி கிராம மக்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராம மக்களுக்கு உதவக்கூடிய ஒரே ஒரு பாங்க் இந்த கூட்டுறவு பாங்க்தான். அதுதான் கிராம மக்களுக்கு விடி வெள்ளி. நகரத்து மக்களுக்கு வேண்டுமானால் வீதிக்கு ஒரு பாங்க் இருக்கிறது. எத்தனையோ பாங்க்கள் இருக்கின்றன, நினைத்தால் போய் கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் ஆனால் கிராமத்திலேயிருக்கிற மக்களுக்கு கூட்டுறவியக்கம்தான் அவ

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

[1968 மார்ச் 21]

களுக்கு வழங்கக்கூடியது. கூட்டுறவியக்கத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்றால் அந்த ஊழல்களுக்குக் காரணம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள்தான். கூட்டுறவுத்துறையிலிருக்கும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களு்தான் இவ்வளவு ஊழல்களுக்கும் காரணம் என்று மீண்டும் கூறிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களிடத்திலே தணிக்கை அறிக்கைகள் இருக்கின்றன. அந்த தணிக்கை அறிக்கைகளில் குறைகள் காணப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் மத்திய காலத் தணிக்கையும் நடைபெறுகிறது. அதிலும் குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுத்துறையிலே இருப்பவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள், இரண்டு சர்க்கார் பரீட்சைகள் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவியக் கத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளோ, மற்றவர்களோ மக்களுக்கு நண்பனாக, தோழனாக, வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யாத தால்தான் ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன. இனி போகப்போகச் சரியாகிவிடும். நாம் கூட அவர்களை மட்டும் சொல்லக்கூடாது. இருபதாண்டு காலமாக ஆண்டுதவற்த அரசியல் கட்சியினர் அவர்களை அந்த நிலைக்கு ஆட்டிப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பம்பரம் போல ஆட வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் இதைப்போன்ற துறைகளிலே அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி ஈடுபடும் காரணத்தால் இனி நேர்மையான கூட்டுறவியக்கமாக வளரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். கூட்டுறவு மத்திய நில அடைமான பாங்கில் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணத்தில் 1½ பர்சன்ட் கமிஷனாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 100-க்கு 1½ என்றால், 1000-க்கு 15, பத்தாயிரத்திற்கு 20 வருஷங்களுக்கு 3,000 ரூபாயை கூட்டுறவு அடைமான பாங்கு சிபாரிசு செய்கின்ற காரணத்திற்காக கமிஷனாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். முதலாவதாக அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது அந்த சதவிகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு மத்திய நில அடைமான பாங்கு நில அபிவிருத்திக்கு மட்டும் தான் கடன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிலம் வைத்திருப்பவன் முன் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு யாது காரணத்தாலோ முடியாமல் போய் விடுகிறது. அந்த முன் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு கடன் வழங்கினால்லவோ அவன் மனம் நிம்மதியடைவான், விவசாயத்தில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபடுவான். அவ்வாறு அவனுடைய முன் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு கடன் வழங்காவிட்டால், இந்த நில அபிவிருத்திக்காக வாங்கும் கடனைக் கொண்டு உழவுக்கோ, எருவிருக்கோ; அல்லது மற்ற விவசாயச்செலவுகளுக்கோ பயன்படுத்தாமல் முன் கடன்களுக்காகக் கொடுத்துவிடுவான். அதனால் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாமல் போய்விடும். அவ்வாறு செய்வதால் வாங்கிய கடனை வாங்கிய வேலைக்கு உபயோகப்படுத்தாமல் தப்பி வழியிலே செலவழித்துவிட்டான் என்ற கெட்ட பெயரை அவன் கிராமத்திலே எடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, முன் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காக நில அடைமான பாங்கிலோ, கிராமக் கூட்டுறவு பாங்கிலோ தொகை கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு நிம்மதியேற்படும்.

கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு முதலில் 3 வருஷங்கள் என்றிருந்து, பிறகு 5 வருஷங்கள் என்றிருந்து, கடைசியாக 20 வருஷங்கள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில காலங்களில் இயற்கையால் வானம் பொய்த்து மழை பெய்த தவறி விட்ட நேரத்தில், பூச்சியடித்துப் பயிர்கள் கெட்டுவிட்ட நேரத்தில், காற்றடித்து வெள்ளாடையிலல்லாமல் பயிர்கள் சாவியாகிவிடுகின்ற நேரத்தில் அவனுக்கு தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நம்முடைய அவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, I wish to briefly point out a few things which passed my mind. So far as this Demand is concerned, while I congratulate the Government for appointing a High Power Committee consisting of distinguished men in the public life to go into the loopholes in the co-operative movement and the allegations, complaints, etc. made against the Co-operative Department, I have to give expression to a small misgiving. With regard to the High Power Committee, I want to point out that a few members of that Committee are also actively connected with the co-operative movement and that is my main apprehension. Unless we make it look that the members of this Committee have absolutely no vested interest or any interest in the co-operative movement except objective interest, there is a risk of misgivings being created in the minds of the public. In this connection, I would like to point out what has recently happened. A Judge of the High Court had to try a particular case but he refused to take it up on the ground that he was an income-tax assessee and the person involved in the case had connection with the Income-Tax Department. In the same manner we must look at the composition of this Committee. There are certain presidents of co-operative institutions who were indicted by the officials of the Co-operative Department. There have been some complaints verbal or written—against certain presidents of co-operative institutions but unfortunately we find that some of these presidents also find a place in this Committee. So, I request this Government to reconsider this matter and dispel the fears that are in the minds of a large number of persons with regard to this Committee.

Sir, I will touch a few points briefly. There is a hereditary system of board of directors. My distinguished friend Mr. Ramaswami Naidu said that this should not affect the decision of the Government. But I have a small misgiving in this regard. It is true that persons of Mr. Ramaswami Naidu's type may be very good like Mahatma Gandhi. But there are quite a number of persons who exploit the co-operative movement for their personal ends. It has to be looked at objectively and not subjectively. That is my submission to this House. The only right royal solution is the bringing in of a Bill prohibiting directorship to persons who are holding office for more than two terms or whatever number of terms that the Ministry or the High Power Committee may decide. The Chief Minister promised to bring forward a Bill one year ago. I am quite sure that this legislation will be brought forward as early as possible without waiting for the recommendations of the Committee.

There is the Goerge Town Co-operative Bank, Limited, No. 8512 in Krishnappa Naicken Agraharam street, George Town, just adjacent to my constituency. The annual general body meeting of the Bank was held on 22nd October 1967, which was attended by nearly

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 21]

three hundred members. The Deputy Registrar of Co-operative Societies (Credit) and the Secretary of the Madras District Co-operative Central Bank also were present at the meeting on invitation to witness the proceedings. When the President read as usual the Auditor's Certificate and wanted to adopt the accounts, a point of order was raised that the summary of the audit memorandum should also be read at the meeting for the benefit of the members' information as provided for in Chapter VII Rule 54 (8) on page 99 of the Madras Co-operative Societies Rules. The value of this memorandum to the members from their point of view is that it shall contain schedules with full particulars as provided in rule 54 (5) of the said rules. Since the memorandum, in accordance with the laws, is to contain such defects and irregularities as have been brought out by the Auditor, this was not read at the meeting. Rule 54 (8) says : "The summary of the audit memorandum shall also be read out at the general body meeting of the society". In spite of the repeated request the answer was that the Registrar had no time and as the audit was done hurriedly there was no memorandum submitted giving the other details covered under Rule 54 (5) read with sub-sections (I), (II), (III), (IV) and (V). Both the Deputy Registrar of Co-operative Societies and the Secretary of the Madras District Co-operative Bank were silent witnesses to the President's negative answers. It may be mentioned here that the general body of members has this only opportunity of knowing the defects and irregularities of the Bank and it is incumbent on the part of the President to have read the audit summary.

I will make a few suggestions briefly with a view to improving co-operative institutions and making them work successfully.

Legislative.—Suitable amendments to the Co-operative Societies Act to restrict what may be called the "monopoly of non-official power" are necessary. In other words, no person should be elected to a co-operative institution as an office-bearer for a third consecutive term. By introducing this restriction, opportunity is provided for fresh young blood and experienced persons to enter the field and give the benefit of their service for the betterment of the co-operative institution. After the excellent speech of my distinguished colleague Mr. Ramaswami Naidu, I feel that provision may be made for avoiding a sudden change from old blood to young blood wherever it is absolutely necessary.

Administrative.—Dedicated, sincere, deserving young men with interest and initiative should be appointed to hold key positions.

The Auditing section, which now functions under the department, should as far as practicable be detached from it and if possible audit be entrusted to a separate body which would have representatives from non-official and official quarters of the movement, Reserve Bank of India, Accountant-General, Legislature and Parliament.

Corrupt officers should be dealt with very severely.

1968 மார்ச் 21]

[Dr. H. V. Hande]

Auditing work should be undertaken immediately after the close of the co-operative year. Audit takes place after one or two years and there is delay. This delay makes a number of members wonder what exactly is happening under their very nose. There should be test audits and regular surprise visits.

Auditing work.—This suggestion is made because some co-operative institutions are so inefficiently conducted that annual reports and accounts for the two years 1964-65 and 1965-66 are considered in the fag end of the year 1967. This inordinate delay is most unwholesome, especially as the accounts of the institutions run to several crores of rupees. The attention of the Government is invited to this serious matter.

The rules must be amended in such a manner that the general body meeting must be conducted and presided over by an officer not below the rank of a Deputy Secretary from the Secretariat level other than the Co-operative Department or an officer from the Reserve Bank of India inasmuch as they have an overall control over the co-operative institutions. This suggestion is made because at the general body meeting, the most important document, the audit summary, is not being read for the benefit of the members. Only if the audit summary is read, the members will have a proper idea of what is happening. By insisting upon a Deputy Secretary from the Secretariat level or an official from the Reserve Bank of India presiding over the annual general body meeting, such flagrant violations cannot take place.

Promotions should take place according to seniority. But efficiency and record of service should also be taken into consideration in making promotions.

These very sacred institutions founded by very great men are unfortunately in disrepute today. The entire State is looking to this Ministry to see that the Augean Stable is cleaned and that the department is made as quickly as possible completely bereft of the defects which are being pointed out since a number of years.

My request once again is that I want this Government to consider the reconstitution of the Committee. If there are on it members against whom there are complaints, how can anyone go and make the complaint? The Chairman will be sitting and by his side the members will be sitting. I am not casting aspersions against anybody. Another suggestion is that the Government need not even reconstitute the Committee. If any one wants to level charges against any member of the Committee, let the Chairman call him separately and grant an interview. Let the Government take action after the charges are established and not on mere hearsay. I want the Government to consider all the aspects that I have briefly placed before this House. Thank you Sir.

*திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த காலம் தாழ்ந்த வேளையிலே நீண்ட அறிக்கையாக நான் இங்கு கூறுவேண்டுமென்று நினைக்காமல் ஒரே முக்கியமான கரு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1968 மார்ச் 21]

யங்கள் பற்றி என்னுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டியதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதல் முதலிலே இந்த ஆய்வரையைப் படித்துப் பார்த்தேன். நமது மதிப் பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து பாங்க் ரேட்டைக் குறைத்ததன் காரணமாக, நமக்கு வாங்கக்கூடிய ரேட்டையும் குறைத்ததாக இங்கு கூறினார்கள். அது மட்டற்ற மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. முன்பு 8.4 என்று இருந்தது 7.8 என்று இப்பொழுது குறைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இது எழை மக்களுக்கு ஒரு பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். ஆனால், இன்னொரு ஆலோசனையையும் அன்னாளுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன். இந்தக் காலம் தாழ்ந்த கடன்களுக்கெல்லாம் “பீனல் இன்டர்ஸ்ட்” போடுவது வழக்கம். இந்த பீனல் இன்டர்ஸ்டை இப்பொழுது இருக்கிற விதிதாசாரப்படி எவ்வளவு அதிகமாக குறைக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு அதிகமாகக் குறைக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி சற்று சிந்திக்கவேண்டும். ஏதோ வட்டிக் கடையில் வட்டிக்கு வட்டி என்ற முறையிலே வசூலிப்பதைப் போல இல்லாமல் இதையும் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்கின்றபொழுது, இதை “டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெஃபரன்ஸாக” விட்டாலும் சிறப்பாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே முன்பிருந்த அசராங்கம் ஏதோ முதலாளிகளுக்கு உடந்தையாக இருந்தது என்ற பல குற்றச்சாட்டுக்களையும் உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அது உண்மையா, இல்லையா, அதற்கு ஆதாரம் உண்டா என்ற சர்ச்சைக்குரிய விஷயத்திலே நான் செல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. ஆனால், முன்பிருந்த கூட்டுறவு அமைப்பும் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்த கூட்டுறவு சட்டத்தின் அடிப்படையிலே முதலிலே நடந்தது. அதற்கு பின்னால் இந்த சட்டத்தை திருத்தி மைக்க வேண்டுமென்று ஆய்வு செய்து காங்கிரஸ் அதிகாரத்திலிருந்தபொழுது சட்டத்தை மாற்றினார்கள். அன்று எதிர்க் கட்சியாக இருந்தவர்கள் இன்று ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல அரிய கருத்துக்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். அன்றிருந்த அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக அந்த சட்டம் அவ்வாறு மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. அந்த சட்டத்தின் பேரில் இன்று பலரும் அதிகாரத்திலே இருக்கிறோம்.

அவர்கள் பேரில் குற்றம் இருக்கிறது, ஏதோ பரம்பரை சொத்தாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று என்னி நகையாடுவது அவ்வளவு பொருந்தாது. அது சிறந்த பண்பு அல்ல என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல ஆண்டு காலமாக தொடர்பு உடையவன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். எங்களைப் போன்று கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் மீது ஏதாவது குற்றச் சாட்டுகள் இருந்தால், எந்த விசாரணைக்கும், நீதி விசாரணைக்கு வேண்டுமானாலும் உட்பட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். மக்கள் விசாரணை என்று சொன்னார்கள், அதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை பணிவாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு நல்ல இயக்கத்தை, அதில் இருக்கிற ஒரு சிலர் செய்கின்ற தப்புகளின் காரணமாக அந்த இயக்கமே கோளாறு பிடித்தது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல் நாடுகளில் பாரக்கும்பொழுது, நார்வே போன்ற தேசங்களில் இந்த இயக்கமானது எவ்வளவு சிறப்பாகவும், நேர்மையாகவும் செயல்படுகிறது என்பதை நான் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. அந்த விவரங்களுக்கெல்லாம் நான் இப்பொழுது போகவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு முக்கியமான இயக்கமாக இருக்கிறது. கடன் உதவி அத்தனையும் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு அடிப்படையில் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், 50 பர்சன்ட் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக இந்த ஆய்வரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எஞ்சி இருக்கிற 50 பர்சன்ட் பெறுவதில் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இன்று இருக்கக்கூடிய பாங்கிங் அடிப்படையில்,

1968 மார்ச் 21]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதில் கமர்ஷியல் பாங்குகள் கூட ஈடுபடப் போவதாக நாம் எல்லோரும் அறிகிறோம். இம்மாதிரியான அமைப்புகள் ஏற்படுகிறபொழுது, நம்முடைய தேசத்தில், ஊரில் இருக்கிற பெரும் வட்டிக் கடைக்காரர்களின் தொல்லையில் சிக்காமல், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஜனங்களுக்கு அதிகமான நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு நல்ல சான்றுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, சென்ட்ரல் லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்கு மூலமாக, லாங் டேர்ம் கிரெடிட் ரூ. 3.79 கோடி 1966-67-ல் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் ரூ. 2 கோடி அரசு கொடுப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி சென்ட்ரல் லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்கு மூலமாக இருக்கிற அதன் பிரைமரீஸ் மூலமாக கடன் கொடுப்பதற்கு மிகவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த பிரைமரீஸ் இப்பொழுது ரூ. 3,000-க்கு மத்திய பாங்கு சாங்ஷன் இல்லாமல் கடன் கொடுப்பதற்கு முடியும் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அளவை கூட முடியுமா, ரூ. 5,000 என்றோ, ரூ. 7,000 என்றோ கூட்ட முடியுமா என்பதை இந்த இலாகா வினர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், அதிலே இருக்கிற காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஏதோ என்கம்ஃபெரென்ஸ் சர்டிபிகேட் வரவில்லை என்றோ, சட்ட நிபுணர்களின் ஆய்வுரை வரவில்லை என்றோ காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஃபுல் பிணைஸ் ஸ்கீம் 274 பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஃபுல் பிணைஸ் ஸ்கீமில் குற்றங் குறைகள் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்றால் அப்படியில்லை. ஒருவர் கடன் பெறவேண்டுமென்றால், இன்று இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி, அதாவது 'The surety's liability is co-extensive with that of the principal debtor' என்று காண்டிராக்ட் ஆக்டில் இருக்கிறது. ஜாமீன் நின்றவர்களிடமிருந்தும் வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். சிலருக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்குக் கூட ஆள் இல்லாத முறையிலே இருக்கவேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. உண்மையாகவே, சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கடன் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், இந்தக்கூட்டுறவு இயக்கத்திலுள்ள இந்த விதியை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, 11,000 சொசைட்டிகளாக இருப்பதை, 4,800 சொசைட்டிகளாக குறைக்கவேண்டும், ரூ. 2 லட்சம் அதற்கு வரவு செலவு இருந்தால் தான் அது வலையின் யூனிட்டாக இருக்க முடியும் என்று ஆய்வுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 2 லட்சம் என்று இருப்பதை, ஒரு லட்சம் என்று குறைக்க வழிவகை செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்வது சாலச சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் இதுபற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைப்பற்றி நான் மறுமுறையும் சர்ச்சைக்கு வரவில்லை. இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், ஊர் இருக்கக் கூடிய தன்மையில், சிறு சிறு சொஸைட்டியாக செயலாற்றினால்தான், இது இயங்குவதற்கு சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன் என்றெல்லாம் கடன் பெறுவதற்கு பல வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதெல்லாம் காலாகாலங்களில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அவசியமான சந்தர்ப்பங்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 மார்ச் 21]

களில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படையில் 89-8 குடும்பங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஆய்வுரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பம் என்ற முறையில்தான் இது அமைந்திருக்கிறது. இன்னும் இந்த இயக்கத்தில் அதிகமான ஆட்களை சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் குடும்ப சொத்தாக இந்த சொசைட்டிகள் இயங்காமல் இருப்பதற்கு, பங்குதாரர்களாகச் சேர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான தங்கு தடைகளும் இல்லை, யார் வேண்டுமானாலும் பங்குதாரராக சேருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சட்டம் இருப்பதில் இருக்கிற கோளாறுகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியதுதான், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இன்று இருக்கிற முறையில் பல கஷ்டங்களெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சொசைட்டிக்கும் ஒரு முறையிலே “பை-லாஸ்” இருக்கிறது. அரசாங்கமே, அந்த இலாகாவே டைப்ரோ பை-லாஸ் கொடுத்தாலும், அதை நல்ல முறையிலே செயல்பற்ற முடியாத தன்மையினால் பல சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தில் கூறப்படுகிற இன்னொரு குறை என்னவென்றால், ‘பிளூமி லோன்ஸ்’ வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, அவர்கள் கணக்கு வைக்கிறபொழுது வவுசர்கள் வைக்கவேண்டுமென்ற வழக்கம் இருக்கிறது. அந்த வவுசர்கள் நிஜமான வவுசர்களா என்பதுபற்றி ஆராய்வதற்கு, ஆடிட் செய்பவர்களுக்கு தன்மை இல்லாத முறை இருக்கிறது. அந்த வவுசர்கள் உண்மையான வவுசர்களா என்று “பிரோப்” செய்வதற்கு, அதிகாரங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், அந்த ஆடிட்டை அந்த இலாகாவிலிருந்து எடுத்துவிட்டு, அக்கவுண்டெண்ட் ஜெனரல் பொறுப்பில் இயங்கும் ஒரு பிரிவின் கீழே ஆடிட்டை நடத்தினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் ஊழல் போன்றவைகளையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் காண்பதற்கு சிறப்பாக இருக்கும்.

இன்னொரு விஷயம், ஆர்பிட்ரேஷன் ப்ரொவீடிக்ஷன் இப்பொழுது நடத்துகிறார்கள். இது காலாகாலத்தில் சரியாக நடக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்ட்ராராருக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிறுவனங்களிலே டிஃபால்டராக இருப்பவர்களை யே டைரக்டர்களாக எடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஆம்பூர் ஷுகர் மில்லில் இருக்கிற ஏதோ ஒரு டைரக்டர் வேறு ஒரு நிறுவனத்தில் டிஃபால்டராக இருக்கிறவர். அவரைப்பற்றி புகார் இருந்தபோதிலும், அவர் இன்னும் டைரக்டராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அது உண்மையானால் அதைப் பற்றி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வளர்ந்துவருகிற விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் கன்ஸ்யூமர் கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிகளை ஏற்படுத்துவது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் சாதாரண அத்தியாவசியமான பண்டங்களை விநியோகிப்பது சிறப்பாக இருக்கும். இதில் சில இடங்களில் ஊழல் மலிந்தவர்கள் ஒரு வேளை இருக்கலாம். இதில் நல்ல நபர்களை அமர்த்தினால், இதன் மூலம் பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு மிக சிறப்பாக இருக்கும். 1967-68-ல் இதற்காக ரூ. 24-50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே செலவானது ரூ. 6-98 லட்சம் என்று இருக்கிறது. அதிலே சிறப்பு அங்காடி கூட உட்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். 1½ லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள எல்லா இடங்களிலும் கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிகள் அமைக்கப்படுவது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1968 மார்ச் 21] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயம், மார்க்கெடிங் சொசைடிகளைப் பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மார்க்கெடிங் சொசைடிகள் பல ஜில்லாக்களில் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு மார்க்கெடிங் சொசைடி இருக்கிறது. நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு அவர்கள் போதிய பணம் இல்லாமல் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் உதவியை கூட்டுறவு மூலம் காலாகாலத்தில் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும், குறிப்பாக, அரிசி விநியோகம் செய்யும் மார்க்கெடிங் சொசைடி மிகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. பெரிய ஆலைகள் தஞ்சாவூரில் நிறுவப்பட்டிருப்பதுபோல், நெல் அதிகமாக விளையும் மாவட்டங்களில், பகுதிகளில், இந்த மாதிரி மில்களை, கூட்டுறவு முறையில் நிறுவி, மக்களுக்கு தரமான அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்கு மார்க்கெடிங் சொசைடிகள் ஏற்படுத்தினால், சிறப்பான முறையில் பணியாற்றுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரி பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இந்த காரியங்களையெல்லாம் நல்லமுறையில் சிந்தித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், 9 சத விசதம் தான் டிவிடெண்டு கொடுக்க வேண்டும், சர்க்கரை ஆலையாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு தூர்ப்பு ஆலையாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு மேலாக கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. கூட்டுறவு ஆலைகள் பலவும் சரியான முறையில் லாபம் வரக்கூடிய அளவில் இயங்கவில்லை. உடனே அந்த ஸ்தாபனங்கள் கெட்டுவிட்டன, அதைத் தனியார் கையில் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று பறைசாற்றுவதற்கு நான் வரவில்லை. பொதுவாக ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, 9 சத விசதம் என்று இருப்பதை, அதிகமாக கூட்டிக் கொடுக்கலாமா, அல்லது டிபென்சர்களுக்கு அதிகமாக வட்டி கொடுப்பதற்கு வழிவகையெல்லாமா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், நசிந்திருக்கிற பல ஸ்தாபனங்களும் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு, பொருள் தேடுவதற்கு சிறப்பான காரியமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, வரவிருக்கின்ற கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை இந்த மன்றத்திலே வைத்து, இங்கே உள்ள நண்பர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ரிப்போர்ட் உடனடியாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; தப்பு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்பதை மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொண்டு, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கத் தக்க முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவு நேரம் கொடுத்ததற்காக மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தை ஆதரித்தும், இந்தத் துறை சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்றும், நல்ல பல கருத்துக்களைக் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, சமுதாயத்தில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்காக, கூட்டுறவுத் துறை பயன்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லும்போது, ஒரே ஒரு குரல் மட்டும், சுதந்திரக் கட்சி அங்கத்தினரிடமிருந்து, இந்தத் துறை உபயோகமில்லை, இதை ஆரம்பிக்காதீர்கள், அதை ஆரம்பிக்காதீர்கள் என்று சொல்லும்போது, நல்ல வேளையாக, பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் துணைக்கு வந்து இந்தத் துறையில் நல்ல சீர்திருத்தங்களை காண வேண்டும் என்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனைகளைக் கொடுப்பதும், அவற்றைப் பின்பற்றச் சொல்வதும் ஒன்று. இந்தத் துறையே வேண்

பிற
பக்க
6-00

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 21]

டாம் என்று சொல்வது வேறொன்று. நான் தெரிந்துகொண்ட மட்டில், எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்றும், புதிய புதிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும் என்றும், எடுத்திருக்கும் முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன் என்றும், கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டது, அரசாங்கத்தில் இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு, ஆர்வத்தோடு பணியாற்ற உதவியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது சில குறைகளைப்பற்றி. அப்படிப்பட்ட குறைகளை இந்தத் துறையினர் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்கிற உறுதியைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றியும், நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றியும் வீட்டு வசதிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றியும் பேசப்பட்டது. அவற்றையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுத் துறையில் நடப்பவற்றை திரு. கெய்வார் அவர்களை அதற்காக எல்லா ஆலைகளுக்கும் சென்று பரிசீலனை செய்து, நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த பயனைத் தரவேண்டும் என்றும், பல வகைகளிலும் உயர்ந்து கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வேண்டும் என்றும், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேலூர் பழம் பதனிடும் நிலையத்தைத் தொடங்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அரிசி ஆலைகள் வேண்டாம் என்று கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம் நாட்டின் நிலையில், அரிசி ஆலைகள் தேவை என்பதையும், விரைவாக அரிசியைக் கொடுக்க அவை தேவை என்பதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக நமக்கு 112 லட்ச ரூபாய் கடன் மானியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டிலிருந்து 13 ஆலைகள் வரை நாம் தொடங்கலாம் என்று இருக்கிறது. ட்ராண்ஸ்போர்ட் செலவு வரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி வராத அளவுக்கு எந்த எந்தப் பகுதியில் அதிகமாக நெல் உற்பத்தியாகி, ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்து, அரிசியாக்கி மற்ற நகரங்களுக்கு அனுப்ப எங்கே எங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் அமைக்கலாம் என்றுதான் நினைக்கப்படுகிறது. உணவு கார்ப்பரேஷன், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அவர்களாக நான்கு ஆலைகளை ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கமும் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய இருக்கிறது. அரிசிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இவை நல்ல முறையில் உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். திருவாளரில் நடக்கும் ஆலையைப் பார்த்தால், அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் அதன் உபயோகத்தின் அளவு. கொஞ்சங்கூட அரிசி பழுதுபடாத அளவிற்கு, வரக்கூடிய அரிசியை நல்ல முறையில் சேகரித்துக் கொடுக்கும் அளவில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட அரிசி பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும் சென்றால், அதிகப் பலன் கிடைக்கும். நானே சென்று நேரில் பார்த்தேன்.

கூட்டுறவுத் துறை ஏற்றுமதியிலும், ஈடுபட்டது. 250 டன் வெங்காயம் அனுப்பியிருக்கிறது. அதிலும் பெருந்த லாபம் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வெங்காயத்தைப் பதனிடும் தொழிற்சாலையை அமைக்கவும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

கிடங்குகள் கட்டுங்கள் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இவர்கள் வேண்டாம் என்கிறார்கள். தூறு கிடங்குகள் கட்டத் திட்டமிட்டு, 5 லட்சம் கடனும் 5 லட்சம் மானியமும் பெற்று, 1961-லிருந்து ரூ. 8,62,100 செலவாகி, இப்பொழுது அந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு பயன்படும் என்று நம்புகிறேன்.

உரம் விநியோகம் பொறுத்த வரையில், கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு பல இடங்களில் தவறுகள் ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். தவறுகள் கண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். 1968-69-ல் கலப்பு உரம் 14,400 டன் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு

1968 மார்ச் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது, கடன் அளவை அதிகப்படுத்தினால், மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று, இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு தனி நபர் கடனை ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. அது தவிர, ஜாமீனில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜாமீனே வேண்டாம் என்றார்கள். அது சரியாகாது. ஆகவே, தனி நபர் கடனோடு, சொத்து ஜாமீனுக்கும் இடம் கொடுக்கிறோம். சர்க்கரை ஆலைகளிலே அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தனி நபர் கடன் ரூ. 20,000 என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைச் சர்க்கரை ஆலை மூலமாகவே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. நல்ல கோரிக்கை. நியாயமான கோரிக்கை. ஆனாலும் ரிசர்வ் வங்கி எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்தி, ஆலைகளின் மூலம் கொடுத்தால், ஆலைக்குக் கரும்பு பெற வசதியாக இருக்கும் என்ற வகையில் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை எப்படி அமைய வேண்டும், புதிய மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்களும் தெரிவித்தார்கள். நல்ல கருத்துக்கள், உடனடியாகச் செயல்படுத்தாமல், ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி, நிபுணர்கள் குழு அமைத்து, இந்தக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து அவர்கள் கருத்துகள் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால் செயல்பட வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கமிட்டியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. என்ன சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை. கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்த இரண்டு பேர்களைப் பற்றி எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. புகார் ஏதாவது இருந்து தெரிவித்தால், பரிசீலித்து, தவறு இருக்குமானால், தவறு செய்திருக்கிறவர்களை நீக்குவோம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வேறு ஏதோ எண்ணத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். புகாருக்காக வைத்த கமிட்டியல்ல. அவர்களுக்கே தெரிந்திருக்கும். இயக்கத்தில் மாறுதல்கள் பற்றி சிந்திக்கக்கூடிய கமிட்டி. தனிப்பட்ட சங்கம், பாங்கு பற்றி புகார் விசாரிக்கக்கூடியதாக இருந்தால், அங்கம் வகிக்கக் கூடாது என்பது நியாயம், என்பதற்கு உறுதி கூறுகிறேன். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் அரசாங்கத்தின்கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் கண்டிப்பாக கவனிக்கப்படும்.

இந்த நிர்வாகத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதில் காலதாமதம் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. நல்ல கருத்து, ஏற்றுக் கொள்கிறேன். காலதாமதத்திற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. நிர்வாக ஊழல்களைக் களைய, தடுக்க முழு முயற்சிகள் எடுக்கிறோம். அதிலே மக்கள் பிரதிநிதிகளும், அலுவலர்களும் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இரண்டு பேர்களிலே, அரசாங்க அதிகாரிகள் சில இடங்களில் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். ஆகவே, குறைகள் ஏராளமாக உண்டாகின்றன என்றார்கள். உண்மையாக இருக்கலாம். மக்கள் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலும் காரணம் என்றார்கள். அதிலும் உண்மையாக இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு பேரும் இணைந்து செயல்படும் இடங்களில்தான் அதிகம் ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. விதி முறைகளை, நடைமுறைகளை மாற்றினால் குறைகளைக் குறைக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அதைப்பற்றியும் கமிட்டி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறது.

நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்றால், குறிப்பாக உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதிலும் உண்மையான கருத்து. ஜனநாயகத்தில் அந்த உரிமையைத் தவிர்க்க முடியாது. மறுக்க முடியாது. நீதிமன்றத்திலே வழக்காவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை நாம் தடுப்பதற்கில்லை. ஆனாலும் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே, உயர்நீதி மன்றத்தில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் நாம் செய்துதான் வருகிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 21]

தொடர்ந்து செய்வோம் என்ற உறுதியை இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சங்கத்தின் மேலோ, ஓர் அமைப்பின் மேலோ என் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டால்கூட, அதன்மேலும் நீதி மன்றத்திலே ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக பல சங்கங்கள் நிர்வாகத்திலே ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. இதைப் பற்றி நாம் உயர்நீதி மன்றத்தில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். காலங்கடத்துவதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் இங்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, ஒரு நல்ல கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கணக்கை ஆய்வு செய்கிற முறை—அதாவது ஆடிட் செய்கிற முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது நியாயமான கருத்து. இப்போதுள்ள ஆடிட் முறையை எப்படி மாற்றி யமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சினை. ஆடிட் விவ் தன்னிச்சையாக இந்த இலாகாவிலிருந்து பிரிந்து நின்று செயல்பட வேண்டுமா? அல்லது அந்த இலாகாவிலேயே ஆடிட் விவ்கை அதிகப்படுத்தி, அதிக அதிகாரிகளை, உதவி செய்கிற நிலையில் சேர்த்து இதிலேயுள்ள காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கலாமா என்பது ஆகும். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் இதைப் பற்றி யோசித்து முதன் முதலாக இந்த ஆடிட் விவ்கை விரிவுபடுத்தலாம் என்ற ஒரு செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் முன்னால் இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் நாம் இன்றைக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். சீக்கிரம் அதைப் பற்றிய முடிவுகள் தெரிவிக்கப்படும் என்பதை இங்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இயக்கத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் இந்தப் புதிய அரசாங்கம் பதவி ஏற்றவுடன் கொஞ்சம் விறுவிறுப்பாக, கொஞ்சம் பரபரப்பாக செயல்படுகிறார்கள் என்று பல அங்கத்தினர்கள் தங்களையே கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அது உண்மையான கருத்துத்தான். எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் அதைப் பற்றிப் பாராட்டிச் சொல்லப்பட்டது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நம்முடைய அதிகாரிகள் எல்லாம் இருபது வருஷ பழக்கத்திலே இருந்த காரணத்தால் புதிய முறையிலே செயல்படுவதற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கும். கொஞ்சம் தயக்கம் ஏற்படத்தான் செய்யும். இருந்தும் இந்த ஓராண்டு காலத்திற்குள் எவ்வளவோ விறுவிறுப்பாகப் பணியாற்றினார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டியது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நானும் இந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் பாராட்டி, தொடர்ந்து விறுவிறுப்பாக, யாருக்கும் அஞ்சாமல், இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி, இந்தக் கொள்கை அந்தக் கொள்கை என்று பாராமல், தவறு செய்பவர்களைக் கண்டிப்பாகத் தண்டித்து நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு முக்கியமான கருத்து, சில பேருடைய ஆதிக்கம் இருக்கலாமா என்பதாகும். இது நீண்ட நாட்களாகவே விவாதிக்கப்பட்டு வரும் கருத்து. இது பற்றியும் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் தனி ஆதிக்கம் இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவைத்தான் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு மத்திய ஆட்சி கொஞ்சம் தடையாக இருந்து வந்தது. ஆனால், நல்ல வேளையாக இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய ஆட்சி அமைச்சரவையிடம் எடுத்துச் சொல்லி, இந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவைப் பெற்றுவிட்டார்கள். மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இது பற்றி நல்ல முறையில் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். 'தனிப்பட்டவருடைய ஆதிக்கத்தை—வெஸ்ட் இன்ட்ரஸ்டை—போக்கித்தான் தீரவேண்டும். அதற்குத் தமிழக அரசு முழு முயற்சியாக செயல்பட்டு, மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்க வேண்டும்' என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதிலே திரு. ராமசாமி நாபுரி அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கருத்து. அனுபவஸ்தர்கள் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் செய்துவிடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

1968 மார்ச் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஆனால் அந்த அனுபவம் வேறு வழிகளில் செல்வதற்கும், தொடர்ந்து வாய்ப்பு அளித்துவிடக் கூடாது. அதுதான் நம்முடைய எண்ணம். தவறான காரியங்களில் ஈடுபடுபவர்கள் தொடர்ந்து இருக்க அனுமதிக்கப்படாது, அட்ஜஸ்ட்மென்ட் எட்டளவில் செய்துவிடுவார்கள். அது நடக்கிறதோ, இல்லையோ, கணக்குகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. அந்த வாய்ப்பை எப்படித் தடுக்கலாம் என்பதுதான் இப்போதுள்ள கருத்தாகும். இதைப் பற்றி இப்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள குழு நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து வழிவகை செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. 'இன்டரிம் ரிப்போர்ட்' என்ற முறையில் இந்தத் தேர்தல் சட்டத்தை மட்டும் அரசாங்கம் கொண்டுவருவதற்கு உதவியாக சீக்கிரத்தில் இது பற்றி குழு தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்களும் கூட்டுறவுத் துறையில் பங்கு ஏற்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் அதிகம் விவாதிக்க வேண்டாம். அது எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆயினும் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தைத்தான் அரசாங்கம் வலியுறுத்தி வருகிறது. அதைச் செய்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை இந்தக் குழு எடுக்கும் என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் கடன் பாக்கி—'ஓவர் டியூ' இருந்தால் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட நபர் ஐயின் கொடுத்தால் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு நியாயமான கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ரிசர்வ் வங்கி அதை ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பின், இன்னொரு முறையில், ஒரு சங்கத்திலே 50 சத வீதம் கடன் பாக்கியிருந்தால்கூட, அந்தச் சங்கத்திற்குக் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற முறையை வற்புறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கடன் திருப்பிக் கொடுக்காதவர்களுக்குக் கூட கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தையும் நாம் ரிசர்வ் வங்கியிடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கடன் தொகை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நியாயமான கோரிக்கை. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு நான்காவது திட்ட காலத்திற்குள் ரூ. 160 கோடிக்குத் தேவை ஏற்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இதில் பாதிதான் கொடுக்க முடியும் என்ற புள்ளி விவரமும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டால் இன்னும் அதிக வசதி பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சங்கத்திலே கடன் கொடுப்பதிலே தவறுகள், கடனைத் திருப்பித் தருவதிலே தவறுகள், இதற்கு இடையிலே செய்யக் கூடிய தவறுகள் எல்லாவற்றையும் பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இதை எப்படி மாற்றுவது என்பதிலே அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்த வகையில் பற்று வரவு செலவு (பாஸ் புக் சிஸ்டம்) முறையைப் புகத்தலாம் என்று இன்றைக்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் தேவைப்படக்கூடிய கடனை முதலிலே தீர்மானித்து, அந்த விவசாயிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உயர்ந்த அளவு கடன் தொகையை அந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திற்கு முன்னரே அந்த பாஸ் புத்தகத்திலே குறித்துவிட்டு, அவர் கையிலே அந்தப் பாஸ் புத்தகக் கொடுத்துவிட்டால் அவர், அந்த ஆண்டு முழுவதும் எந்த நேரத்திலே எவ்வளவு கடன் தேவைப்படுகிறதோ, அதை அவருக்கு என்று குறிக்கப்பட்டுள்ள எல்லைக்குட்பட்டு, உரம் வாங்குவதற்கு, விதை வாங்குவதற்கு, மாடு வாங்குவதற்கு என்று அவருக்குத் தேவைப்படுகிறபோது பல தவணைகளில் யாருடைய தயவையும் எதிர்பார்க்காது, குறிப்பாக சங்கத் துணுடைய தலைவரையோ, சூப்பர்வைசரையோ எதிர்பார்க்காமல், அவர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 21]

கடனைப் பெறக்கூடிய ஒரு முறையை ஏற்படுத்திவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். இந்த முறையை முதன் முதலாக, பரீட்சார்த்தமாக விவசாய வங்கிகளிலும், 'ஏ' பிரிவில் உள்ள வயபின் யூனிடிலேயும் புடுத்தலாம் என்று இப்போது ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வயபின் யூனிட்களாக ஆக்குவதற்குப் பதில் வொர்க்கபின் யூனிட்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். கிராம சண்டை—சச்சரவு, ஜாதி சச்சரவுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் வயபின் யூனிட் சரியாக வேலை செய்ய முடியாது என்றார்கள். அது ஒரு வகையில் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆயினும், வயபின் யூனிட்களாக ஆக்கப்பட்டால், அதன்மூலம் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகள் கிடைக்குமென்று பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாகத் தீமையை விட நன்மை அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். குறிப்பாக, ஏராளமான கடன் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தச் சங்கங்கள் தனித்தனியாக இருந்து நடக்க முடியாத நிலையில் டிபங்ட் சொண்ட்டிகளாக மாறிவிடாமல் தடுப்பதற்கும் வயபின் யூனிட் ஆக்குவது உபயோகமாக இருக்கும். அதோடு மக்கள் பிரதிநிதிகள் மட்டுமல்லாமல், அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் அதிகாரிகளைப் போட்டு, கண்காணித்துக்கொள்வதற்கு இந்த வயபின் யூனிட்லே வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் காண்கிறோம். ஆகவேதான், வயபின் யூனிட் ஆக்குவதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, பரீட்சார்த்தமாக, செய்துவருகிறோம். அதில் நிச்சயம் வெற்றி ஏற்படுத்ததான் வருகிறது. என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு எதிர்ப்பும் இருக்கிறது என்பது உண்மை. எதிர்ப்பு இருப்பதெல்லாம் 'நாங்கள் இதற்குத் தலைவராக இருக்க வேண்டும். எங்களுக்குத் தனி உரிமை இருக்க வேண்டும்' என்ற அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. இது மக்களுடைய உள்ளங்களைப் பொறுத்த காரியம். ஆகவேதான் இதிலே மிக விரைவாகவும் செல்லாமல், மிக மெதுவாகவும் செல்லாமல் யாருக்கும் இதிலே பாதகம் ஏற்படாமல் செய்து வருகிறோம். குறிப்பாக யாருக்காவது, எங்காவது பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக்காட்டினால் நிச்சயம் அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகுக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தவறு செய்தவர்களுக்கும் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதிலே தயக்கம் காட்டலாமா, தைரியம் வேண்டாமா என்று இடதுசாரிக் கட்சி கனம் உறுப்பினர் சொன்னார். நாங்கள் என்ன என்ன காரியத்தை தைரியத்தோடு செய்துவருகிறோம், அதன் விளைவுகள் என்ன என்ன என்பதை அவர்கள் பார்த்து வருகிறார்கள். இன்னும் நாங்கள் எடுக்கிற காரியங்களை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். நல்ல விருப்பம். நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவு செய்தவுடனே என்னிடம் ஒருவர் வந்தார். இப்படி இப்படி எல்லாம் நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார். இந்த அரசாங்கம் தவறு நடப்பதை ஒருபோதும் அனுமதிக்காது என்று சொன்னேன். மறுநாளே தற்கொலை செய்துகொண்டுவிட்டார் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் விரைவாகச் செயல்பட வேண்டும், தவறு செய்பவர்களை விடக் கூடாது என்ற அளவில் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதிலுள்ள காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் போலீஸ் இலாகாவில் இதற்கென்று ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், சட்டத்திலுள்ள சிக்கல்கள், ஜனநாயகத்திலுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்கள் நிச்சயம் காலதாமதத்திற்கு வழி செய்யும். அதற்கிடையில்தான் வேகமாகப் பணியாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பயிர்க் கடன் திட்டம் இருக்கிறது. ஆண்டுக் கடன் திட்டம் வேண்டும் என்றார்கள். முதலில் ஆண்டுக் கடன் திட்டம்தான் இருந்தது. அது சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் இப்போது பயிர்க்

1968 மார்ச் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

கடன் திட்டம் வந்தது. எந்தப் பயிர் வைப்பதாக இருந்தாலும், அந்தப் பயிர் அடிப்படையில் கடன் கொடுத்து, அந்தப் பயிர் வீணைந்து அறுவடை செய்கிற போது அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டும் என்கிற உள்பாங்குடன் இந்தப் பயிர்க் கடன் திட்டத்தை அமல் நடத்துகிறோம். இது நல்ல பலனைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு சங்கங்களின் நடைமுறைகளைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்காகப் போடப்பட்டுள்ள இந்தக் கமிட்டியில் கடன் பெறுகிறவர்களும் அங்கம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், இந்தத் துறைக்கு அப்பாற்பட்ட நிபுணர்களும் இதில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லா விவசாயிகளையும் சந்தித்து குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் நல்ல முறையில் விசாரணை செய்யும். அப்போது இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வங்கிகளில் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்தை கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அது நியாயமான கருத்தாகும். இந்த அரசு பதவி ஏற்றவுடன் அதை முதற்காரியமாகப் பரிசீலித்து வங்கியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பணியாளர்களுக்குச் சட்டத்தின் வரம்புக்கு உட்பட்டு எப்படிப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பது பரிசீலிக்கப் படுகிறது. அதற்கான செயற்குறிப்பும் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து நல்ல முடிவு எடுக்கும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக நான் தெரிவித்துக்கொள்வது எல்லாம் நிச்சயமாக இந்தத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் உள்புரவமாக கூட்டுறவு இயக்கத் தத்துவத்தை ஏற்று சுயநலம் இல்லாத முறையில் இந்த நாட்டுக்கு, சமுதாயத்திற்குத் தொண்டாற்ற முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி வந்தாலே இப்போதுள்ள பல குறைகளைப் போக்கிவிடலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதில் இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சி என்கிற கட்சி நிலைமையையே நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து போக்கியாக வேண்டும். எல்லோரும் சேர்ந்து கட்சித் தன்மையை மாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக சமுதாயத்தில் இந்தத் துறை நல்ல வளர்ச்சியை அடைய முடியும். உண்மையில் இந்தத் துறை நல்ல மாற்றத்தைக் கண்டு வளர்ச்சியை அடையவேண்டும் என்கிற முறையில் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது இன்னமும் நன்கு வளரவேண்டிய துறையாதலால் இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வார்கள் என்று நம்புகிறேன். திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தப் பேரவையில் இல்லாததால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

இப்போது அவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 19 — கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,10,11,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1968 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் இந்தப் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

*111. Notification issued with G.O. Ms. No. 2254, Revenue, dated the 29th December 1967, exempting from show tax to all the cinema shows conducted by the Madras State Electricity Board in its project areas. [*Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939)*]

B. Reports, notifications and other papers.

†66. Review of the Progress made in the Co-operative Development Schemes 1967-68 (English and Tamil).

†67. Review of the working of the Stationery and Printing Department during 1967-68 (English and Tamil).

68. Speech by Hon. Dr. Satyavanimuthu, Minister for Harijan Welfare and Information, while moving Demand 34—Stationery and Printing for the year 1968-69 (English and Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Laid on the Table of the House on 20th March 1968.

† Despatched to Members on 30th March 1968.